

MIN BOK 8

ERIK RIBSSKOG

Jubileums-utgave

(johncons.net-utgave)

Forord

Denne boka handler om den tida da jeg bodde på Løvås gård (da eiet av min mors yngre bror Martin sin samboer Grethe Ingebrigtsen) i Kvelde, våren/sommeren 2005.

Bærum, 25. juni 2026

Erik Ribsskog

PS.

Denne boken ble først publisert på min blogg (johncons-blogg) som en føljetong, fra november 2015 til januar 2016.

Kapittel 1: Løvås

Etter at jeg dukket opp, (onkel Martin kjørte meg dit, fra togstasjonen, i Larvik), på gården Løvås, (i Kvelde), i påsken, i 2005.

Så var det sånn, at jeg fikk min søster Pia og halvbror Axel, til å også dukke opp, i Kvelde, (husker jeg).

Onkel Martin, henta dem vel, på togstasjonen, (mener jeg å huske).

Og Pia spurte meg, i bilen, (fra Larvik togstasjon), var det vel, om hun kunne få lov til, å ordne, med regningene mine, (eller lånene mine), for meg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg forstod ikke, hvorfor Pia var så opptatt, av regningene mine, (husker jeg).

Men jeg sa, at det var greit, da.

Jeg var selv, mer opptatt, av dette, med 'mafian', osv.

Og jeg lurte på, om vi alle, (det vil si Pia og dem, Martin og dem, Axel og jeg), burde flytte, til Canada.

(For å komme oss bort, fra det her 'mafian-greiene', da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så jeg ventet, til både Pia og Axel, hadde klart å komme seg, til gården.

Og så hadde vi et møte, på en 'ute-plass', på/ved gårdstunet, til Martin og dem.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

For å klare å overtale, Axel og Pia, til å dukke opp, på Løvås.

Så måtte jeg liksom, forklare litt av 'settingen', over telefonen, (i forkant, av møtet).

Og mens jeg begynte, å forklare dette, (om at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian', osv.), til både Pia, Axel og Martin.

(Martin holdt seg litt i bakgrunnen, vel.

Men han hadde jeg snakka om dette med, mens vi venta, på Axel og Pia, da.

Noe sånt).

Så begynte Axel å si, at jeg gjentok meg selv.

Men det var fordi, at jeg hadde snakket om dette, på telefonen også.

(I forkant, av møtet).

Men jeg måtte jo si dette på nytt, (for møtet), for at vi, (som var med, på møtet), skulle komme oss, på bølgelengde, liksom.

Så Axel gjorde seg dum, (må man vel si).

For så dum, går det vel ikke ann, å være, (må jeg nesten si).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da Axel begynte, å 'bable' om, at jeg gjentok meg selv.

Så stoppet Pia han, (husker jeg).

Så jeg fikk snakket ferdig, da.

Men når jeg avsluttet med, at vi alle, burde flytte, til Canada.

(For å komme oss bort, fra det her 'mafiangreiene', da).

Så 'klikka' Pia, (husker jeg).

(Eller hun fikk sammenbrudd, må man kanskje si).

For Pia sa da, at: 'Men, jeg må bo i Oslo, jeg'.

Og så ble hun sittende, med hodet, bøyet fremover, (som om hun var, i en slags tilstand), husker jeg.

Og etter det, så gikk det ikke ann, å prate mer, til Pia, (virka det som).

Så da ble møtet avsluttet, da.

(Må man vel si).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens Axel og jeg, fremdeles oppholdt oss, like ved Pia, (som bare satt der, i en slags tilstand, med hodet bøyet fremover).

Så sa pluteselig Axel det, (husker jeg).

At han ville det, at vi to, skulle gå en tur, (rundt på eiendommen, til Martin og dem).

Og Axel gikk da, opp et lite fjell, (opp mot der Risto sin lekekamerat bodde), husker jeg.

(Risto er sønnen til Grete Ingebrigtsen, som er/var onkel Martin sin samboer, forresten.

Og Risto gikk vel fremdeles, på barneskolen, på den her tida.

Noe sånt).

Og så sa Axel det, at han kjente, en av lederne, i A-gjengen.

(Noe sånt).

Og Axel sa også, at han ikke var noe redd, for å bo, i Oslo, av den grunn.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg hadde også sagt det, på slutten av møtet.

(Muligens i forbindelse med, at Pia, fikk sammenbrudd).

At, det kanskje var meg, som hadde blitt gæern, og liksom hadde hørt ‘syner’, da.

Men det var bare for, å liksom klare, å snakke, om disse ‘mafian-tingene’, (i det møtet), da.

(For å si det sånn).

For det var ikke sånn, at vi pleide, å ha møter, om sånt.

(Vi pleide aldri, å ha noen slags slekts-møter, (i det hele tatt), må jeg si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg tok også opp, i det møtet, at vi kanskje, burde kontakte politiet, (om det her ‘mafian-greiene’).

Og det kan ha vært, da Axel og jeg, kom tilbake, ned mot ‘hoved-huset’ igjen, (etter ‘spasertur-møtet’, til Axel), at jeg overhørte det, at Martin sa, til sin samboer Grete Ingebrigtsen, (om meg, må det vel ha vært), at: ‘Han er nok gæern nok, til å også kontakte politiet, om det her, han’.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida, som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve, å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 2: Mer fra Løvås

Jeg husker det, at den første tida, som jeg bodde, på Løvås.

Så lå det et CD-cover framme, (i stua), som het ‘American Idiot’, (husker jeg).

Og det var Andrea sin CD, (tror jeg).

(Andrea er Grete Ingebrigtsen, (samboeren til Martin), sin eldste datter.

Og Andrea ble konfirmert, en måned eller to, etter dette.

Så hu gikk fortsatt på ungdomsskolen, da).

Og dette var en CD, (med bandet Green Day), som jeg kjente godt, (husker jeg).

For det albumet, hadde jeg lastet ned, da jeg bodde, på the Forge, (noen måneder tidligere).

(Og hørt en god del på der, da).

Men dette nevnte jeg ikke, for Martin og dem, (husker jeg).

For jeg ville ikke ha rykte på meg, for å være på konfirmanter, for å si det sånn.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin og Grete, de digga en sang, med Johnny Cash, (på den her tida), som het: 'Hurt', (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Grete sin sønn Risto, han ga meg plutselig en dag, et glass milkshake, (husker jeg).

For Risto var så glad, i å lage sånne ting, (på kjøkkenet), sa Grete.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde egentlig bestilt sengeplass, på Perminalen, i Oslo, (fra Løvås), husker jeg.

Men jeg syntes, at det ble dumt, å dra tilbake, til Oslo.

Etter at jeg hadde overhørt, (på Rimi Bjørndal), at jeg var forfulgt, av 'mafian'.

Og onkel Martin, hadde masse våpen, (både rifler og håndvåpen), husker jeg.

Så jeg spurte Martin, om jeg kunne få låne, et håndvåpen av han, (før jeg dro inn, til Oslo).

(Siden at jeg var i Heimevernet, osv.

Så var jeg vant til å ha en AG3, i klesskapet, for å si det sånn.

Så jeg følte meg nok litt naken liksom, uten våpen, da.

Noe sånt).

Men Martin ville ikke låne meg noe våpen.

Og Grete sa til meg, (på/ved tunet, utafor 'hoved-huset'), at hennes kvinnelige intuisjon, fortalte henne det, at jeg ikke burde dra, tilbake til Oslo.

(Noe sånt).

Så det ble til, at jeg ble igjen, på Løvås, (etter at Pia og Axel, dro tilbake, til Oslo), da.

Og så betalte jeg, cirka tusen kroner, i uka, for mat og opphold, (var det vel).

Mens jeg samtidig, jobba gratis, for Martin og Grete, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

For å ta med litt, om Grete sin yngste datter Isa, (ei slank jente, med lyst hår), også.

Så gikk vel hu, fortsatt på barneskolen, på den her tida, (tror jeg).

Og hu hørte ikke, på samme musikk, som Andrea, (som også var slank, men som hadde mørkt hår), tror jeg.

For jeg husker det, at etter, at jeg hadde bodd, på Løvås, i en del uker/måneder.

Så hoppa hu Isa rundt, på kjøkken/stue-gulvet, (mens mora også var der), til en sang, (som var på radioen vel), som het: 'Rich girl', (med Gwen Stefani), mener jeg å huske.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 3: Enda mer fra Løvås

Mens jeg bodde, på Løvås.

(Og var i skjul der, må jeg si).

Fra mars til juli, i 2005.

Så var det sann, at min søster Pia, besøkte meg/oss, en rekke ganger.

(Kanskje en gang i måneden, eller noe sånt).

Men Axel, han var der bare en gang, vel.

(Jeg mener å huske, at Martin en gang sa det, at det var rart, at broren min, ikke var der oftere.

Til Grete, (eller noe sånt), vel).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg måtte jobbe, på gården, allerede den andre dagen, (mener jeg å huske).

Jeg kjente egentlig ikke Martin og Grete så bra.

Så det ble til, at jeg hørte på dem.

(Selv om planen min egentlig, var å finne ut, hvor jeg skulle dra, siden at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian').

Og den første jobbinga mi der.

Det var å bære masse planker opp, fra cirka under låvebrua.

Og opp en sti, (som fortsatt var glatt, siden at det ikke var isfritt enda).

Og dette måtte jeg gjøre, mens Pia og Martin satt, på en 'ute-plass', (oppe ved den lille hytta, hvor jeg bodde), husker jeg.

Så det var litt rart, må man vel si.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Seinere den samme dagen, (var det vel).

Så var det noen andre planker, som skulle flyttes.

Og da, så skulle også Axel og Martin jobbe, (viste det seg).

Og da, så var det sann, at jeg klarte, å bære tre planker, av gangen, (eller noe i den duren), var det vel.

Mens Axel, (som er kampsport-ekspert), bar 4-5 planker av gangen, (var det vel).

Og Martin bar enda fler planker, (av gangen), mener jeg å huske.

(Så Martin er veldig sterk da, må man vel si.

Men Martin sa seinere, at han bare kunne jobbe, en time, hver dag.

For han hadde vært, i så mange MC-ulykker, da.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at Axel spurte meg, (på Løvås), om jeg hadde ladet AG3-en min, etter at jeg overhørte, at jeg var forfulgt, av 'mafian'.

(Noe sånt).

Og da spurte Axel, (om dette), på en nedlatende måte, (eller hvordan jeg skal forklare det), synes jeg.

(Axel avbrøt meg liksom, mens jeg egentlig snakket om noe annet, vel.

Noe sånt).

Så da svarte jeg bare: 'Ja', (husker jeg).

(Selv om det ikke var sann, at jeg åpnet ammunisjonspakkene, til Heimevernet, (i tida før, jeg flytta til Sunderland, i 2004)).

For jeg syntes nok, at Axel gikk litt nærmere, når det gjaldt 'HV-ting', da.

(For å si det sånn).

Så derfor, så bare jattet jeg med, (da Axel spurte, om dette), da.

For å slippe å diskutere HV-ting, i detalj liksom, (med folk som ikke var i HV), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, mens jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve, å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 4: Og enda mer fra Løvås

En av de første dagene, på Løvås.

Så var det sånn, at onkel Martin sin samboer Grete Ingebrigtsen, (som var den, som egentlig eide gården, hvis jeg ikke tar helt feil).

Hu viste meg, hvordan man skulle gjøre, et eller annet slags arbeid, med noen jordflekker, utafor huset deres, (husker jeg).

(Det var noe slags arbeid, med en rive, (mener jeg å huske).

Jeg husker ikke nøyaktig, hvordan arbeid, som dette var.

Men dette var kanskje noe slags harving, (eller noe i den duren), da.

Noe sånt).

Og da, så jobba hu Grete, veldig raskt, (i et minutt eller to), husker jeg.

Det er mulig, at hun liksom prøvde, å: 'Lead by example', som de sier, i England.

Nemlig å lede, ved å liksom gå foran, som et godt eksempel, da.

(Noe sånt).

Men etter å ha visst meg, hvordan arbeidet skulle gjøres.

Så gikk hu inn, i huset, og satt seg foran TV-en, (eller noe sånt), da.

Og så ble jeg værende igjen, utafor huset, mens jeg jobba aleine, om kvelden da, (var vel dette).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men mens jeg jobba, med dette 'hagefleck-arbeidet'.

(Var det vel).

Så kom onkel Martin ut, for å slå av en prat med meg, (mener jeg å huske).

(Det var ihvertfall på rundt den samme tida, som jeg drev med det arbeidet, at den her samtalen fant sted, mener jeg å huske).

Og Martin sa det, at Grete sin søster, (som bodde, på Romerike vel, og som jobba, på sosialkontor, (eller noe i den duren), hvis jeg husker riktig).

Hu hadde en datter, som var sammen, med en pakistaner.

Og han pakistaneren, var en sånn kjekk 'Ken-type' da, (sa Martin).

(Noe sånt).

Men det hadde visst gått i stykker, dette forholdet da, (sa Martin).

(Noe sånt).

'Ken-pakistaneren' hadde visst mista interessen, (eller noe i den duren).

(Noe sånt).

Og onkel Martin ville, at hu niesa til Grete, skulle dukke opp, på gården, da.

(Sa han til Grete, i etterkant av denne samtalen, vel.

Noe sånt).

Men det ble ikke noe av, (sånn som jeg husker det).

(Jeg kan ihvertfall ikke huske, å ha sett, noen slags 'Barbie-niese', av Grete, på gården.

Og jeg var der, (på Løvås), fra påsken, til slutten av juli, i 2005).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg vet ikke hvorfor, at onkel Martin, begynte å fortelle, om hu 'Barbie-niesa', (til Grete), og han 'Ken-pakistaneren'.

I det slektsrådet, (som jeg liksom kalte inn til, i påsken 2005, på Løvås), så var det sann, at jeg fortalte, om de tingene, som jeg hadde overhørt, på Rimi Bjørndal, i 2003.

(Og som var grunnen til, at jeg flykta, til utlandet, (for å studere, ved University of Sunderland), høsten etter).

Og det jeg hadde overhørt, var jo, at noen kundedamer, (som liksom stod og hang, med hver sin handlevogn, midt i butikken), sa det, (om meg), at: 'Han er også forfulgt av mafian'.

(Noe sånt).

Men det var også noen andre ting, som skjedde, (på Rimi Bjørndal, på den samme tida), og som jeg vel også fortalte, under slektsråd-møtet.

Og det var, at jeg overhørte, at ei pakistansk dame, som jobba der.

Sa, om hu Songül Özgyr, (som også jobba, på Rimi Bjørndal), at hu hadde blitt sammen, med en 'mafia-fyr'.

(Noe sånt).

Og det var også sann, at hu Songül, prøvde å få tak i medarbeider-permen, (på Rimi Bjørndal), av en eller annen grunn, (muligens for å finne adressen, til meg eller noen andre der), husker jeg.

Og alle disse 'Rimi Bjørndal-tingene', fortalte jeg vel muligens om, til mine slektninger, (det vil si min søster Pia, min halvbror Axel og onkel Martin).

I det slektsrådet, som jeg liksom kalte inn til, i påsken, i 2005, (like etter at jeg dukket opp, på Løvås), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida, som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 5: Mer fra Løvås

Ikke nok med, at onkel Martin sin samboer Grete Ingebrigtsen, hadde ei søster, som jobba, på sosialkontor, (på Romerike).

(Eller på Nav, som man vel sier, i våre dager).

Grete hadde også en far, som visstnok hadde jobbet, innen etterretning, (og som nå drev, et slags filmstudio, i Moss), hvis jeg forstod det riktig.

Og i Andrea sin konfirmasjon, (som var, drøye en måned, etter at jeg dukka opp, på Løvås).

(Andrea hadde forresten tre ‘konfirmasjons-seanser’.

En som hennes mors slektninger var med på.

Og en annen, som tante Ellen, (som da egentlig bodde i Sveits), var med på.

Og Andrea sine nærmeste slektninger, (det vil si mora, onkel Martin, Isa og Risto), de dro også, på hotell Wassilioff, (i Stavern), for å spise, en ‘konfirmasjons-middag’, (mener jeg å huske).

Noe sånt).

Så hadde han morfaren, til Andrea, to damer der, (husker jeg).

Og det var kona og ekskona hans, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Til gården, så hørte det, en hytte, som lå, på den andre siden, av Farrisveien.

Og denne hytta, den leide de ut, til en ‘filur’, ved navn Thor Borgersen, (husker jeg).

(Det var jo sånn, at Pia, Axel og jeg, møtte onkel Martin, (to-tre ganger), i forbindelse med min mors bortgang, (i 1999).

Og da sa onkel Martin det, at han ønsket, at vi, (det vil si Pia, Axel og jeg), skulle ha mer kontakt, med han.

Og Pia syntes, at det var artig, at onkel Martin og dem flytta, til Larviksdistriktet, (noe de gjorde, et

år eller to etter, at mora mi døde).

(For Pia, Axel og jeg, hadde alle bodd, i Larvik, en del år, under oppveksten).

Så han Thor Borgersen, han hadde jeg møtt, under et sommerbesøk, (må det vel ha vært), til Løvås, sommeren 2001 eller 2002, (eller noe i den duren), husker jeg).

Og en gang, som jeg jobba med, å rydde noen nedsagde trær, (eller noe i den duren), på den delen, av gården, som lå nærmest, hytta til Thor.

(Etter at onkel Martin, hadde bedt meg, om å jobbe med dette, på begynnelsen av dagen, vel).

Så dukka plutselig onkel Martin opp, (mens jeg jobba), husker jeg.

Og så dro han meg med, bort til hytta, til Thor, (som hadde skadet beina, i en fallskjermulykke, men likevel jobbet deltid, (eller noe i den duren), som kirkegraver), da.

Og da var det sånn, at Thor dyrka marijuana, (husker jeg, at Martin sa).

(Ihvertfall så hadde han Thor, mye narkotika, (i en slags metallboks vel), på hytta si, husker jeg).

Og da, begynte Thor, (som vel også hadde andre folk, (muligens fra Larvik), på besøk), å sende rundt joint-er, (mener jeg å huske), mens vi satt, (på noen campingstoler vel), utafor hytta hans, da.

Og det var ikke bare en gang, at onkel Martin, dro meg med, til han Thor, (for å røyke hasj).

Og jeg, prøvde liksom å ligge lavt, (noe jeg hadde fortalt, til onkel Martin), siden at jeg jo hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian', da.

Så jeg, måtte jo nesten prøve, å være sosial da, (for jeg ville liksom ikke, være som en purk, eller noe sånt), så jeg tok et trekk, av jointen, når den ble sendt rundt da, (husker jeg).

Og det var mange ganger, som onkel Martin dro meg med, til han Thor, da.

Så det var nesten, som den tida, da jeg jobba, i Rimi, og kjente han David Hjort.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

For David Hjort, hadde også hasj, på festene sine, (husker jeg).

Og da var det også sånn, at jeg noen ganger tok et trekk, (for å være sosial), når det ble sendt rundt, en joint, (husker jeg).

Og det samme, hos min lillesøster Pia, (når jeg var på besøk hos henne, det andre stedet hu bodde, i Trømsøgata), som også pleide å røyke hasj, husker jeg.

Så jeg har prøvd, å ta noen trekk hasj, nå og da, (siden at jeg kjenner mange folk, som bruker det).

Men det er ikke sånn, at jeg selv, klarer å lage sånne jointer, (for eksempel).

Så de gangene, som jeg har tatt, et trekk hasj.

Så har det alltid vært sånn, at noen andre, har mekka dette, og at jeg mer eller mindre, har blitt påtvunget dette da, (må jeg si).

(Noe sånt).

Og sist gang, som jeg røyka hasj, det er vel cirka ti år siden nå.

(På Camel Club, (hvor jeg en gang, ble dratt med, av ei Melissa M'Betsa, fra bofelleskapet mitt, i Mandeville Street, (i Walton), og ei venninne av henne, husker jeg), i Liverpool.

Noe jeg har tenkt til, å skrive mer om, i Min Bok 9/10).

Så dette, (å røyke hasj), er ikke noe, som jeg har tenkt å prøve igjen, (selv for å være sosial), må jeg innrømme.

(For det, (å røyke hasj), blir det nok bare tull av, har jeg inntrykk av.

Noe sånt).

Så sånn er nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 6: Enda mer fra Løvås

I forbindelse, med det slektsråd-møtet, som jeg liksom kalte inn til, på Løvås, i påsken, i 2005.

Så var det sånn, at Pia lå over der, ihvertfall en natt, vel.

(Eller om det var sånn, at hun dukket opp igjen der, noen dager seinere, eller noe i den duren).

Ihvertfall så var det sånn, at Pia sa det, (til meg), at: 'Du trenger bil hvis du skal bo her'.

(Noe sånt).

Men det var egentlig ikke åpenbart for meg, at jeg trengte bil, (mens jeg bodde der).

For som jeg sa, i slektsråd-møtet, så syntes jeg jo, at vi alle, (det vil si Pia og dem, Martin og dem, Axel og meg), burde flytte, til for eksempel Canada, (for å komme oss bort, fra det her 'mafian-greiene').

Og det møtet, ble mislykket, siden at Pia, gikk inn i en tilstand, etter at hun hadde sagt det, at: 'Jeg må bo i Oslo jeg'.

Og det med at jeg måtte ha bil, var heller ikke noen 'geni-uttalelse', fra Pia, (syntes jeg).

For det var jo for eksempel ikke avklart, hvor lenge, jeg skulle bo, på den gården.

Det var jo uansett, en midlertidig løsning, (må man vel si).

Jeg hadde jo egentlig bestilt soveplass, på Perminalen, (et herberge, som vel tidligere var kun for soldater, på helgeperm, i hovedstaden, men som i 'våre dager', også er åpent, for 'Hvermansen', vel).

Så dette med at jeg absolutt måtte ha bil, den tida, som jeg skulle finne ut av hvordan jeg skulle gjøre det fremover, (og være på Løvås), det ga ikke så mye mening, for meg, da.

(For å si det sånn).

Jeg hadde jo ikke tenkt til, å bruke resten av livet mitt liksom, på å fundere, over hva jeg skulle gjøre fremover.

(Dette skulle vel bare være, noen uker, eller noen måneder, (eller noe i den duren).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia sa det, at jeg kunne få hennes samboer Negib, sin gamle varebil, (husker jeg).

(En rød varebil, som så cirka ut som den Toyota HiAce-en, som jeg hadde hatt, som min første bil, fra 1996 til 1997.

Bare at Negib sin bil, (som han hadde brukt, i sin jobb, som budbilsjåfør, for Tiny budbiler), var litt mindre, (og av et annet merke), vel).

Jeg ble nok litt forundret, over dette.

Og forstod nok ikke helt, hva som skulle være poenget, med dette.

Men jeg var nok litt nedtrykt, ettersom at slektsrådet, hadde gått, så dårlig.

Så sa vel ja, til dette, (at jeg skulle få den gamle bilen til Negib), da.

Men etterhvert, så ville Pia, at jeg skulle reise inn, til Oslo, for å hente bilen.

Og det ble som noe dumt, syntes jeg.

For grunnen til, at jeg ikke dro, til Perminalen, (hvor jeg først hadde bestilt soveplass, (fra Løvås), siden at Perminalen var billigere, enn hotell), var fordi, at onkel Martin, ikke ville låne meg, et håndvåpen, mens jeg bodde, i Oslo, (etter at jeg hadde overhørt der, at jeg var forfulgt, av ‘mafian’).

Men så hadde jeg liksom, i samråd med Grete Ingebrigtsen, bestemt meg for, at jeg ikke skulle dra tilbake igjen, inn til Oslo.

Og så kommer Pia, en stund seinere, å prøvde å få meg til, å reise inn til Oslo, av grunner, som jeg ikke syntes, at virka åpenbart, at var fornuftige.

(For hvor viktig, var det for meg, å ha bil, i noen få uker, på Løvås, liksom.

For det med Løvås, var jo ikke ment, å være en permanent bo-løsning, for meg, liksom.

Sånn som jeg forstod det, ihvertfall).

Jeg forestilte meg også, at mine spare/studielån-penger, ville forsvinne ganske raskt, til ting som forsikring, årsavgift og verkstedregninger for en eventuell EU-kontroll, (og reparasjoner i etterkant av en eventuell EU-kontroll).

Og jeg fikk jo ikke lønn, for arbeidet mitt, på gården.

Men det var jo sånn, at jeg måtte betale, for å bo, (og jobbe), der).

Så da, (når Pia sa det, at jeg måtte hente den bilen selv, i Oslo), så droppa jeg det, (og bestemte meg for, å heller glemme, den bilen til Negib), husker jeg.

(Istedet for å risikere, det ene eller det andre liksom, inne i Oslo).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 7: Og enda mer fra Løvås

Det var jo sånn, at min søster Pia, hadde fortalt meg.

(En eller annen gang, etter at vi liksom hadde begynt, å få den tradisjonen, å besøke onkel Martin og dem, en eller to ganger i året, (etter vår mors bortgang, i 1999)).

At både onkel Martin og hans samboer Grete Ingebrigtsen, hadde psykisk diagnose.

(Noe vår mor, også hadde).

Dette fortalte Pia meg, en gang, under et av våre besøk, på Løvås, (på begynnelsen/midten av 00-tallet), husker jeg.

Men jeg fikk ikke gått noe videre, med dette.

For dette var etter, at Pia og jeg, bodde i samme Ungbo-bofelleskap, (noe vi gjorde, fra 1993 til 1995).

Og å ta opp noe sånt, med Martin og Grete.

Det var ikke enkelt, må jeg si.

Det er mulig, at Pia sa dette, i 2005.

(Eller om det var et år eller to tidligere).

Det husker jeg ikke nå.

Men jeg hadde uansett ikke så mange andre steder å dra.

Jeg ringte først, til Magne Winnem, (etter å ha tatt flytoget, til Asker, denne påsken, i 2005).

Men Magne Winnem, var på påskeferie, i 'Hutta-heita', da.

Og jeg ville liksom forklare, for min slekt, hva som hadde skjedd.

(Det at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian').

Jeg syntes at det var mest ansvarlig, å si fra.

(Selv om dette ikke var lett.

Å komme med så dårlige nyheter, liksom).

Hvis ikke, så hadde jeg nok antagelig, heller prøvd å reise til Australia, (eller noe i den duren), fra Frankfurt, denne påsken.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men hvordan Pia visste dette.

(At både onkel Martin og hans samboer Grete, hadde psykisk diagnose).

Det veit jeg ikke.

(For det fikk jeg ikke spurt om, av en eller annen grunn.

Jeg ble vel kanskje litt sjokkert, da Pia sa dette, (mens vi var på besøk, hos Martin og dem).

Så jeg trengte kanskje litt tid, på å fordøye dette, da.

Og så dukket det kanskje ikke opp, så mange muligheter, til å ta opp dette igjen, seinere.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og siden at dette var noe vanskelig, å ta opp, for meg.

Siden at jeg kom, med så dårlige nyheter, liksom.

Så hadde jeg prøvd, å liksom runde av dette litt, når jeg tok det opp, i det 'slektsråd-møtet'.

Ved å si, at det kanskje var jeg, som hadde blitt gal.

Siden at dette var et vanskelig tema, og ta opp, da.

Det var liksom helt på grensen, (av ting man kunne ta opp, i et sånt møte), syntes jeg selv.

Og jeg trengte lang tid, på å klare, å snakke med andre, om dette.

For for meg.

Så er mafia noe, som de har, i Italia og i USA, liksom.

Så jeg hadde aldri forestilt meg det, at jeg kom til å overhøre, noe sånt, som at jeg var forfulgt, av 'mafian', liksom.

(For å si det sånn).

Så derfor, så måtte jeg nesten si det sånn, (for å avslutte det jeg sa, eller for å runde det av liksom), at kanskje det var jeg, som hadde klikka, da.

Og noen dager seinere.

(Må det vel ha vært).

Så var det sånn, at onkel Martin, gikk videre, med dette.

Han mente det, at hvis vi gikk til kommunen, og sa det, at jeg var deprimert osv., så ville han og

Grete, få penger, av Larvik kommune, til å kjøpe en Moelven-brakke, (og så sette opp den brakka, et eller annet sted, på gården).

(Martin må vel antagelig, ha bodd, i en sånn Moelven-brakke, i sin tidligere jobb, som viltforsker, ved landbrukshøyskolen, (i Ås).

Hvis jeg skulle tippe.

Noe sånt).

For den lille hytta, som jeg ble inkvartert i.

Den var liksom bare, som et skur, (må man vel si).

For den hytta, manglet isolering, husker jeg.

(Og den manglet også strøm og vann).

Dette var bare et bygg, som Grete hadde 'smelt opp', på rimelig kort tid, (ifølge onkel Martin).

Og denne hytta, (eller om man skal si skuret), var nok egentlig bare ment, for overnattinger, om sommeren, (eller noe i den duren), hvis jeg skulle tippe.

Noe sånt).

Og Martin sa det, at han ville, at jeg skulle bli med, til en lege, i Helgeroa, (en doktor Næss), som bestemor Ingeborg gikk til.

Og jeg visste jo det, (for Pia hadde jo sagt det), at onkel Martin, hadde psykisk diagnose.

Så hvis han var urolig, så måtte jeg nesten jenke meg litt, (syntes jeg).

Jeg hadde jo gått til min fastlege, i Oslo, i 2002, og tatt en sjekk, på om jeg hadde noen symptomer, på sinnssykdom, siden at min mor, gikk for, å være gal.

(Min mor bodde, i lange perioder, på sinnsykehus osv., (på 70/80-tallet), husker jeg).

Så da hang jo dette, med min mors sinnssykdom, (og om dette var arvelig), over meg.

Så jeg tenkte at det var greit, å finne ut mer om dette, i forbindelse med at jeg var sykmeldt, i 2002, (fra min jobb som butikksjef, på Rimi Langhus), etter at jeg hadde blitt overarbeidet, og liksom møtt veggen, i den jobben, da.

Så da Martin, begynte å 'bale' om, at han ville dra meg med, til bestemor Ingeborg, sin fastlege, i lille Helgeroa, liksom.

Så ble dette litt som, å besøke bestemor Ingeborg liksom, (må man vel si).

Det ble som noe, som ikke virket så seriøst, (må man vel si), siden at dette var, ute i lille Helgeroa, (i tidligere Brunlanes kommune), da.

Og siden at dette, var bestemor Ingeborg, (som var den eneste som var igjen, av mine to bestemødre

og ene mor), sin lege, da.

(Noe sånt).

Så derfor, så lot jeg onkel Martin, dra meg med, på dette 'tullet sitt' da, (må man vel kalle det).

(For jeg var nok også, litt nedtrykt, etter det mislykkede slektsrådet.

Og ettersom at jeg ikke visste helt, hva jeg skulle gjøre fremover.

(Når det gjaldt hvor jeg skulle bo, osv.).

Og jeg måtte også prøve, å roe det ned litt, (på Løvås), etter at jeg hadde dukket opp der, med disse dårlige nyhetene, (nemlig at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian').

Og jeg hadde jo tatt sånne 'sinnsykdom-tester', hos min fastlege, i Oslo, (på Bensebrugata legesenter), i 2002.

Så jeg regna med, at det å liksom _igjen_ finne ut, at jeg ikke var sinnsyk.

Det ville nok være ganske rett fram da, (tenkte nok jeg).

(Og at dette da, (å igjen finne ut, at jeg ikke var sinnsyk), nok ville roe ned, onkel Martin litt, da.

Sånn at han da, ville ta min historie, litt mer på alvor.

Og forstå det, at dette virkelig, var noe, som jeg hadde overhørt.

(Og ikke noe, som jeg diktet opp, liksom).

For jeg kjente ikke onkel Martin så utrolig bra, liksom.

For jeg hadde jo flytta, fra min mor, (til min far), da jeg var ni år gammel.

Og onkel Martin, var min _mors_ yngre bror, (og ikke min _fars_ yngre bror), liksom.

For å si det sånn).

Men jeg sa ikke det til Martin.

At jeg hadde vært, hos min fastlege, i Oslo, og tatt disse 'sinnsykdom-testene', i 2002, da.

Og det var nok fordi, at min søster hadde sagt, (noen få år før 2005 vel), at onkel Martin, hadde psykisk diagnose, da.

Jeg tenkte vel det, at siden at både onkel Martin og hans samboer Grete, hadde psykisk diagnose.

Så var de kanskje ukomfortable med, at jeg, (som ikke hadde psykisk diagnose), bodde på gården.

(Siden at jeg skulle bo på gården, mens jeg fant ut, hvordan jeg skulle gjøre det, fremover).

Så jeg tenkte, at dette, (å dra meg, til lege/psykolog), kanskje var en naturlig ting, for sinnsyke, å

liksom begynne med, (som en slags forsvarsmekanisme, eller noe sånt), da.

Siden at folk med psykisk diagnose, nok var veldig vant med, lege og psykologer, og det apparatet der liksom, da.

(For å si det sånn).

Noe sånt.

Så derfor, så ble det til, at onkel Martin og jeg, en dag, (våren 2005), kjørte ut, til Dr. Næss, i Helgeroa, i onkel Martin sin vel japanske, pick-up/SUV, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

For å forklare det, at jeg egentlig ikke kjente onkel Martin, så veldig bra, (på den her tida).

Så kan jeg ta med om det, at jeg ikke visste det, at onkel Martin, egentlig het: 'Johan Martin Ribsskog'.

Før jeg så dette, i min mormor, Ingeborg Ribsskog, sitt testamente.

Som jeg fikk, en kopi av, sendt i posten, fra Larvik tingrett, i 2009, til min daværende adresse, i Leather Lane, i Liverpool, (etter at de først hadde sendt dette dokumentet, til onkel Martin sin adresse, i Kvelde).

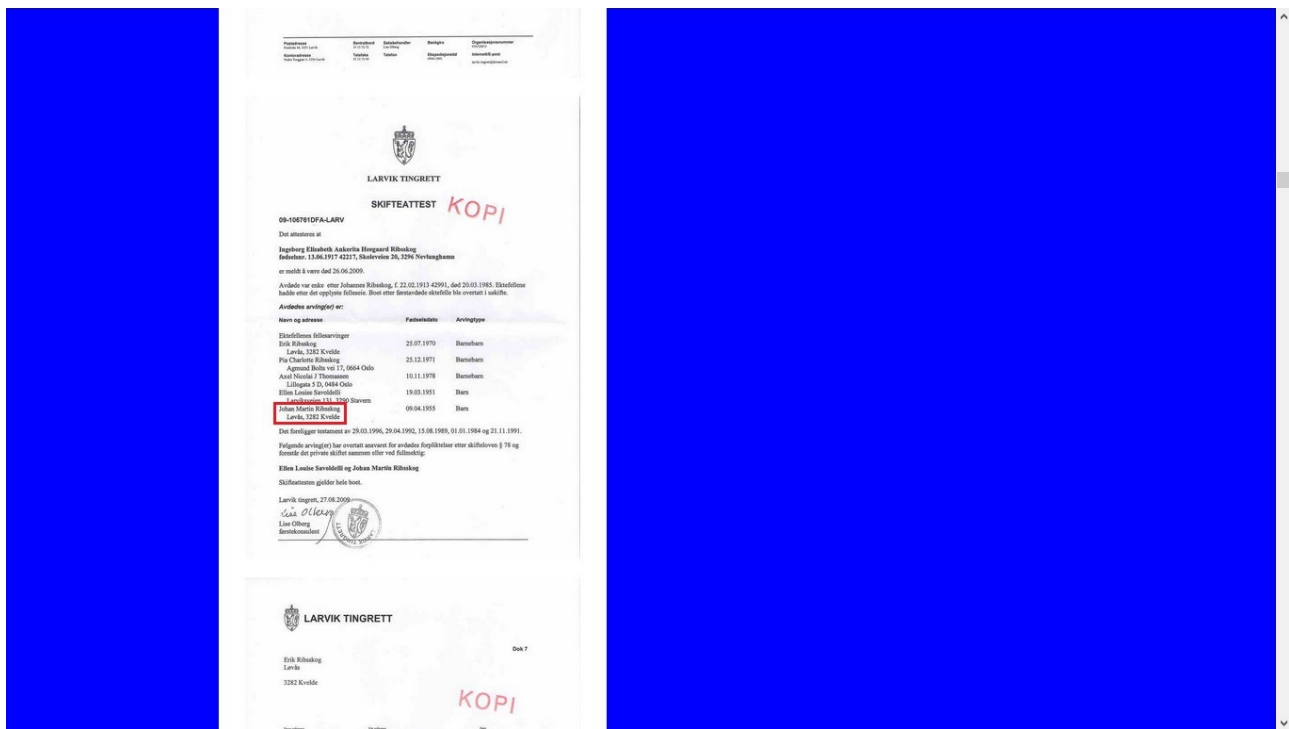
Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS 2.

Her er mer om dette:

<https://johncons.net/arvettermormorsak.html>

PS 3.

Dette er en e-post, som jeg sendte, til Pia, fra Løvås, (for sjefen til Pia, i norsk forbund for utviklingshemmede, skulle kanskje kjøpe noen bilder, som Grete hadde malt, (av en eller annen grunn)):

Erik Ribsskog

Flere bilder

Erik Ribsskog Mon, Apr 18, 2005 at 2:03 PM

Reply-To: Erik Ribsskog

To: firmapost@nfunorge.org

Hei Pia,
her kommer flere bilder.

Har ikke prøvd å sende så mange vedlegg med gmail før, så hvis du har tid så send en sms hvis de kommer fram.

Prates!

Erik

7 attachments

552K IMG_0048_2.JPG
1122K IMG_0051_2.JPG
680K IMG_0052_2.JPG
1339K IMG_0054.JPG
624K IMG_0057.JPG
953K Bilde 004.jpg
998K Bilde 008.jpg
PS 4.

Her er en e-post, som jeg sendte, fra Løvås, til Magne Winnem, (på den her tida):

Erik Ribsskog

Emailing: CRW_2499_RJ.JPG, CRW_2491_RJ.JPG
Erik Ribsskog Tue, May 10, 2005 at 12:07 PM
Reply-To: Erik Ribsskog

To: Magne Winnem

Hei,
det er lang historie som vanlig.

Men jeg burde egentlig ikke ha sagt til noen at jeg er tilbake i Norge, fordi jeg har klart å få noen folk etter meg i oslo osv, (selv om jeg ikke har gjort noe galt).

Så jeg kan fortelle mer senere hvis du er int.

Det er helt på tryne hele greia.

Så kult hvis du ikke sier til noen at jeg er tilbake.

Jeg vet det høres teit ut, men det har bare blitt sånn, kan eventuelt fortelle mer senere.

Erik

On 4/28/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:

> Hei

>

> Jeg har ikke fått napp enda, men regner med å få jobb før sommerferien. Skal

> i jobbintervju neste uke.
>
> Er du jobbsøker eller skal du avslutte studier?
>
> Kult hvis du har tid til å stikke innom en dag. Selv om du ikke har bil
> lengre, så bør jeg jo rett ved toget. Stort sett er jeg alene hjemme på
> dagtid.
>
> Mvh
> Magne
>
> —Opprinnelig melding—
> Fra: Erik Ribsskog [mailto:eribsskog@gmail.com]
> Sendt: 26. april 2005 20:26
> Til: Magne Winnem
> Emne: Re: Emailing: CRW_2499_RJ.JPG, CRW_2491_RJ.JPG
>
> Hei Magne,
>
> Bra å høre at du hadde en fin ferie.
>
> Hvordan går det med jobbsøkingen osv?
>
> Er tilbake i Norge igjen nå faktisk, lang historie det og (som vanlig).
>
> Håper alt går bra ellers også.
>
> Prates
>
> Erik
>
> On 4/18/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:
>>
>> Hei
>>
>> Litt sent, men her kommer i hvert fall noen bilder av barna fra
> påskeferien
>> vi hadde sammen med Eivind m/fam i Nesbyen. Kjempe tur!
>>
>> MvH
>> Magne
>>
>>
>>
>
>

PS 5.

Her er mer om dette:

Erik Ribsskog

svar

Erik Ribsskog Wed, May 18, 2005 at 1:27 PM

Reply-To: Erik Ribsskog

To: Magne Winnem

Hei Magne,
sorry at jeg er sen med a svare. Har ikke egen inett linje her.

Ja, bruker kanskje hotmail mere, men bruker denne mail adr også spes. hvis det er store vedlegg osv.

Høres kult ut å bli med ut å seile en dag, men er ikke i Oslo nå, bor ute på landet, hos onkelen min nede i larvik for tiden. Men kanskje jeg kan få sitte på med onkelen min en gang han skal innover til oslo, hvis jeg ikke kjøper meg bil selv da.

Driver å hjelper onkelen min med skogsarbeid på eiendommen osv, det er ganske digg å jobbe ute nå når det er ganske bra vær.

Men jeg har tenkt å gjøre ferdig final year prosjektet mitt fra sunderland, men jeg klarte å ikke ta med meg jbuilder fra sland, og jeg har ikke bredbånd her, så jeg skulle trengt å fått tak i en versjon av det.

Hvis du har tid en dag, gidder du se om du klarer å finne det på nettet? Det hadde vært dritkult i såfall!

Håper ting går bra ellers, og sorry jeg er treg å svare, skal skjerpe meg. Prates!

Erik

On 5/10/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:

>
>
> Hei
>
> Ok, jeg skal ikke si noe. Har kun sagt det til Elin.
>
> Er det denne e-mail adressen du bruker mest?
>
> Har du lyst å være med på seilbåten en dag?
>
> Mvh
> Magne

>
> —Opprinnelig melding—
> Fra: Erik Ribsskog [mailto:eribsskog@gmail.com]
> Sendt: 10. mai 2005 12:07
> Til: Magne Winnem
> Emne: Re: Emailing: CRW_2499_RJ.JPG, CRW_2491_RJ.JPG
>
> Hei,
>
> det er lang historie som vanlig.
>
> Men jeg burde egentlig ikke ha sagt til noen at jeg er tilbake i
> Norge, fordi jeg har klart å få noen folk etter meg i oslo osv,
> (selv om jeg ikke har gjort noe galt).
>
> Så jeg kan fortelle mer senere hvis du er int.
>
> Det er helt på tryne hele greia.
>
> Så kult hvis du ikke sier til noen at jeg er tilbake.
>
> Jeg vet det høres teit ut, men det har bare blitt sånn, kan eventuelt
> fortelle mer senere.
>
> Erik
>
> On 4/28/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:
>> Hei
>>
>> Jeg har ikke fått napp enda, men regner med å få jobb før sommerferien.
> Skal
>> i jobbintervju neste uke.
>>
>> Er du jobbsøker eller skal du avslutte studier?
>>
>> Kult hvis du har tid til å stikke innom en dag. Selv om du ikke har bil
>> lengre, så bor jeg jo rett ved toget. Stort sett er jeg alene hjemme på
>> dagtid.
>>
>> Mvh
>> Magne
>>
>> —Opprinnelig melding—
>> Fra: Erik Ribsskog [mailto:eribsskog@gmail.com]
>> Sendt: 26. april 2005 20:26
>> Til: Magne Winnem
>> Emne: Re: Emailing: CRW_2499_RJ.JPG, CRW_2491_RJ.JPG
>>
>> Hei Magne,
>>
>> Bra å høre at du hadde en fin ferie.
>>

> > Hvordan går det med jobbsøkingen osv?
> >
> > Er tilbake i Norge igjen nå faktisk, lang historie det og (som vanlig).
> >
> > Håper alt går bra ellers også.
> >
> > Prates
> >
> > Erik
> >
> > On 4/18/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:
> > >
> > > Hei
> > >
> > > Litt sent, men her kommer i hvert fall noen bilder av barna fra
> > påskeferien
> > > vi hadde sammen med Eivind m/fam i Nesbyen. Kjempe tur!
> > >
> > > MvH
> > > Magne
> > >
> > >
> > >
> >
> >
>
>

PS 6.

Enda mer om dette:

Erik Ribsskog

svar

Magne Winnem Thu, May 26, 2005 at 8:29 PM
To: Erik Ribsskog

Hei

Hvis det er lovlig og jeg finner det så skal jeg selvfølgelig brenne en cd til deg, det er ingen problem.

Jeg har nesten fått flere jobber, så jeg er ikke langt unna. Sendte mange søknader i går.

Mvh
Magne

—Opprinnelig melding—

Fra: Erik Ribsskog [mailto:eribsskog@gmail.com]
Sendt: 26. mai 2005 12:22

Til: Magne Winnem

Emne: Re: svar

Hei,

jeg glemte å skrive at det ikke er pirat programvare, men det er lov å laste ned for studenter osv.

Skal sjekke litt mer opp om hvordan dette var igjen.

Har bare isdn her, og det er dama til onkelen min sin pc, så det er ikke sånn at jeg kan bruke den hele tiden.

Men kanskje jeg leier meg en leilighet med bredbånd osv snart, vi får se.

Blir ikke så mye tennis og badminton osv for tiden for meg, iom. at jeg har ødelagt det andre korsbåndet i kneet også, så det jeg kan trene er stort sett litt tredemølle og svømming.

Hadde vært kult å få fikset kneet og spilt litt tennis osv igjen, det er helt sikkert. Men det er 1 uke på sykehus og 2 mnd. med krykker, men det hadde vært kult å fått kneet i orden da.

Jeg sjekker opp mer ang. hvordan det er med å laste ned det progget, var vel litt frekt å spørre om du gadd å gjøre det, men jeg begynte på et sånt prosjekt i England, så det hadde vært kult å fortsatt med det.

Men jeg sjekker mer opp om det og prater mer med deg om det senere hvis det er greit.

Hvordan går det med nye jobber osv da, det virker som om det skal bli litt oppgang i it-jobber fremover, gjør det ikke?

Vennlig hilsen

Erik

On 5/25/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:

>

>

> Hei

>

>

>

> Jeg er ikke så inn i dette med pirat programvare på nettet, men Andre er

> det. Prøv han: awill@broadpark.no

>

>

>

> Jobbet litt i hage selv, og er enig at det kan være fint å få brukt kroppen.

>
>
>
> Spilte tennis forrige helg, noe ryggen ikke likte.
>
>
>
> Vi prates!
>
>
>
> Mvh
>
> Magne

PS 7.

Erik Ribsskog

sw

Erik Ribsskog Mon, May 30, 2005 at 3:32 PM

Reply-To: Erik Ribsskog

To: Magne Winnem

Hei Magne!

Tror login mail-adresse på borland er: eribsskog@hotmail.com,
og passord: conscons2

Hvis det går greit å laste ned jbuilder, så kult hvis du gidder å sende den
til Martin Ribsskog, Løvås, 3282 Kvelde.

Trenger ikke skrive mitt navn, fordi jeg sier fra til onkelen min at det
sannsynligvis kommer en cd.

Kult hvis du får fikset dette!

Si fra hvis det er noen problemer med login e.l.

Vennlig hilsen Erik

On 5/29/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:

> Hei
>
> Skal ikke ha noe penger.
>
> Du får hilse tilbake.
>
> Magne

>
> —Opprinnelig melding—
> Fra: Erik Ribsskog [mailto:eribsskog@gmail.com]
> Sendt: 29. mai 2005 00:10
> Til: Magne Winnem
> Emne: Re: sw
>
> Hei,
>
> ja, hvis du det går greit så.
>
> Skal sjekke opp adressen til onkelen min i morgen eller noe, og
> maile deg den.
>
> Kan sende penger over nettbank for porto osv hvis du vil det.
>
> Husker ikke adressen i hodet osv nå, for har drukket en del øl osv i dag.
>
> Pia er på besøk her osv, så skal hilse fra henne.
>
> Prates.
>
> Erik
>
> On 5/27/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:
>> Hei
>>
>> Kanskje du selv skal kjøre gjennom registreringsprosessen, og maile med
> det
>> jeg trenger for å laste det ned.
>>
>> Mvh
>> Magne
>>
>> —Opprinnelig melding—
>> Fra: Erik Ribsskog [mailto:eribsskog@gmail.com]
>> Sendt: 27. mai 2005 12:04
>> Til: Magne Winnem
>> Emne: Re: sw
>>
>> Foundation-versjonen kanskje, hvis du har tid å fikse det så.
>>
>> Hadde vært kult gjort det i så fall.
>>
>> Erik
>>
>>
>> On 5/26/05, Magne Winnem <magne@winnem.no> wrote:
>>>
>>>
>>> Hei
>>>

>>>
>>>
>>> Det var lett på finne:
>>> http://www.borland.com/products/downloads/download_jbuilder.html
>>>
>>>
>>>
>>> Hvilken skal du ha?
>>>
>>>
>>>
>>> Mvh
>>> Magne
>>
>>
>>
>>
>
>
>
>

PS 8.

Hvorfor Magne Winnem, (som selv har jobbet, som foreleser, ved IT Akademiet, osv.), mente, at det var pirat-programvare, å laste ned, en _studentversjon_, av JBuilder, (som er et program, for å programmere, i Java), fra _produsenten_ sin nettside.

Nei, det blir som noe idiotisk, for meg, (må jeg innrømme).

Så Magne Winnem, er noen ganger, helt 'idiot' da, (må jeg nesten si).

Og sånn var han også, under 'Min Bok 5-tida', da han reagerte like 'idiotisk', (må jeg si), på det, at jeg hadde installert Linux, på en laptop, som jeg hadde kjøpt meg, på Elkjøp.

Og også når det gjaldt det, at jeg reserverte meg, mot telefonsalg, (mens jeg bodde på St. Hanshaugen), så var reaksjonen, til Magne Winnem, helt 'idiotisk', (må jeg si), for Winnem mente det, at jeg ikke kunne reservere meg, mot telefonsalg, siden at jeg selv, (en gang i tiden), hadde jobbet, som telefonselger, (for Norsk Idrettshjelp).

Så jeg gir noen ganger nesten opp, (må jeg innrømme), når det gjelder, Magne Winnem.

(Så jeg må nesten si, at Magne Winnem, er mer eller mindre håpløs.

Og sånn var han ikke, i tida før, 'Min Bok 5-tida', (sånn som jeg husker det).

Så det er mulig, at Magne Winnem, har blitt sånn, etter at han ble gift, med Elin Zahl Kristensen, (fra Skarnes).

Eller at jeg ikke, har kjent, Magne Winnem, så bra.

For det var jo ikke sånn, at Magne Winnem og jeg, gikk på handelskole sammen, alle de tre årene,

på handel og kontor.

Det var jo bare, det siste året, (nemlig russeåret), som vi gikk sammen, (siden at jeg da var utvekslingselev, (fra Nordre Vestfold), i Drammen, det skoleåret).

For å si det sånn).

Og jeg har ikke hørt noe, fra Magne Winnem, siden rundt den tida, som jeg begynte, med johncons-blogg, (noe som var, i 2007, mens jeg bodde, i Leather Lane, i Liverpool).

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS 9.

Her kan man se det, at Magne Winnem, er en IT-fyr, (som egentlig burde forstå, mer om, hva som er pirat-programvare, (og hva som ikke er det), mener jeg):

Erik Ribsskog

hjemmeside

TeknoKonsulent Magne Winnem Sun, Nov 20, 2005 at 10:03 AM

To: Erik Ribsskog

Hei

Under ser du

adressen. Har skrevet sidene i Publisher, men har testet sidene i både firefox og internet explorer.

Mvh

Magne Winnem

www.TeknoKonsulent.no

magne@TeknoKonsulent.no

92 21 23 34

PS 10.

Her kan man se det, at jeg tester G-mail, i 2004, (mens jeg bodde, på the Forge), og grunnen til at jeg begynte, å bruke G-mail, var fordi, at det e-post-programmet, hadde mye større 'sky-drive', enn de andre gratis e-post-programmene, (som fantes), på den tida:

Erik Ribsskog

RE: Test

Erik Ribsskog Mon, Oct 11, 2004 at 12:26 AM

To: eribsskog@gmail.com

Den er grei

From: Erik Ribsskog <eribsskog@gmail.com>
Reply-To: Erik Ribsskog <eribsskog@gmail.com>
To: eribsskog@hotmail.com
Subject: Test
Date: Sun, 10 Oct 2004 23:26:00 +0100

Bare tester Gmail

MSN Hotmail <http://www.hotmail.com> Med markedets beste SPAM-filter. Gratis!

PS 11.

Det var sånn, at Magne Winnem, liksom introduserte meg, for søkemotoren Google, på slutten av 90-tallet, en gang, (må det vel ha vært).

(En gang, som Winnem var på besøk hos meg, på St. Hanshaugen).

Så da jeg fikk tak i, en G-mail-invitasjon, (gjennom VGD, var det vel), i 2004, så sendte jeg, en invitasjon, til Winnem da, (for jeg tenkte at han ville synes, at G-mail, (som var 'hypet' i pressen, som vel skrev, noe sånt, som at, man aldri behøvde å slette en e-post igjen, eller noe i den duren, hvis jeg husker riktig), var artig da, (men så ikke):

Erik Ribsskog

Magne, Erik Ribsskog has invited you to open a Google mail account
Erik Ribsskog Thu, Oct 21, 2004 at 9:53 PM
Reply-To: Erik Ribsskog

To: Magne Winnem

Ok, den er grei.
Blir kanskje litt mange e-mail adresser etterhvert ja.

Erik

On Thu, 21 Oct 2004 09:19:24 +0200, Magne Winnem
<magne.winnem@it-akademiet.no> wrote:

> Hei

>

> Sikkert bra med store vedlegg, men jeg ønsker ikke flere e-mail adresser. Jeg tror jeg har 5
stykker med 2 jeg ikke bruker.

>

> Magne

>

>

>

> —Original Message—
> From: Erik Ribsskog [mailto:eribsskog@gmail.com]
> Sent: 20. oktober 2004 14:20
> To: Magne Winnem
> Subject: Magne, Erik Ribsskog has invited you to open a Google mail account
>
> I've been using Gmail and thought you might like to try it out. Here's
> an invitation to create an account.
>
> _____
>
> Erik Ribsskog has invited you to open a free Gmail account. The invitation
> will expire in three weeks and can only be used to set up one account.
>
> To accept this invitation and register for your account, visit
> <http://gmail.google.com/gmail/a-1e7d35fe52-1ae0938649-8a7eba3d5e>
>
> Once you create your account, Erik Ribsskog will be notified with
> your new @gmail.com address so you can stay in touch with Gmail!
>
> If you haven't already heard about Gmail, it's a new search-based webmail
> service that offers:
>
> – 1,000 megabytes (one gigabyte) of free storage
> – Built-in Google search that instantly finds any message you want
> – Automatic arrangement of messages and related replies into
> “conversations”
> – Text ads and related pages that are relevant to the content of your
> messages
>
> Gmail is still in an early stage of development. But If you set up an
> account, you'll be able to keep it even after we make Gmail more
> widely available. We might also ask for your comments and suggestions
> periodically and we appreciate your help in making Gmail even better.
>
> Thanks,
>
> The Gmail Team
>
> To learn more about Gmail before registering, visit:
> <http://gmail.google.com/gmail/help/benefits.html>
>
> (If clicking the URLs in this message does not work, copy and paste them
> into the address bar of your browser).
>
>

Kapittel 8: Helgeroa

Da Martin og jeg, kjørte inn til Helgeroa, en dag, våren 2005.

(For å besøke Dr. Næss.

Noe Martin ville).

Så var det sånn, at vi ikke kom inn, hos legen, med en gang, (sånn som jeg husker det).

Legekontoret lå, (i et hvitmalt bygg vel), langs den veien, som gikk, fra Larvik til Nevlunghavn, (mener jeg å huske).

(Så denne legen, holdt altså ikke til, nede ved sjøen, (som jeg liksom tenker på, som 'selve' Helgeroa).

For ned dit, (ved sjøen), hadde mora mi, (på 70-tallet), noen ganger, liksom kjørt en avstikker, (på vei til eller fra bestemor Ingeborg og bestefar Johannes, i Nevlunghavn), og blant annet vist, min søster Pia og meg, en kro/restaurant, som het Sydvesten, (av en eller annen grunn), husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg var vel mest opptatt av det, at frostskaen min, på øret, så ut til, å ha blitt, litt værre, (på den her tida).

(Etter at jeg hadde bodd, på Løvås, (i det kalde 'skuret mitt'), i et par uker, eller noe i den duren).

Mens Martin fortalte, om det, at jeg liksom skulle ha blitt gæern, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det var også sånn, at Martin og jeg, ihvertfall en gang, (våren 2005), spiste hamburger, på en restaurant, i Helgeroa, (husker jeg).

(Et sted, hvor de hadde, en uteservering, hvor man kunne sitte, selv om det fortsatt, var en stund til, at våren og sommeren, liksom slo til, for fullt.

(Noe sånt).

Siden at det hadde bra oppvarming der, da.

For å liksom omgå, den da ganske nye røykeloven, (må det vel ha vært)).

Men om dette var, den samme dagen, (som jeg var, hos Dr. Næss), det husker jeg ikke.

For dette kan også ha vært, en gang, som Martin og jeg, hadde vært på besøk, hos bestemor Ingeborg, i Nevlunhavn, (som ligger, cirka fem minutter å kjøre, fra Helgeroa).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dr. Næss, (i Helgeroa), sendte meg så, (gjennom onkel Martin, var det vel), til ei tysk psykolog-dame, (ved navn Silke Gjetrang), som holdt til, i et stort bygg, (tilhørende Søndre Vestfold distriktspsykiatriske senter vel), som lå, i den bakken, hvor han Jacob, som gikk i klassen min, på Torstrand skole, (fra høsten 1978 til høsten 1979), pleide å gå, til og fra skolen, (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin likte ikke, hu Silke, (husker jeg).

Men det var ikke klart for meg, hvorfor Martin, ikke likte henne.

Så jeg gadd ikke, å be om, å få bytte hu Silke, (med en annen psykolog), sann som Martin ville, (husker jeg).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at Silke etterhvert, fikk ordnet et møte, med ei sosiolog-dame, fra Sandefjord, (som også jobbet, i Søndre Vestfold DPS, vel), husker jeg.

Og Martin var også med, på dette møte, (som var på/ved Torstrand, som vanlig), husker jeg.

Og i en slags pause, i dette møtet, så sa Martin til meg det, (husker jeg).

At både hu Silke og hu sosiologen, (som begge var blondinner vel), var: 'Horer', (husker jeg).

Men jeg skjønnte ikke helt, hvorfor Martin sa det her, (må jeg innrømme).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og grunnen til, at vi skulle ha, det møtet, med hu sosiolog-dama.

Det var fordi, at min søster Pia, visstnok ikke gjorde jobben sin, (som hun selv hadde bedt om, å få påta seg, en av de første dagene, som jeg var, på gården Løvås, i 2005), når det gjaldt, å kontakte, mine kreditorer osv., (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida, som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de nesten kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 9: Mer fra Løvås

Hytta, (eller 'skuret'), som jeg bodde i.

Den hadde en slags hems, (eller køyeseng), som hadde _en_ køye, (og ikke _to_ køyer, som vel er vanlig, når det gjelder køyesenger), oppunder taket, (må man vel si).

Og på den tida, som jeg flytta, til Løvås, (nemlig i påsken, i 2005).

Så mangla det stige, til den senga, (husker jeg).

Så den stigen, (som var av metall, mener jeg å huske), måtte Martin finne, (et eller annet sted), og så binde fast, (med et par ganske tynne tau, (eller snorer), vel), sånn at den ble hengene ned, fra senga, (mener jeg å huske).

Det var vel, i denne hytta, at Axel og jeg, hadde overnatta, sommeren 2002, da vi var, i bestemor Ingeborg sin 85 års-dag, (i Gurvika).

(Hvis jeg ikke husker helt feil).

Og det var også sånn, at en annen gang, (må det vel ha vært), som Axel og jeg, var på besøk, på Løvås.

(Dette må ha vært, en gang, på første halvdel, av 00-tallet.

Muligens i 2003, (eller noe sånt).

For det året, så var Axel og jeg, et par ganger, på besøk, på Løvås, mener jeg å huske.

Noe sånt).

At Axel og Martin slåss, (eller liksom hadde 'brytekamp'), da Martin prøvde, (i fylla), å komme seg inn, i den hytta, hvor Axel og jeg, liksom hadde blitt tildelt soveplasser, (under et helgeopphold, eller noe i den duren, på Løvås), da.

(Noe sånt).

For like ved den hytta, (eller 'skuret'), som jeg bodde i, i 2005, så hadde Martin og Grete, laget en slags 'ute-sitteplass'.

Og den 'ute-sitteplassen', hadde Martin og Grete hatt, i to-tre år allerede, i 2005.

Og det var, på den 'ute-sitteplassen', at Martin, Axel og jeg satt, (og drakk øl og hørte på musikk vel), den gangen, som Axel og Martin, begynte å liksom 'bråke', da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det var også fullt av hesteplakater, (husker jeg), i denne hytta, (eller skuret), da jeg bodde der, fra påsken til juli, i 2005, (husker jeg).

Men det var ikke klart for meg, hvem som hadde hengt opp, disse hesteplakatene.

(Eller, det må vel antagelig ha vært, en av døtrene på gården.

Nemlig Isa eller Andrea.

Eller om det var sann, at det var onkel Martin sin datter, Liv Kristin, (som på den her tida, vel bodde hos sin mor Kari Sundheim, i Ås, hvor Liv Kristin vel da gikk, på ungdomsskole), som hadde hengt opp, disse hesteplakatene.

(Hva vet jeg).

For for alt hva jeg vet, så er det ikke umulig, at det var sann, at Liv-Kristin, pleide å bo, i denne hytta, (eller om man skal si 'skuret'), når hu var på besøk, på Løvås, (om somrene), på første halvdel, av 00-tallet, da.

Hvem vet).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den hytta, (eller 'skuret'), som jeg bodde i, (på Løvås, fra påsken til juli, i 2005), lå cirka fem meter, (eller noe i den duren), fra låvebrua.

Så Martin 'slang' en skjøteledning, fra låven, og inn i hytta, sånn at det ble strøm der, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Martin fant så, en gammel, elektrisk varmeovn, (fra 60-tallet, eller noe i den duren, kanskje), som antagelig hadde stått, inne på låven, da.

Og så ble den ovnen stående, under senga mi.

Sånn at det ble litt varmere, i den hytta, (om natta osv.), da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter noen uker, (var det vel), så fant Martin også, en gammel TV, (fra 70-tallet kanskje), inne på låven.

Og da ble det mulig for meg, å se, på NRK der, om kveldene, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det var også leselys, over senga, (i den hytta).

Så om kveldene/nettene, så pleide jeg å lese bøker der, husker jeg.

Og da, var det sånn, at Grete Ingebrigtsen, hadde fått, Hamsuns samlede verker, (i paperback-utgave), i gave, fra bestemor Ingeborg, (var det vel).

Så selv om jeg hadde lest, cirka halvparten av Hamsun sine bøker, (som jeg pleide å låne, på Hoved-Deichmanske osv.), på 90-tallet.

Så var det også mye nytt lesestoff, (i disse bøkene), for meg, (husker jeg).

Og noen av Hamsun sine bøker, ble det til, at jeg leste, på nytt, (siden det var en del år, siden forrige gang, som jeg hadde lest de), da.

Så jeg leste kanskje noe sånt, som 15-20 Hamsun-bøker, mens jeg bodde, på Løvås.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn forresten, at den aller første boken, som jeg leste, mens jeg bodde, på Løvås.

Det var en bok, som het: 'Hellig blod, hellig gral', (skrevet av en Michael Baigent, ser det ut til, når jeg nå søker om dette, på Google).

Og den boken, ville Martin og Grete absolutt, at jeg skulle lese, (av en eller annen grunn), sånn som jeg husker det.

(Uten at jeg helt, skjønnte poenget, med dette, (må jeg vel innrømme).

Hvis det var noe poeng, da).

Dette var vel forresten, den boken, som det mer kjente verket: 'Da Vinci-koden', (av Dan Brown), var basert på.

(Ihvertfall, så har det vært noen rettsaker, rundt dette.

Mener jeg å ha lest, i norske og/eller engelske aviser, i årene etter at jeg bodde, på Løvås.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Grete ville, at jeg skulle lese, en roman, av en kjent russisk forfatter, (muligens Dostojevskij, kan det vel ha vært), innimellom at jeg leste, Hamsun-bøker, (husker jeg).

Men denne russiske boken, (som selvfølgelig var oversatt til norsk da), den klarte jeg ikke, (husker jeg).

Jeg syntes nok, at den boken ble, for russisk, for meg.

(Noe jeg også syntes, da jeg en gang, (mens jeg gikk, det første året på NHI, noe som var studieåret 1989/90), prøvde meg på, en bok, av en russisk forfatter, som jeg fant, i bokhylla, til bestemor Ågot, en gang, som jeg var på helgebese, på Sand, (mens jeg vel bodde, på Abildsø).

Så ihvertfall en del russiske forfattere, blir litt vel russiske for meg, da.

(For å si det sånn).

Og så også denne russiske forfatteren, til Grete.

Så da måtte jeg be om, å heller få låne, noen fler Hamsun-bøker, (av Grete), må jeg innrømme.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 10: Enda mer fra Løvås

Etter at jeg hadde bodd, i et par-tre måneder, (eller noe i den duren), på Løvås.

Så fikk jeg en e-post, (må det vel ha vært), fra Rosario, (ei spansk blondinne, (var hun vel før ihvertfall, sånn som jeg husker det, selv om hun vel, har litt mørkere hår, nå for tida, har hun skrevet til meg, på Facebook, for noen år siden), som var en av mine 'flat-mates', på the Forge, i Sunderland).

Det var sånn, at Rosario og hennes 'The Forge-venninne' Claire, (fra Paris), skulle på feriereise, til de nordiske landene, i sommerferien, (i 2005), mener jeg å huske.

Og derfor, så lurte Rosario på, om hun og Claire, kunne få besøke meg, på Løvås, (husker jeg).

Og dette spurte jeg, Grete og Martin om, (etter å ha fått den nevnte e-posten), husker jeg.

Men dette rant ut i sanden da, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Så det ble ikke sånn, at Rosario og Claire, (fra Min Bok 6), besøkte meg, på Løvås.

(Selv om dette, mer eller mindre, hadde blitt avtalt, (per e-post), vil jeg si.

Sånn som jeg husker det, ihvertfall.

Selv om dette vel ikke kom så langt, at noen datoer, (eller noe lignende), ble nevnt, (sånn som jeg

husker det).

Men jeg mener å huske, at jeg skrev til Rosirio, at hvis de dukket opp der, så kunne vi kanskje prøve å få til en fest der, for eksempel.

Hvis det ble sånn, at hun og Claire, dukket opp der, da.

(Noe sånt).

Og jeg skrev vel antagelig, at onkel Martin, muligens kunne hente, disse unge, sør-europeiske damene, i Oslo eller Larvik, (eller noe i den duren), hvis det ble aktuelt, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Noe annet som hendte, var at Andrea, (den eldste datteren, til Grete), som da nettopp hadde blitt konfirmert, fikk besøk, av sin unge elsker, (som Martin kalte han), fra Askim, (var det vel).

Dette var en blond tenåringsgutt, (sånn som jeg husker det).

Og han var fra Østfold da, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Og dette må vel ha vært en kar, som Andrea kjente, fra den tida, som hu selv, (og Martin, Isa, Risto og Grete), bodde, i Askim, (hvis jeg skulle tippe).

(Noe de vel gjorde, i en del år, fram til årtusenskiftet cirka, vel.

Noe sånt.

Og før det igjen, så bodde vel Martin, i Spydeberg, (hvor han hadde en fiskedam, som han liksom prøvde å leie ut, soveplasser ved da, (til folk i Oslo osv. vel), uten at det firmaet ble, noe særlig suksess, for Martin gikk etterhvert konkurs, (etter å ha brukt opp mye, av bestemor Ingeborg sine penger og vel), ettersom jeg har forstått det.

Og første gang, som jeg møtte, Isa, Andrea, Risto og Grete.

Det var vel, da min søster Pia, av en eller annen grunn, ønsket å besøke Martin, (og dem), i Askim, dagen etter, (var det vel), at mora mi døde, (høsten 1999).

Noe sånt.

Så bortsett fra onkel Martin, så var ikke dette noen folk, som jeg hadde kjent, så særlig lenge, (for å si det sånn).

Og onkel Martin, var en del yngre, enn min mor.

Så det var ikke ofte, som jeg hadde besøkt han, (i tida før 1999), for å si det sånn.

Det var vel kun snakk om, en helg, på 80-tallet, da Pia og jeg, besøkte onkel Martin og hans daværende kone Ann Kjerulf Hansen, som da bodde sammen, på Hurumlandet.

(Siden at vår far, Arne Mogan Olsen, ønsket at vi skulle besøke Martin og Ann da, (av en eller annen grunn)).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin hata også Lars Monsen, (som det ganske ofte var om, på TV, på den her tida), mener jeg å huske.

Martin var ihvertfall rimelig lei av han, (sånn som jeg husker det).

Og Martin var også, en sånn Lars Monsen-type, (kan man vel si).

Man kan kanskje si det, at Martin, (med sitt ravn-svarte hår, eller hva man skal kalle det), er den gotiske Lars Monsen.

(Noe sånt).

Og Martin fortalte meg også noe, (som jeg ikke hadde hørt før, om seg selv).

Nemlig at Martin, hadde 'surra rundt', i jungelen, i Mellom-Amerika, (muligens Nicaragua), på slutten av 80-tallet, vel.

Mens det var krig, i landet, da.

Men hva Martin egentlig hadde å gjøre, i den delen av verden, (på den tida).

Det er fortsatt ikke klart for meg da, (for å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

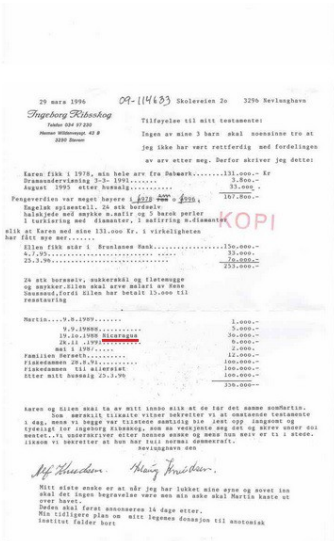
Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Her er mer om dette, (fra min mormors testamente):

PS 38.

Her kan man se det, at jeg har arvet noe eiendom i Holmsbu etter min farfar Øivind

<https://johncons.net/arvettermormorsak.html>

PS 2.

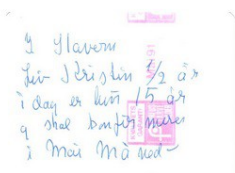
Her kan man se onkel Martin, (med sitt sorte hår, som han vel har arvet, etter sin farmor Helga Dørumgaard, fra Romerike, vil jeg si, etter å ha drevet, med slektsforskning), på et bilde, fra rundt 1990, vel:

PS 22.

Dette er enda et bilde fra rekkehuset i Stavern. Solvølkruket, (med løve på), fikk jeg i bursdagsgave, til min 34-årsdag, i 2004, (av en eller annen grunn). Det var visst en gave fra Danskekongen til min tipptippoldefar Hofjægermester L.C. Nyholm, skrev bestemor Ingeborg, i et brev, da jeg bodde i Liverpool:

Bakside:

<https://johncons.net/malerier.jpg>

Kapittel 11: Og enda mer fra Løvås

Grete fortalte meg, (mens jeg bodde, på Løvås), hvordan hu hadde klart, å få seg, sin egen gård.

Og det var sånn, at hu hadde spart, av barnetrygden, (eller noe sånt), i noen år.

Og så hadde hun kjøpt seg, den gården, i Askim, på 90-tallet, en gang, da.

For i underkant av 100.000, (var det vel).

(Ettersom at gårder, var billige, på den tida, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og gården Løvås, hadde Grete fått, for drøye 150.000, (eller noe sånt), var det vel.

Men de som hadde eiet gården, før dem, hadde rota følt der da, (for å si det sånn).

Det lå masse skrot lempa, både her og der, langs en vei, (som gikk til en eng, som ble kalt, for Enga), blant annet.

(Husker jeg, at onkel Martin visste Pia, Axel og meg, i år 2000, var det vel kanskje).

Og hovedhuset, på Løvås, var i en veldig dårlig tilstand, da de kjøpte gården, da.

Og Martin hadde jobba mye, (fram til 2005), med å pusse opp huset, (og med gravearbeider osv., rundt huset), fortalte han.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og onkel Martin, fortalte en gang det, at mens han jobba, med å pusse opp huset, på Løvås.

Så hadde han funnet, en slags 'mini-pistol', (som ikke virka), husker jeg, at han sa.

Og den pistolen, hadde visst ligget, inni veggen, (eller noe sånt), i hovedhuset, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og onkel Martin fortalte også det, at de som hadde eiet huset, før dem.

Det var to brødre, (eller noe sånt).

Og han ene av dem bodde, langs veien inn til Larvik, (var det vel).

(Mellom Kvelde og Bommestad, (heter det vel, der 'Lågandal-veien' begynner)).

Og han som bodde, mellom Kvelde og Bommestad.

Han hadde visst dratt rett til Thailand, og henta ei kone der, (eller noe sånt), da fikk pengene, for gården, (mener jeg, at Martin sa).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 12: Mer fra Løvås

Onkel Martin hadde, et 'hemmelig' sted, på Løvås, visste han meg, en gang.

Og det var vel, i en del, av hovedhuset, som fortsatt ikke var pussa opp.

(Noe sånt).

I andre etasje der, så hadde Martin, et slags 'hemmelig' sted da, (husker jeg).

Og Martin viste meg, at han hadde, bestefar Johannes, (som døde, på midten av 80-tallet), sine piper der, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin fylte femti år, like etter at jeg dukka opp, på Løvås, (påskan 2005), husker jeg.

Og da, så var det sånn, at jeg kjøpte en kasse øl, i bursdagsgave, til Martin, (husker jeg).

Og Martin, Grete og jeg, var da, på en 'ute-plass', bort mot Enga, (ved 'baksiden' av låven), og drakk noen øl da, (om kvelden), husker jeg.

Og så skulle plutselig Grete, holde en lang tale, (til ære for Martin), husker jeg.

Og etter det, så ble jeg også bedt om, å holde tale, (husker jeg).

Og det hadde jeg ikke forberedt meg på, (for å si det sånn).

Så jeg sa bare noe, som jeg kom på, i farta, da.

Og det var noe sånt, som at: 'Skål for onkel Martin, en mann, som klarer, å fyre opp bål, overalt'.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

For det var jo sånn, at jeg fortsatt hadde igjen, en god del, av studielånet mitt, (fra Sunderland), mens jeg bodde, på Løvås.

Og derfor, så pleide jeg ofte, å be Martin, om å kjøpe med, noen six-pack-er, med øl da, (på mitt Visa-kort).

Og så pleide vi å sitte, 'her og der' liksom, på gården, og drikke disse ølflaskene, da.

(Om kvelden osv, da.

Den første tida, som jeg bodde, på Løvås).

Og da, så pleide Martin og jeg, å prate, om det 'mafian-greiene', inne i Oslo.

Og vi prata også mye, om gården osv., da.

Martin sa for eksempel det, at området, som gården lå i.

Liksom var en del, av Siljan-området, i Telemark, (som Larvik grenser til, i nord-vest, vel).

(Noe sånt).

Og dette området, (Siljan-området), er et av de frodigste, i Norge da, (sa Martin).

Men masse forskjellige løvtrær og bartrær, da.

(Noe sånt.

Og dette kan man vel også se, i Larvik.

For Larvik har Norges eneste bøkeskog, (hvor jeg har feiret 17. mai, en del ganger, på 70/80-tallet, på et spesielt 'festplass-område' i), hvis jeg ikke tar helt feil).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Gården Løvås ligger, cirka en kilometer, fra Farrisvannet, som strekker seg, nordover fra Larvik, og inn i Telemark, da.

Og man kjører 'Lågendal-veien', fra Bommestad/Larvik, i retning, av Kongsberg.

Men så tar man av, (til venstre), like før Kvelde.

(Det står skilta, til Lysebo, vel).

Og så kjører man innover, mot Farrisvannet, på noen grusveier, da.

Så gården Løvås, ligger i Farrisdalen, (en sidedal, (eller om det blir en 'parallell-dal'), til Lågendalen vel), og ikke i selve Kvelde sentrum, (eller Lågendålen), da.

Men det var sånn, at man kunne sykle, ned til butikken, i Kvelde, på en halvtime, (eller noe sånt), kanskje.

Og så kunne man gå, til Farrisvannet, (og bade for eksempel), på kvarter, kanskje.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin, (som hadde gått, på skogbrukskole, i Melsomvik, i sin tid), fortalte meg også det, at det var noe, som het, naturskog.

Og at det var noe, som het, kulturskog.

Naturskog, var uberørt skog.

(Altså urskog, må man vel si).

Mens kulturskog, var skog, som menneskene hadde rydda i, (og planta i), osv., da.

(Noe sånt).

Og gården Løvås, hadde naturskog da, (mener jeg å huske, at Martin sa).

Men gården Løvås, hadde egentlig ikke så mye skog, å skryte av, (vil jeg si).

(Selv om det jo var litt skog der, selvfølgelig).

Men hvis man gikk, i noen få meter, fra Enga, (i retning, av Farrisvannet).

Så var man plutselig, midt i Løvenskiold, (var det vel), sin store skog da, (for å si det sånn).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 13: Enda mer fra Løvås

Det var også sånn, at Grete og Martin, hadde en 'ute-sitteplass', ned ved et tjern, som lå, (på eiendommen til Grete), på den andre siden, av Farrisveien.

Denne 'ute-sitteplassen' var, på den andre sida, av tjernet, fra der hytta til Thor, lå.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin sa vel, noe sånt som, at dette tjernet, hadde oppstått, på grunn av at noen bevere, (eller noe sånt), hadde 'tulla'.

Men jeg, så aldri, noen bevere, der.

(Selv om Martin, en gang vel viste meg, et tre, som bever'n liksom, hadde spist på, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Martin fortalte etterhvert det.

At han nokså nylig, hadde fått opp sansen, for whiskey.

Og han begynte etterhvert, å kjøpe, en halvflaske whiskey, (fra et vinmonopol, på Norbyen-senteret, (i Larvik), må det vel ha vært), nesten hver dag, (i perioder), da.

(Og denne whisken, pleide Martin, å noen ganger drikke, nede ved tjernet der, da

Og han lot meg, noen ganger, få en dram eller en slurk, av den whiskey-en, som han kjøpte, da.

Selv om jeg vanligvis, hadde øl der da, (for å si det sånn)).

Og Martin varierte, hvilken type whiskey, som han kjøpte, (husker jeg).

Noen ganger, så kjøpte Martin, en blandet whiskey, (altså en 'blend').

(Og de ble han ofte skuffa over, husker jeg.

For de smakte ofte, ganske mildt, husker jeg, at Martin sa).

Og andre ganger, så kjøpte Martin, en type whiskey, som ble kalt: 'Single malt'.

Og det betyr, at whiskey-en er laget, fra kun en malt-type, (og fra en gård sine jorder antagelig), da.
(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg lurte på, om det var, en gang, som naboen Thor Borgersen, satt sammen, med Martin og meg, på Grete sin 'ute-sitteplass', nede ved tjernet der.

At Thor foreslo det, at døtrene til Grete, burde selge, noen blomster-buketter.

Med blomster, fra Farrisdalen.

På et MC-treff, som skulle være, nede ved Farris, (en kilometer, (eller noe sånt), lenger unna gården, enn der 'badeplassen' var, liksom).

Jeg var ikke sikker på, om dette var, en så god, ide.

Så jeg svarte vel ikke noe, (på dette).

Men Thor prøvde, (sa han), å liksom få til, noe slags næringsvirksomhet, i Farrisdalen, (med de blomster-bukettene sine), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin fortalte meg det, (en gang).

At Thor, hadde vært involvert, i driften, av en restaurant, i Skien/Porsgrunns-distriktet.

(Noe sånt).

Og Martin sa det, at Thor og hans kolleger, (fra den tida), hadde sitti, utafor hytta til Thor, (hvor det også var en sann 'ute-sitteplass', ikke så langt unna tjernet, like ved Farrisveien), og brent opp regnskapet, for den restauranten, (mens de 'pilsa', eller noe sånt), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida, som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve, å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 14: Og enda mer fra Løvås

Mens jeg bodde, på Løvås, så var det sånn, at min søster Pia, en gang dukka opp, på gården, med dårlige nyheter, (husker jeg).

Pia sa det, at hennes venninne Siv, hadde fått diagnosen: ‘Schizofren’, (mener jeg å huske, at Pia sa).

(Siv var hun, som var med Pia, og besøkte meg, (sammen med hver deres unge mulatt-sønn), noen måneder tidligere, (i juleferien 2004), da jeg studerte, ved University of Sunderland, (og bodde, på the Forge).

Så det var jo rimelig rart, (må man vel si), at både Siv og jeg, måtte gå til psykolog, på den samme tida.

Jeg hadde ikke fått noe diagnose, av hu Silke.

Men Martin kjørte meg, inn til hennes kontor, i Larvik, en gang i uka, (eller noe i den duren), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Hos Thor, så dukka det plutselig opp, en ny gjest, som noen ganger var der, de gangene, som Martin dro meg med dit.

Dette var en som het Trond, (husker jeg).

Trond jobba, som dørvakt, på utestedet Fritz, på Fritzøe brygge, (i Larvik), mener jeg å huske.

Trond hadde båt, og Martin, Grete, Isa, Andrea og Risto, ble en gang med Trond, (og muligens familien hans), ut med båten, (husker jeg).

(Noe sånt).

Men jeg selv, stod over, da Trond spurte meg, om jeg ville bli med, (husker jeg).

For jeg prøvde liksom, å noen ganger, la Martin og dem, få være litt i fred, da.

Siden at det vel ellers, ville ha blitt, som at jeg trengte meg på de, (som var en sammensveiset familie liksom), må man vel si.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at det var drama, (må man vel si), på Løvås, en av de første dagene, etter at jeg dukket opp der, (i påsken, i 2005).

Kvelde skytterlag, (heter de vel), dreiv og skøyt, på en skytebane, som lå, like ved, gården Løvås.

Og da, så var det sann, at disse skytterne, hadde kjefta, (eller noe i den duren), på Isa og/eller Andrea.

Siden at disse jentene, (må man vel kalle dem), hadde gått for nærme, der dette skytterlaget, dreiv og skøyt, da.

(Noe sånt).

Og Grete og Martin, de ble begge sinna, og gikk bort, til skytebanen, for å kjefta, på disse skytterne, da.

Og da hadde visst disse skytterne, sagt til Martin og Grete, at de: 'Skøyv ungene sine foran seg'.

(Noe sånt).

Og det såret vel Martin og Grete litt, (virka det som, for meg).

(Jeg husker ihvertfall, at Martin sa, til Grete, (mens jeg var der), at: 'Vi gjør jo egentlig det', (var det vel).

Så Martin var visst enig, med skytterlaget, i det, at Grete og Martin, skøyv ungene sine foran seg, da.

Noe sånt).

Og jeg selv, hadde ikke lyst til, å bli involvert, i denne striden.

Så jeg ble bare værende, inne i huset, til Martin og Grete, mens denne krangelen foregikk, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS.

Jeg har nå drevet og søkt litt, på Google.

Og den nevnte skytebanen, heter visst Løvås leirduebane, (eller Lauås leirduebane, som jeg også har sett det skrevet som).

Og den organisasjonen, som eier, denne skytebanen, heter visst Hedrum jeger- og fiskerlag.

(Dette har jeg skrevet mer om, i kapittel 16, i denne boken).

Så sann er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 15: Mer fra Løvås

Det var også sann, at Martin, Grete, Isa, Andrea, Risto og jeg, (var det vel), var på besøk, hos bestemor Ingeborg, i Nevlunhavn.

(Og det er mulig, at Martin sin datter Liv Kristin, også var med.

Men det tørr jeg ikke å si sikkert).

Og ungene til Grete, kunne ikke fordra bestemor Ingeborg, (sann som det virka som, for meg).

Så det var jeg, som måtte hjelpe bestemor Ingeborg, med å ta ut asjettene osv., fra verandaen hennes, og inn på kjøkkenet, (etter at vi hadde spist, noe iskrem, eller noe i den duren), husker jeg.

(Så det er mulig, at Grete.

(Som noen ganger, kunne være nesten nevrotisk, vel.

Når det gjaldt ting som, at min søster Pia, ønsket å komme på besøk, (på Løvås)).

Ikke var med, (av en eller annen grunn).

Det ville vel kanskje, ha blitt dårlig plass, i bilen da, (for å si det sann).

Selv om jeg ikke husker, bilen/bilene til Martin og dem, så utrolig bra.

Og Risto, klarte for eksempel, å hoppe inn, både her og der, i biler, (sann som jeg husker det).

Så hvor de forskjellige, i denne familien satt, i en bil, kunne nok varieres, en del, hvis jeg skulle tippe.

Så å huske noe sånt nøyaktig, (etter mer enn ti år), er ikke så lett, da.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Bestemor Ingeborg, var også, på besøk, på Løvås, på 17. mai, (i 2005), var det vel.

Og da, så var det sånn, at bestemor Ingeborg, liksom ville, gå tur med meg, (med Martin på slep vel), til et slags 'kolle-område', på eiendommen.

Og da vi kom fram, til en liten grønn flekk der, (som bestemor Ingeborg, vel hadde gått til før, virka det som), så snudde hun bare, da.

(Av en eller annen grunn).

Så hva poenget var, med denne gåturen, det er ikke så lett, for meg, å si, (må jeg innrømme).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og bestemor Ingeborg sa også det, mens vi gikk oppover, mot det 'kolle-området' vel, (som lå, mellom hoved-huset og Farrisveien, (må man vel si)).

At norsk, dansk og tysk, var det samme, (for henne).

(Noe sånt).

Det er mulig, at vi snakket om bøker.

Og at jeg hadde nevnt det, at jeg hadde kjøpt en Kafka-bok, (i et antikvariat), i København.

(Eller noe i den duren).

En bok, som jeg leste ferdig, på Løvås, vel.

(Noe sånt).

Men jeg var ikke enig i det, at norsk og tysk var det samme, (som bestemor Ingeborg vel mente), for å si det sånn.

For det er sånn, at jeg ikke forstår, så utrolig mye alltid, av tysk da, (må jeg innrømme).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Tante Ellen, (som fremdeles bodde, i Sveits, på den her tida), dukka opp, på gården, i forbindelse, med Andrea sin konfirmasjon, (var det vel).

Og da, så dreiv jeg, og hogde ved, (eller noe sånt), på den andre sida, av bekken, vel.

(Dette var en bekk, som kom inn, mot gårdens dyrkbare mark, (heter det vel), cirka ved den enden av Enga, som lå lengst vekk, fra hoved-huset.

Og så rant bekken, langs den delen av Enga, som lå nærmest, Løvenskiold-skogen.

Og etter det, så rant bekken, mellom noen jorder, (hvor det noen ganger, beitet noen hester og sauer).

Og etter det igjen, så rant bekken, under Farrisveien vel, og så videre, ned til Tjernet.

Noe sånt).

Og mens jeg bodde, på Løvås, så barberte jeg meg ikke, så utrolig ofte.

For ungene til Grete, hadde jo sine soverom, i andre etasje, i hoved-huset.

Og i den etasjen, så lå også badet.

Så jeg prøvde, å la ungene til Grete, være litt i fred, da.

Så derfor, så prøvde jeg, å ikke være, så mye på badet, (den tida, som jeg bodde, på Løvås), da.

(Noe sånt).

Og da tante Ellen, fikk se meg, med skjegg.

Så sa hun det, at: 'Da er det ikke bare Martin, som det er noe vilt med, da'.

(Noe sånt).

Og tante Ellen, sa vel også, noe sånt som, (om meg, mistenker jeg), at: 'Før så klarte han alt mulig, og nå klarer han ingenting'.

(Noe sånt).

Tante Ellen ga meg også, sin e-post-adressen, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Og jeg husker det, at tante Ellen, også hadde en 'gmx-epost-adresse', sann som hu 'tyska', som jeg hadde kyssa, på the Forge, (noen måneder tidligere).

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 6).

Og e-post-adressen, (til tante Ellen), var: 'ripsen@gmx.ch', (sjekka jeg nå, på G-mail).

Og jeg reagerte litt på, at tante Ellen, kalte seg 'ripsen', (i e-post-adressen sin), husker jeg.

For det virka litt dumt, (husker jeg, at jeg syntes).

Men dette var visst noe morsomt da, ifølge tante Ellen.

(Noe sånt).

Så 'Ripsen', kan muligens ha vært et kallenavn, som tante Ellen fikk, mens hun gikk på forsøksgym, i Oslo, (på 60-tallet), eller noe i den duren, da.

(Siden at pikenavnet hennes, er Ribsskog, mener jeg).

Noe sånt.

Så sann er nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at siden at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian'.

(Mens jeg jobbet, på Rimi Bjørndal, i 2003).

Så tenkte jeg det, at jeg kanskje burde prøve, å holde, en litt lav profil liksom, (i Norge), da.

Og derfor, så var jeg vel bare, i butikken, en eller to ganger, mens jeg bodde, på Løvås.

(Og det var i den Spar-butikken, (eller hvilken kjede det var igjen), som holdt til, i Kvelde sentrum, (mener jeg å huske).

Hvor de hadde en butikksjef, som var litt 'gubbete' liksom, mener jeg å huske.

(Noe sånt).

For onkel Martin, dro innom denne butikken, ganske ofte, blant annet fordi, at de der hadde, en ferskvareavdeling, hvor Martin pleide, å finne, for eksempel ferdigstekte frikadeller, (eller, det kunne vel også være, for eksempel karbonader, viltkaker eller kjøttkaker), som han åt, (som snacks), før han kjørte videre da, (sann som jeg husker det).

Noe sånt).

Og derfor, så ble det sann, at onkel Martin, pleide å handle for meg, (på mitt Visa-kort, som jeg vel ga han koden til), husker jeg.

Og det var sann, at jeg hadde begynt, å røyke igjen, etter alle problemene, på Rimi Kalbakken, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 5), i år 2000 og 2001.

Og Martin ville heller, at jeg skulle røyke tobakk, (og liksom gå med, en sånn tobakkspakke, på baklomma da, mener jeg å huske), av en eller annen grunn.

Og derfor, så kjøpte Martin med tobakk, (istedet for sigaretter), når han handla for meg, da.

(Og det var vel Gul Mix, som Martin begynte å kjøpe til meg, hvis jeg husker det riktig.

For Martin mente vel kanskje, at det var mer 'karslig' liksom, å røyke tobakk, (enn sigaretter), da.

Hva vet jeg).

Men da min søster Pia, var på et av sine cirka månedlige besøk, på Løvås.

Så ble hun sur, (husker jeg), siden at rullings-røykinga, hadde ført til, at jeg hadde fått, noe slags gul misfarging, på en del, av min høyre pekefinger, (var det vel).

Og det likte ikke Pia da, (husker jeg).

Og da Pia sa dette, til Martin, (mens jeg var der).

Så klagde Martin, på Pia, (husker jeg).

Og sa noen 'halvkvedede viser' liksom, (om meg, til Pia).

Og det var, noe sånt som, at: 'Vil du at han skal være helt ..'.

(Noe sånt).

Så Martin ville, at jeg skulle se litt karslig, (eller harry), ut da, (virka det som).

Mens Pia ville, at jeg skulle se helt perfekt/feilfri ut, (som en Ken-dukke, eller noe i den duren), da.

(Noe sånt).

Og sånn snakka Pia og Martin, om meg, mens jeg var der, (husker jeg).

Så det var jo nesten som, at de lot som, at jeg ikke var der, (for å si det sånn).

Så respekten, (til Pia og Martin), ovenfor meg, var kanskje ikke helt på topp da, (må man vel si).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 16: Mer om Løvås leirduebane

Jeg tror, at det her, på være den skytterbanen, som det var drama rundt, i 2005, (som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel):

```
</Place>
</City>
<City name="Larvik">
  <Place id="1663631">
    <Title>Allumbanen - Riflebane</Title>
    <Ingress>Banebeskrivelse: Elgbane, jaktfelt, 100 meter</Ingress>
    <Organization></Organization>
    <Description></Description>
    <Latitude>59.17715</Latitude>
    <Longitude>10.05386</Longitude>
  </Place>
  <Place id="1663683">
    <Title>Dølvenbanen</Title>
    <Ingress>Banebeskrivelse: Jegertrap, leirduesti</Ingress>
    <Organization>Brunlanes JFF</Organization>
    <Description></Description>
    <Latitude>58.99897</Latitude>
    <Longitude>9.89644</Longitude>
  </Place>
  <Place id="1663901">
    <Title>Løvås leirduebane</Title>
    <Ingress>Jegertrap. MERK: Banen er stengt for skyting for tiden.</Ingress>
    <Organization></Organization>
    <Description></Description>
    <Latitude>59.150353</Latitude>
    <Longitude>9.938161</Longitude>
  </Place>
  <Place id="1663902">
    <Title>Malerød leirduebane</Title>
    <Ingress>Banebeskrivelse: Jegertrap, leirduesti, sporting</Ingress>
    <Organization>Tjølling JFF</Organization>
    <Description></Description>
    <Latitude>59.08376581</Latitude>
    <Longitude>9.952650647</Longitude>
  </Place>
  <Place id="1664009">
    <Title>Solum leirduebane</Title>
    <Ingress>Banebeskrivelse: Jegertrap, leirduesti, sporting, testskyting</Ingress>
    <Organization>Larvik og Omegns JFL</Organization>
    <Description></Description>
    <Latitude>59.090537493</Latitude>
    <Longitude>9.882367237</Longitude>
  </Place>
</City>
<City name="Re">
  <Place id="1663699">
    <Title>Eplerødbanen - leirduebane - Sande</Title>
    <Ingress>Banebeskrivelse: Jegertrap, leirduesti, sporting, skeet</Ingress>
    <Organization>Østre Sande JFF</Organization>
  </Place>
</City>
</City>
```

<http://online.njff.no/skytebane/list.php?enc=latin1>

PS.

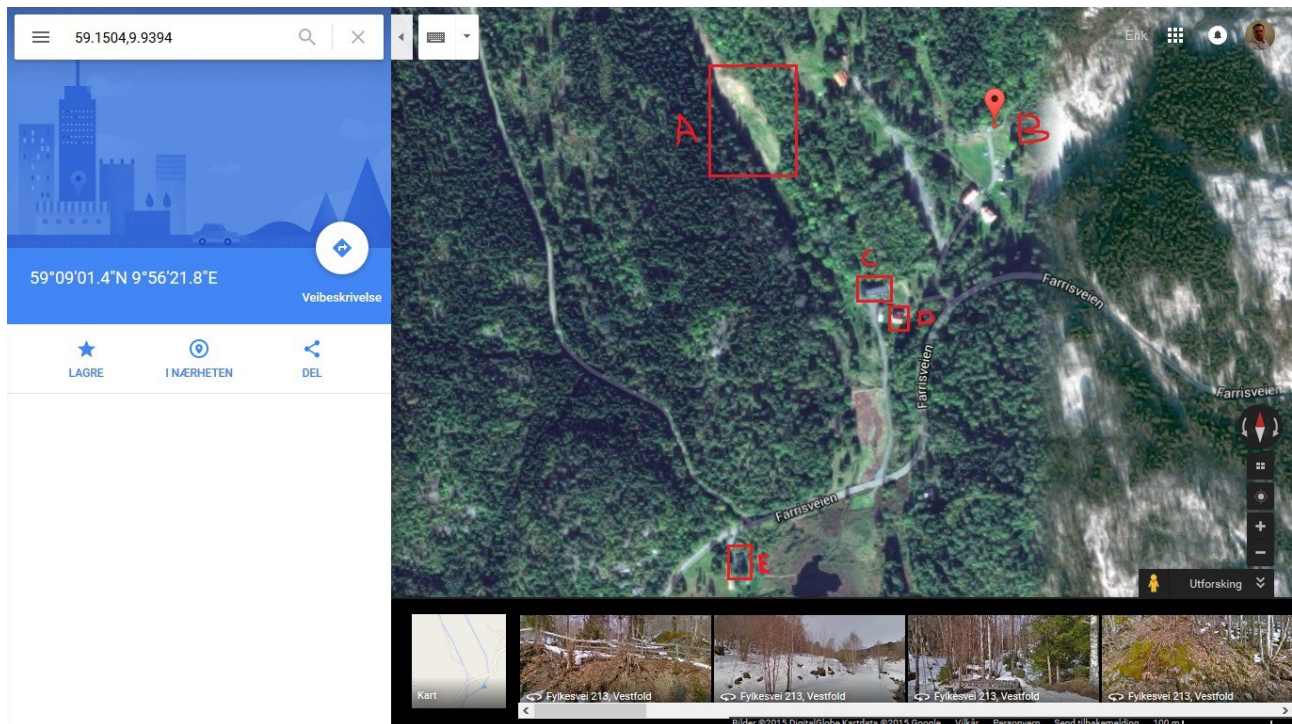
Wikipedia mener visst, at det heter Lauås der, (og ikke Løvås), men den navne-versjonen, (Lauås), har ikke jeg hørt før, ihvertfall:

Skriv ut / eksporter Opprett en bok Last ned som PDF Utskriftsvennlig versjon					
Språk Legg til lenke					
	Gyldenspissen skytebane	Eksisterende	Lardal jeger- og fiskerlag	Lardal	59°27'07"N 9°51'50"Ø
	Breidablikk skytebane	Eksisterende	Styrvold skytterlag	Lardal	59°19'08"N 9°52'54"Ø
	Styrvoll skytebane	Eksisterende	Styrvold skytterlag	Lardal	59°18'54"N 9°50'59"Ø
	Solum skytebane	Eksisterende	Larvik og omegn jeger- og fiskerlag	Larvik	59°05'28"N 9°53'02"Ø
	Åres skyesenter, Tvedalen	Ferdig 2015	Farris sportsskyttere, Larvik skytterlag	Larvik	59°01'09"N 9°53'04"Ø
	Allum skytebane	Eksisterende	Hedrum jeger- og fiskelag	Larvik	59°10'39"N 10°03'14"Ø
	Kvelde skiskytterstadion	Eksisterende	Kvelde idrettslag	Larvik	59°11'19"N 9°58'28"Ø
	Holtefjonn skytebane	Eksisterende	Hvarnes skytterlag	Larvik	59°17'48"N 9°56'51"Ø
	Eftang leirduebane	Eksisterende	Tjølling jeger- og fiskeforening	Larvik	59°01'28"N 10°08'51"Ø
	Dolvenskogen leirduebane	Eksisterende	Brunlanes jeger- og fiskeforening	Larvik	58°59'57"N 9°53'46"Ø
	Bjerke skytebane	Eksisterende	Hedrum skytterlag	Larvik	59°08'49"N 10°02'10"Ø
	Haugene skytebane	Eksisterende	Larvik pistolklubb	Larvik	59°00'01"N 9°59'24"Ø
	Lauås leirduebane	Eksisterende	Hedrum jeger- og fiskelag	Larvik	59°09'01"N 9°56'22"Ø
	Lofrerød skytebane	Eksisterende	Nøtterø skytterlag	Nøtterøy	59°12'N 10°24'Ø
	Kjønnerød skytebane	Eksisterende	Høyjord og Ramnes skytterlag	Re	59°23'10"N 10°09'21"Ø
	Våle skytebane	Eksisterende	Våle skytterlag	Re	59°25'15"N 10°15'16"Ø
	Skarsløkka skytebane	Eksisterende	Sande skytterlag	Sande	59°33'24"N 10°13'08"Ø
	Bjørndalen skytebane	Eksisterende	Sandefjord pistolklubb	Sandefjord	59°11'54"N 10°11'13"Ø
	Sandefjord leirduebane	Eksisterende	Sandefjord leirdueskyttere	Sandefjord	59°10'37"N 10°12'08"Ø
	Hula i Gokstadveien	Eksisterende	Sandefjord pistolklubb	Sandefjord	59°08'05"N 10°13'49"Ø
	Hotvedt skytebane	1897 - i dag ^[1]	Sandar og Sandefjord skytterlag	Sandefjord	59°10'28"N 10°11'43"Ø
	Husumåsen leirduebane	Eksisterende	Stokke jeger- og fiskelag	Stokke	59°11'57"N 10°17'26"Ø
	Juve skytebane	Eksisterende	Svelvik sportsskyttere	Svelvik	59°38'12"N 10°23'54"Ø
	Tønsberg skytebane	Eksisterende	Tønsberg skytterlag	Tønsberg	59°17'54"N 10°18'56"Ø
	Viken skytebane	Eksisterende	Sem skytterlag	Tønsberg	59°16'53"N 10°17'15"Ø

https://no.wikipedia.org/wiki/Skytebaner_i_Vestfold

PS 2.

‘A’ er Enga, ‘B’ er Løvås leirduebane, ‘C’ er låven, ‘D’ er hoved-huset og ‘E’ er hytta til Thor Borgersen:

PS 3.

Det var også sann, at Grete og Martin, abonnerte på Østlands-Posten, (husker jeg).

Og i etterkant, av dette dramaet, rundt Løvås leirduebane, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 8).

Så skrev Østlands-Posten, en ganske stor artikkel, om problemene, rundt denne skytterbanen, (og at den lå, i et område, hvor folk bodde), husker jeg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 17: Mer fra Løvås

En gang, som Martin, dro meg med, ned til Thor.

(Og det er mulig, at Martin sin samboer Grete, også var med.

For sånn som jeg husker det.

Så var det ihvertfall en gang sånn, at Grete også ble med Martin, ned til Thor, (en kveld).

Og da var det sånn, (sånn som jeg husker det), at Grete også røyka hasj, når Thor hadde ‘mekka’, en joint, (hvis jeg ikke tar helt feil).

Men Grete gikk da hjem, før Martin og meg, (sånn som jeg husker det).

Noe sånt).

Så hadde Thor sin narkotika, (som han sendte rundt, og som jeg tok et trekk av, for å være sosial liksom, og for at de ikke skulle tro, at jeg var som en purk, eller noe i den duren), vært ekstra sterk, (tror jeg).

For det var såvidt, at jeg klarte, å gå tilbake, til hytta/skuret ‘mitt’, (husker jeg).

(Det gikk liksom som i sakte kino, å gå de par hundre meterne, (var det vel), tilbake, til gården.

Og bare det, å gå over, en slags bom, (i et gjerde, på veien), var veldig vanskelig, sånn som jeg husker det).

Og da jeg kom tilbake, til ‘skuret’ mitt.

Så var jeg nesten paralyisert, av Thor sin narkotika, (sånn som jeg husker det).

Og etterhvert, så gikk onkel Martin, inn i hytta/skuret mitt, (husker jeg).

Og så spurte Martin meg, masse spørsmål, (mens jeg omtrent ikke, kunne bevege meg, husker jeg).

Blant annet, så ville onkel Martin det, at han og jeg, skulle dra ned, til tante Ellen, (min avdøde

mors lillesøster og onkel Martin sin storesøster), i Sveits.

Og Martin sa, at der tante Ellen bodde, (i Sveits), så hadde de ikke noen tog.

Så dit var trygt å dra, (mente han).

(Martin refererte vel da til, noe jeg har skrevet om, i Min Bok 7.

Nemlig at det hadde vært en 'albansk mafia-gjeng', (eller noe i den duren), og banka på vinduet 'mitt', og tulla liksom, da jeg tok tog, fra Paris til Berlin, (mens toget stoppa litt, på grensen mellom Frankrike og Tyskland, var det vel antagelig).

For dette hadde Martin og jeg prata om, under en av våre 'øl-drikking-seanser', som jeg hadde kjøpt øl til, av studielån-pengene, (fra Sunderland), for å liksom være litt morsom også, for å prøve å veie opp litt muligens, det at jeg dukka opp der, med så dårlige nyheter, da.

Noe sånt).

Men jeg hadde jo besøkt tante Ellen, (som på den her tida, fortsatt bodde, i Industri-Strasse, i Aesch, utafor Basel), sommeren 1987, (sammen med Pia).

Og jeg visste jo det, at tante Ellen, bodde like ved, Aesch togstasjon.

(For der hadde jeg blant annet, kjøpt Marlboro-sigaretter, (sammen med Pia og Ellens datter Rahel), fra en automat, som stod, inne på togstasjonen, (i Aesch), husker jeg).

For Pia ville sitte på 'smoking', på flyet ned, til Sveits.

Så hu hadde begynt, å røyke, (i Norge), før denne ferien, da.

Og da måtte jeg liksom også begynne å røyke, (syntes jeg), siden at jeg var eldst, da.

Noe sånt).

Så onkel Martin bare tulla da, (husker jeg).

(Når han liksom 'forhørte' meg.

Mens jeg var nesten paralyisert, av Thor sin narkotika, da.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 18: Enda mer fra Løvås

Det var også sånn, at Grete, en gang fortalte meg, en histore, mens jeg bodde, på Løvås.

Grete fortalte meg det, at en gang, mens hu bodde, i en slags 'hippie-koloni', i Spania.

Så hadde hu latt en brite sitte på med henne, til en by, (var det vel), da.

Men på veien dit, så hadde Grete, (fortalte hun), hevet ut, han briten, (av bilen), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at onkel Martin, fortalte meg en historie, (fra Sør-Europa), mens jeg bodde, på Løvås.

(Men Martin fortalte historie, noen uker/måneder, før Grete, vel.

Noe sånt).

Martin hadde vært, på MC-ferie, til Italia.

(Noe sånt).

Og der, så hadde han blitt kjent, med en ung mann og ei ung dame, (var det vel).

(Noe sånt).

Og så hadde Martin, og disse italienske ungdommene, funnet på noe kriminelt, (eller noe i duren).

Og så hadde de fått problemer, med en gjeng, (eller noe sånt), der nede.

Og da, så hadde bare Martin, hevet seg, på motorsykkelen sin.

Og så hadde han kjørt, så raskt han kunne, ut av den italienske byen, (uten å se seg tilbake omtrent, vel).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At en gang, som Grete og Martin, dro meg med ned, til Farris, (for å bade, eller noe i den duren), vel.

Så hadde Grete sagt det, at hu noen ganger tulla litt, med Martin.

En gang, (sa Grete), så hadde hu sagt det, (til noen lokale Kvelde-folk), at Martin hadde sagt, at det het Kjose, (eller noe sånt), et sted, (som man kunne se, på den andre sida av Farris, (der toget til Brevik kjører, blir det vel)), som het noe annet, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 19: Og enda mer fra Løvås

Onkel Martin, hadde en god tone, med Andrea, (som var Grete sin eldste datter og konfirmant), på Løvås, (sånn som jeg husker det).

Begge disse to, (Andrea og Martin), hadde langt, mørkt hår.

Så folk som ikke kjente, denne familien, ville nok kanskje tippe på, at Andrea var Martin sin datter.

(Siden at Grete har blondt hår).

Men sånn var det altså ikke.

Selv om det kanskje, kunne virke sånn, noen ganger.

For Martin og Andrea, lå noen ganger, (må man vel si), i den store hjørnesofaen, i stua, (i hovedhuset), og så på TV sammen, (i fred og ro), sånn som jeg husker det.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at onkel Martin, noen ganger, tulla med Andrea.

(Sånn som jeg husker det).

Det var sånn, våren/sommeren 2005, at det var en landeplage-sang, som rimelig ofte, ble spilt, på radioen.

Og det var en sang, som het: 'E-ordet', (eller noe sånt), med artisten Ravi.

Og en gang, sommeren 2005, som jeg gikk inn, i hoved-huset, (på Løvås), for å gå på do, (eller på badet), eller noe sånt.

Så var det sånn, at Martin tulla, med Andrea, (husker jeg).

For Martin fortalte det, at Andrea ikke likte, å rydde, på rommet sitt.

(Selv om Andrea var 14-15 år gammel, (og nettopp hadde blitt konfirmert vel), på den her tida).

Så dette, (at Andrea hadde rydda rommet), var visst, en stor begivenhet, (eller noe i den duren), på Løvås, da.

Så Martin tulla, med Andrea, ved å synge, på den Ravi-sangen, da.

Men Martin bytta da, ut 'E'-en, med en 'R'.

Og så tulle-sang han, (sånn at Andrea ble litt sur vel), at: 'Jeg synger R-ordet, for første gang i historien'.

(Noe sånt).

Og da skulle 'R'-en, stå for: 'Rydde', da.

Så Martin kunne kanskje noen ganger, være litt barnslig da, (for å si det sånn).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at det lå en slags stall, (som var ganske gammel), rett utafor hoved-huset, (på Løvås).

(Hvis man gikk ut hoved-huset, og til venstre.

Så lå stallen, cirka 10-15 meter, fra utgangsdøra.

Noe sånt).

Denne stallen, hadde to rom, (sånn som jeg husker det).

Og i rommet til venstre liksom, så bodde det to hester, som het Odin og Dalmann, (hvis jeg ikke husker helt feil).

Og i rommet til høyre, så hadde de for til hestene, muligens.

(Noe sånt).

Og en gang, som Martin og jeg, gikk forbi, den stallen, sommeren 2005, (må det vel ha vært).

Så sa Martin det, (litt surt vel), at Andrea, skulle bo der, (i stallen), når hun ble litt eldre, (var det vel).

(Noe sånt).

Så Grete og Martin, hadde nok planer, om å hive ut hestene, når døtrene til Grete, ble litt eldre, da.

(Noe sånt).

Og så skulle de nok antagelig pusse opp litt der.

Før Andrea eventuelt skulle flytte inn der, da.

(Noe sånt).

Men Andrea, var jo Grete sitt eldste barn.

Så det var kanskje litt rart, at Andrea skulle bo, i stallen, (og ikke i hoved-huset), etterhvert.

Men det er mulig, at Martin tulla, da.

(Hvem vet).

Så sann var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 20: Mer fra Løvås

Det var også sann, at det en natt, plutselig var noe slags leven, under den hytta, (eller 'skuret'), som jeg bodde i, (husker jeg).

Og da gikk jeg vel ut, og så, (under hytta).

Og da, så var det, en grevling, (under hytta), da.

Og dette, prata Martin og jeg om, ved matbordet, en morgen, (var det vel antagelig), på Løvås.

Og da Martin spurte, hva det var, som hadde laget så mye bråk, under hytta.

Så svarte jeg det, at det var, en grevling, da.

Og da, så var det sånn, at lille Isa, (må man vel kalle henne), som fortsatt gikk på barneskolen vel, (på den her tida).

Plutselig sa det, at: 'Nei, det var meg'.

(Noe sånt).

Så Isa mente visst, at det var henne, som hadde vært, under hytta 'mi', da.

Men det hadde jeg nok lagt merke til, (må jeg nok si), hvis det hadde vært en jentunge, som krabba rundt, under hytta, (om natta), og ikke en grevling, da.

(For å si det sånn).

Så jeg må si det, at hu Isa, kunne være, litt tøysete da, (må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at det en natt, var to grevlinger, som knurra, (eller hva man skal kalle det), mot hverandre, under hytta 'mi'.

Og da, så gikk jeg også ut av hytta, (husker jeg).

Og da, så hadde jeg, en stikkspade stående, like ved hytta, (husker jeg).

(For det var sånn, at jeg måtte flytte, et lastebil-lass, (må det vel antagelig ha vært), med singel, noen meter, (bak hoved-huset), husker jeg.

Noe sånt).

Og jeg prøvde å jage bort, de to grevlingene, med stikkspaden da, (var det vel).

Men det var vanskelig, å jage disse dyra bort, (husker jeg).

(Det var kronglete å liksom drive og fekte, med den stikkspaden, under hytta.

For det var tett, de fleste stedene, under hytta, (sånn som jeg husker det).

Og det var også ganske lav avstand, mellom hytte-gulvet og fjellet, (mener jeg å huske).

Og det var også mørkt, og jeg var vel også litt trøtt, (siden at dette var, midt på natta, må man vel si)).

Og da disse to grevlingene slåss, (må man vel si, at de gjorde), under hytta 'mi'.

Så var det sånn, at de lagde, så mye leven.

At Grete, Martin og ungene til Grete, kom ut på trappa, (til hoved-huset), for å se, hva som foregikk, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter denne episoden, med de to slåssende grevlingene.

(Som muligens likte seg, under hytta 'mi', siden at det stod, en varmeovn, på gulvet der.

Tippa jeg på, (at var grunnen), på den tida, ihvertfall, (husker jeg)).

Så var det sånn, at onkel Martin, en natt, satt seg, på tunet, (mellom hoved-huset og 'skuret' mitt), med ei rifle, (husker jeg).

Og plutselig, så kunne man høre, et smell, da.

(Mener jeg å huske).

Og da hadde Martin skutt, en av grevlingene, (av en eller annen grunn), husker jeg.

(For Martin viste meg vel, den døde grevlingen, dagen etter, mener jeg å huske.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve, å få skrevet mer om, i de nesten kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 21: Enda mer fra Løvås

Det var også sånn, at Thor Borgersen, (som leide gårdens hytte, som lå, på den andre sida, av Farrisveien), en gang spurte meg, (mens Martin, han og meg, tok noen øl, var det vel muligens), om hvilket navn jeg brukte, på den grevlingen, som noen ganger var, under 'skuret' mitt, (husker jeg).

Men da svarte jeg ikke noe, (husker jeg).

For jeg brukte vel ærlig talt ikke noe navn, på den.

Og hvis jeg skulle ha brukt noe navn, så måtte det vel da, ha blitt 'Isa', siden at hu hadde sagt, at det var hu, som dreiv og romsterte, under hytta/skuret mitt.

Og det ville blitt litt dumt, å kalle grevlingen, for Isa, (må jeg si).

(Siden at Isa bare var en jentunge.

For å si det sånn).

Så da svarte jeg ikke noe, da Thor spurte meg, hva jeg kalte, den grevlingen som var, under hytta mi, (må jeg innrømme).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Thor pleide ganske ofte, å ha, et par kamerater, på besøk.

Og disse ble jeg aldri introdusert for, (sånn som jeg husker det).

Og disse kameratene til Thor, pleide å bare gå, i treningstøy osv., (sånn som jeg husker det).

Så dette var nok noen lokale Larvik-folk, (som kanskje ikke var så glad, i folk, som hadde bodd, i Oslo, osv.), tenkte jeg muligens.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så en gang, som Martin hadde dratt meg med, bort til Thor.

(Dette var vel en gang, som Thor og hans kamerater, satt og 'pilsa', utafor hytta til Thor, mener jeg å huske).

Så nevnte jeg det, at jeg, (en gang i tida), hadde spilt en kamp, for Fram.

Antagelig for at denne 'gjengen til Thor', skulle skjønne det, at jeg også, hadde bodd litt, i Larviksdistriktet, (og ikke bare i Osloområdet), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at det en natt, plutselig var noe slags leven, under den hytta, (eller skuret), som jeg bodde i, (husker jeg).

Og da gikk jeg vel ut, og så, (under hytta).

Og da, så var det, en grevling, (under hytta), da.

Og dette, prata Martin og jeg om, ved matbordet, en morgen, (var det vel antagelig), på Løvås.

Og da Martin spurte, hva det var, som hadde laget så mye bråk, under hytta.

Så svarte jeg det, at det var, en grevling, da.

Og da, så var det sann, at lille Isa, (må man vel kalle henne), som forsatt gikk på barneskolen vel, (på den her tida).

Plutselig sa det, at: 'Nei, det var meg'.

Så Isa mente visst det, at det var henne, som hadde vært, under hytta 'mi', da.

Men det hadde jeg nok lagt merke til, (må jeg nok si), hvis det hadde vært en jentunge, under hytta, (og ikke en grevling da), for å si det sann.

Så jeg må si det, at hu Isa, kunne være, litt tøysete da, (for å si det sann).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at det en natt, var to grevlinger, som knurra, (eller hva man skal kalle det), mot hverandre, under hytta 'mi'.

Og da gikk jeg også ut av hytta, (husker jeg).

Og da, så hadde jeg, en stikkspade stående, like ved hytta, (husker jeg).

(For det var sann, at jeg måtte flytte, et lastebil-lass, (må det vel antagelig ha vært), med singel,

noen meter, (bak hoved-huset), husker jeg.

Noe sånt).

Og jeg prøvde å jage bort, de to grevlingene, med stikkspaden da, (var det vel).

Men det var vanskelig, å jage disse dyra bort, (husker jeg).

Og det var også mørkt, og jeg var vel også litt trøtt, (siden at dette var, midt på natta, må man vel si).

Og da disse to grevlingene slåss, (må man vel si), under hytta 'mi'.

Så var det sånn, at de lagde, så mye leven.

At Grete, Martin og ungene til Grete, kom ut på trappa, (til hoved-huset), for å se, hva som foregikk, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter denne episoden, med de to slåssende grevlingene.

(Som muligens likte seg, under hytta 'mi', siden at det stod, en varmeovn, på gulvet der.

Tippa jeg på, (at var grunnen), ihvertfall).

Så var det sånn, at onkel Martin, en natt, satt seg, på tunet, (mellom hoved-huset og 'skuret' mitt), med ei rifle, (husker jeg).

Og plutselig, så kunne man høre, et smell da, (var det vel).

Og da hadde Martin skutt, en av grevlingene, (av en eller annen grunn), husker jeg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve, å få skrevet mer om, i de nesten kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 22: Mer fra Løvås

Det var sånn, (på Løvås), husker jeg.

At onkel Martin, lurte på en del, om AG3-en min, (fra Heimevernet), osv., husker jeg.

Jeg husker, at jeg fortalte, til onkel Martin, at jeg hadde bestilt to deler, til AG3-en, fra USA.

(Etter å ha lest, en artikkel, i en nettavis, om at noen HV-folk, i Bergen, hadde gjort, nettopp dette).

Og da, så hadde jeg, en fungerende AG3, (for å ha, i selvforsvar), de siste månedene, som jeg bodde, på St. Hanshaugen.

Og jeg fortalte også det, (til onkel Martin, som er våpenekspert, må man vel si), at jeg hadde kasta disse to våpen-delene, (som jeg hadde bestilt, fra USA, noen måneder tidligere), da jeg flytta, til Sunderland, i september 2004.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Onkel Martin, trodde ikke noe på, at jeg hadde kasta, de to våpen-delene, som jeg kjøpte, fra USA.

Så han kontaktet meg igjen, om dette, (noen dager seinere, var det vel).

Og spurte meg, om jeg ikke hadde gjemt disse våpendelene, under en stein, (eller noe sånt), inne i Oslo.

Men det hadde jeg ikke.

Jeg fortalte, til onkel Martin, at disse to våpen-delene, var ganske billige.

Og at jeg vel hadde tenkt noe sånt, som at jeg bare kunne bestille disse delene på nytt, hvis jeg trengte de igjen, (ved en senere anledning).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Onkel Martin, ville også det, at jeg skulle dra inn, til Oslo, og skyte noen folk, fra Bjørndal, (eller Rimi Bjørndal, var det vel).

(Noe sånt).

Men det syntes jeg, at virka litt forhasta da, (for å si det sånn).

For det første, så visste jeg ikke nøyaktig, hva som egentlig foregikk.

(Jeg hadde bare overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian', for å si det sånn).

Og for det andre, så syntes jeg, at det virka smartere, å prøve å få de, innen politiet, som jobba med sånne her saker, til daglig, å liksom gjøre jobben sin, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 23: Enda mer fra Løvås

Etter at våren hadde gått over, til sommer, (var det vel).

Så begynte Martin, å høre en del, på bandet the Doors, (husker jeg).

Og Martin sa det, at han spesielt likte, en sang, som het: 'Back Door Man', (mener jeg å huske).

Og da hinta vel Martin noe, om at denne sangen, var om sodomi/anal-sex, (eller noe sånt), mener jeg å huske.

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin var jo våpenekspert.

(Han pleide blant annet, å støpe patroner selv.

Mener jeg å huske.

Fra den helgen, som Pia og jeg, besøkte Martin og Ann Kjerulf Hansen, i Sætre, (var det vel), på midten, av 80-tallet).

Og Martin hadde også masse rifler, hagler og håndvåpen, (i et våpenskap), på gården.

Og som jeg skrev om, i Min Bok 5, så pleide Martin, å drive, med øvelses-skyting, (på skrått, over Enga), på gården.

Og det dreiv vi også, en god del med, i 2005 da, (husker jeg).

Blant annet også, når Martin sin datter Liv Kristin Sundheim, var på besøk, (fra Ås, hvor hun bodde, hos sin mor Kari Sundheim, heter hun vel).

Og da var det sann, (husker jeg), at Liv Kristin fortalte, (til Martin og meg, var det vel).

At når hun fortalte, til sine venner, (i Ås), om at hun fikk lov til, å drive, med skyting osv., når hun var, på besøk, hos sin far, (i Kvelde).

Så var det sann, at hennes bekjente, i Ås, (mer eller mindre), ikke trodde på henne da, (ifølge Liv Kristin).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at Liv Kristin, (som er en yngre kusine av meg, som jeg egentlig ikke kjenner, så bra).

Hu fortalte meg det, (husker jeg), en gang, våren/sommeren 2005.

(Inne i hoved-huset, på Løvås, var det vel).

At hu hadde fått, så bra karakterer, (på ungdomsskolen, i Ås, må det vel ha vært).

Liv Kristin, gikk vel, på den her tida, (våren/sommeren 2005), i åttende eller niende klasse, på ungdomsskolen, (tror jeg).

Og hu hadde visst, bare fått toppkarakterer, i karakterboka, (sann som jeg forstod det), fortalte hu.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 24: Mer fra Løvås

Det var også sånn, mens jeg bodde, på Løvås.

At det liksom var noe, med onkel Martin, (eller noe i den duren), husker jeg.

For det var sånn, (husker jeg), at Thor Borgersen, en gang sa, (om meg), at jeg var så flink, til å prate med folk, (eller noe i den duren).

Og at jeg til og med, klarte å snakke, med Martin, (sa Thor).

(Noe sånt).

Dette sa Thor Borgersen.

En gang, som Grete, Martin, meg og noen kamerater av Thor, vel.

Satt rundt en 'bål-plass', (var det vel), mellom hytta til Thor og Farrisveien.

En kveld, våren 2005.

(Noe sånt).

Så Martin var visst vanskelig, å omgås med da, (sånn som jeg forstod det, på praten, til han Thor Borgersen, denne kvelden).

Men jeg kjente hverken Thor Borgersen eller onkel Martin, så utrolig bra.

Så hva dette egentlig var om.

Det tørr jeg ikke å si, helt sikkert.

Men ingen røyk uten ild, (som det heter).

Så det var nok, et eller annet rart, rundt onkel Martin, (på den her tida), da.

(Noe sånt).

Så sånn var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Noe som jeg syntes, at var 'far out', på Løvås.

Det var, at onkel Martin, tydeligvis mente, at jeg ikke klarte, å smøre brødkiver selv.

For onkel Martin, begynte plutselig, å smøre brødkiver for meg der, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Så hva dette var om, det skjønner jeg ikke.

Men det var vel antagelig sånn, at dette var noe tull, fra onkel Martin, da.

For å smøre brødkiver selv.

Det har jeg vel klart, siden jeg var guttunge.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin pleide ofte, å handle for meg, (det gikk en del brus, juice, potetgull, godteri, aviser og øl), på Lidl, (på/ved Skreppestad), husker jeg.

Og det syntes jeg, at var greit, selv om øl-en, (fra Lidl), vel het: 'Seidel', (istedet for Ringnes), hvis jeg ikke tar helt feil.

(Noe sånt).

Men det var billig, på Lidl, (mener jeg å huske), og varene derfra, hadde ok kvalitet, vel.

Så jeg klagde ikke, på det, (at Martin pleide å dra, på Lidl, når han skulle handle, for meg), da.

(Sånn som jeg husker det).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Hvis man ba, onkel Martin, om å kjøpe med, for eksempel, en Pizza Grandiosa.

(En gang, Grete ikke var hjemme, (for å lage middag), for eksempel).

Så kom Martin, noen ganger tilbake, med feil pizza, (husker jeg).

For Martin, klarte visst ikke, å se forskjell, på de forskjellige Grandiosa-typer, da.

Så hvis man ba Martin, om å kjøpe med, en ‘vanlig’ Grandiosa.

Så kunne Martin like gjerne, komme tilbake med, en ny type Grandiosa, (for eksempel, med kjøttdeig og løk på, da).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste episodene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 25: Enda mer fra Løvås

Mens jeg bodde, på Løvås.

Så pratet Martin og jeg, en gang, om Martin, (og min mor), sine danske direktør-fettere, (min mormors nevøer), Steffen og Thomas Heegaard, (husker jeg).

Og Martin likte ikke, disse danske fetterne sine, (husker jeg, at han nevnte).

Martin syntes det, (sa han), at han Thomas Heegaard, (som på den her tida, var direktør, i Disney vel, i Danmark), var så stiv og merkelig, (eller noe i den duren), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin likte heller ikke væremåten, (eller hva man skal kalle det), til sine egne foreldre, (husker jeg).

Martin hørt ut, som om han mistrivdes veldig, under oppveksten sin, (husker jeg).

Martin sa ikke nøyaktig, hva det var, som han ikke likte, ved sine egne foreldre.

(Sånn som jeg husker det).

Men det kan kanskje ha vært det, at bestefar Johannes, var så formell, (eller hva man skal kalle det), da.

Hvis bestefar Johannes, gikk søndagstur, (med familien sin/slektningene sine), som pensjonist, i Nevlunghavn, på 70-tallet.

Så ville bestefar Johannes, (og bestemor Ingeborg), hilse på, omtrent alle de møtte, (sånn som jeg husker det).

Så Martin likte kanskje ikke, at hans foreldre, av såpass borgerlige, (eller hva man skal kalle det), da.

(Noe sånt).

For Martin fikk et slags utbrudd, (eller en slags reaksjon, må man vel kanskje kalle det), når han snakket, om sine foreldre, (sånn som jeg husker det), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da jeg nevnte, til Martin, at bestemor Ingeborg, hadde vært så slitsom, da jeg besøkte henne, i Nevlunghavn, sommeren 1996.

(I forbindelse med det, at bestemor Ingeborg, skulle sitte på med meg, (i min daværende bil, en Toyota HiAce), inn til Larvik).

Og at jeg derfor lurte på, om bestemor Ingeborg, måtte sies, å være, litt skrullete, (eller noe i den duren).

Da reagerte Martin på det igjen og, (husker jeg).

For da fortalte Martin meg, (noen dager seinere, var det vel), at det jeg sa, (om at bestemor Ingeborg, var litt masete eller skrullete).

Det hadde gjort han trist, (eller noe i den duren da), fortalte Martin.

Så det var nok ikke det, at foreldrene var skrullete eller slitsomme, som Martin mislikte dem for, da.

Det må ha vært noe annet igjen, (som jeg ikke helt fikk med meg), da.

(Noe sånt).

Så sånn var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste episodene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Onkel Martin, sa også til meg det, en gang, mens jeg bodde, på Løvås.

At bestefar Johannes, en gang, hadde sagt til Martin, mens de bodde, på Sætre, (på første halvdel, av 70-tallet), var det vel.

At hvis Martin, fikk noen av nabo-jentene, gravide.

Så ville Johannes skyte seg.

(For det var så mye rart, som foregikk da, (på den tida), sånn som jeg skjønnte det.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 26: Mer fra Løvås

Det var også sånn, at Martin og Grete, fikk mye besøk, fra Østfold, mens jeg bodde, på Løvås, (husker jeg).

En helg, (var det vel).

Så kom det et middelaldrende/eldre par, på besøk.

Og de kjørte, en gammel amerikaner.

Og slo opp telt, (i fylla), i hagen, (ikke så langt fra verandadøra), til Grete og Martin.

Og det var også sånn, noen unge menn, var med, disse østfoldingene.

Og disse unge mennene, kalte Martin, nesten konsekvent, for: 'Ribsskauen', (husker jeg).

(Og de liksom 'spytta ut', dette kallenavnet, når de sa det, da.

Noe sånt).

Så det var kanskje, et kallenavn, som Martin fikk, da han bodde, i Askim, (på slutten, av 90-tallet), da.

(Noe sånt).

Så sann var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det var også sann, at Martin hadde en slags svømmekonkurranse, med han ene østfoldingen.

I tjernet.

(Sann som jeg husker det).

Og etter den konkurransen, (som de avtalte, (i fylla), uten at noen andre, skjønnte dette, vel).

Så var det sann, at han ene østfoldingen klagde, på onkel Martin, (på grunn av et eller annet da).

Og det var vel noe sånt som, at han østfoldingen, neste hadde drukna.

Og så hadde ikke onkel Martin, villet hjelpe han, (eller noe i den duren), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da disse østfoldingene, skulle tilbake, til Østfold, på søndagen, (var det vel).

Så tok de avskjed osv., da.

Og etter en halvtime, (eller noe sånt), så kom de gående tilbake da, (var det vel).

For da hadde, den gamle amerikaneren deres, fått motorstopp, (eller noe sånt), da.

Og da, så måtte det vel ringes, til Falken, (eller om det var Viking), eller noe i den duren, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste episodene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det var også sånn, at det en gang, dukka opp, et annet middelaldrende Østfold-par, på gården.

Og det var, mens jeg var aleine der, (på Løvås), husker jeg.

Og da, så lot jeg dette paret, få låne avisa, (Østlands-Posten), mens jeg selv dro, bort til Enga, hvor jeg skulle jobbe, med å rydde noe kvist/trær, (som Martin hadde hogd ned, med motorsag), eller noe i den duren.

Og dette paret, hadde med seg, en termos, (med kaffe), husker jeg.

Men jeg hadde blanda, en stor flaske, med saft, (husker jeg).

Og det stussa vel, dette paret litt over, (at jeg heller drakk saft, enn kaffe), tror jeg.

Men det var fordi, at man trenger, å drikke en del, når man jobber, med fysisk arbeid, da.

(Lærte vi om, under førstegangstjenesten, osv.).

Så en skvett kaffe, det blir liksom ikke noe, når man skal jobbe, i flere timer, med noe slags tømmerhogger-arbeid, (eller noe i den duren), da.

(Må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS 2.

Og dette 'kaffe-ekteparet', fra Østfold.

De var fra samme sted, som Petter Solberg, (mener jeg, å huske, at de sa).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 27: Enda mer fra Løvås

Hunden, på Løvås.

Het Gunnar, og var en golden retriever, (eller noe i den duren, vel).

Gunnar holdt hus, (til vanlig), i/ved den høyre døra liksom, (ved fôr-rommet, kan man vel kanskje si), i stallen.

Og Gunnar, hadde for vane, å stikke av, (husker jeg).

Så en eller to ganger, i måneden, (eller noe i den duren), så fikk Grete og Martin telefon, fra en av sine sambygdinger, (ofte ei dame, som bodde et stykke unna, fikk jeg inntrykk av), om at de kunne komme, og hente Gunnar da, (som hadde et telefonnummer skrevet, i halsbåndet sitt vel).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På den tida, som Pia og jeg, besøkte Martin og dem, i Askim.

(Like etter at min mor døde, høsten 1999).

Så hadde Grete hatt et av sine egne kunstverk, på veggen, (mener jeg å huske).

(Et litt mørkt/dystert maleri, med en ulv/hund og gammel amerikansk bil på, vel.

Noe sånt).

Og etter at jeg flytta, til Løvås, våren 2005.

Så begynte Grete, å male igjen, (mener jeg å huske).

Og Grete fortalte det, at hu hadde vært representert, på Høstutstillingen, en gang i tida, (hvis jeg husker riktig).

(Noe sånt).

Og en gang, som Martin ikke var, på gården.

Så stod Grete, inne på låven, (som inngangen til, var like ved, hytta/'skuret' mitt), og skralte/sang, som ei tenåringsjente, mens hu drakk vin og malte da, (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Grete, hadde etterhvert maleriutstilling, i Stavern, (denne våren/sommeren), hvis jeg husker riktig.

Og da var det sånn, at Grete, en gang, kom hjem, fra denne utstillingen.

Og så var hu sur/gretten, da.

For ei dame, som hadde vært, på denne utstillingen, hadde sagt, noe sånt, som at: 'Det er mareritt', (om et av Grete sine bilder), da.

(Noe sånt).

Og det bildet, skulle visst egentlig ikke forestille mareritt da, (sånn som jeg skjønte det).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste episodene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det kan godt hende, at jeg misforstod litt, det med maleriutstillingen, (til Grete), forresten.

For da var Grete opprørt, (sånn som jeg skjønte det), og hu prata egentlig, til onkel Martin, (som liksom gikk, for å møte Grete, borte ved låven, (etter utstillingen), da).

(Mens jeg selv, var like ved inngangen, til hoved-huset, (litt i bakgrunnen), da).

Så det er mulig, at det Grete egentlig sa, (mens hu var grinete), var at: 'Det er Marit', (eller noe i den duren).

(Og at noen, kanskje hadde kalt Grete, for Marit, (på maleriutstillingen), da).

Noe sånt).

Hm.

Så sann er muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS 2.

Her ser vi Grete, i forbindelse med en maleriutstilling, i Stavern, i påsken 2005, (noen dager før, at jeg dukka opp, på Løvås vel), så det var nok antagelig sann, at Grete begynte å male igjen, en tid før, at jeg flytta, til Løvås:

Det Gamle Rådhus

*Utstilling i Gruppe 90 med arbeider av Odd Eriksen, Oddvar Hellerdal, Roar Johansen, Sølvi Nilsen, Grazyna Moen, Marianne Sørli, Anders Sandberg og Åse Schumacher.

Aktørene: Her ser vi en del av aktørene under påskeutstillingene i Stavern (f.v.) Kai Hoffstad, Luna Bjørk Hoffstad, Hans Eftang, Jan Olav Forberg, Hans Christian Kjeldsen, Yngve Rakke, Emil Børresen, Tone Flesche, Cecilie Lie Larsen, Geir Jensen, Trond H. Bergan, Kjell Raugland, Terje Skogekker, Torbjørn Hegg, Grazyna Moen, Marit Skyer, Fritz Helge Nyegaard, Italo Moro, Marianne Sørli, Olav H. Årneshaugen, Oddvar Hellerdal, Odd Eriksen, Bente Brekke, Marit Blomdal, Åse Schumacher og Grethe Ingebrigtsen. (Foto: Svend E. Hansen)

ANNONSE

Helt nye
ŠKODA FABIA

SKODA

rask levering

FRA 167.400,-
Levert Larvik

SOLUM AUTO AS

<http://www.op.no/kultur/stavern-paske-i-kunsten-og-kulturens-tegn/s/1-85-1514987>

Kapittel 28: Mer fra Løvås

En gang, mens jeg bodde på Løvås, og min yngre søster Pia, var på besøk.

(Dette var, ikke så mange dager/uker, etter at jeg flytta til Løvås, (i påsken 2005), hvis jeg husker riktig).

Så var det sann, (husker jeg), at Grete og Martin, stakk av, fra hoved-huset.

Fordi at de krancla og var uvenner, da.

Og da var det sånn, at Grete og Martin, ropte og skreik, (og 'surra' rundt på eiendommen), hvis jeg husker det riktig.

Mens ungene til Grete, var mer voksne da, (må man vel nesten si).

Og jeg lo da litt, av Grete og Martin.

Mens jeg prata, med Pia, (husker jeg).

Og da tror jeg, at Andrea, (Grete sin eldste datter), hørte dette.

For jeg mener å huske, at jeg overhørte, at Andrea sa, til sine yngre søsken Isa og Risto.

At hu ikke likte det, at jeg lo, av Grete og Martin, da.

(Noe sånt).

Men Pia hadde jo tidligere fortalt til meg det, at både Grete og Martin, hadde psykisk diagnose.

Så når disse to, begynte å oppføre seg, som noen fulle tenåringer, (må man vel si).

Så var det vanskelig, å ta dem, helt på alvor da, (synes jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En dag, den første tida, som jeg bodde, på Løvås.

(Var det vel).

Så dro onkel Martin meg med, til en gård, i/ved Svarstad, (lenger nord i Lågendalen), var det vel.

For å kjøpe, noe dyrefor, (var det vel).

Og nyhetene, som han 'dyrefor-bonden', prata om.

Det var, at det hadde blitt skutt en ulv, lenger opp, i 'Dalom', (hvis jeg ikke husker helt feil).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Grete og Martin, liksom fabla om.

At jeg skulle jobbe, for faren til Grete, i Moss.

Og muligens bli opplært i, (og seinere ta over), faren til Grete, sitt film-studio, (i den byen), da.
(Noe sånt).

Og Grete og Martin, prata også, 'hele tida', om at jeg, for eksempel skulle bo, på loftet, i låven.
(Etter at det eventuelt, ble pusset opp der, da).

Eller at jeg skulle bo, langs den veien, som gikk, mellom hoved-huset og Enga, da.

(Dette var, litt oppe i en skråning, litt nærmere Enga enn hoved-huset, vel.

For der fantes det, en slags grunnmur, (eller noe i den duren), som noen hadde begynt å bygge, en del år tidligere, (hvis jeg husker det riktig), fortalte Martin meg, vel.

Noe sånt).

Men jeg prøvde jo egentlig, å finne ut, hvor jeg skulle flykte til, (i utlandet), liksom.

Så jeg tenkte aldri på det, som noen permanent løsning, å bli, på Løvås da, (for å si det sånn).

For eksempel, så var det ikke mulig, (på den tida), å ha bredbånd der, (noe jeg var vant til å ha, både i Oslo og i Sunderland).

(For Løvås lå, for avsidesliggende til, (sånn at det ikke var mulig, å bestille bredbånd der), var det vel).

Så å jobbe hjemmefra, med data, mens man bodde, på Løvås, det virka ikke så veldig aktuelt/fristende, (på den her tida ihvertfall), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste episodene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 29: Enda mer fra Løvås

Det var sånn, at jeg jobba, så mye, med tømmerhogger-arbeid, (må man vel kalle det), på Løvås, våren/sommeren, i 2005.

At den grå skinnjakka, som jeg kjøpte meg, i Amsterdam, i februar, (var det vel), i 2005.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 7).

Den jakka, (som vel var, i størrelsen XL, eller noe i den duren), revna plutselig, (i/ved glidlåsen, var det vel), en dag, våren/sommeren 2005, (husker jeg).

Så jeg ble nok, en del kraftigere, av dette tømmerhogger-arbeidet, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at det pleide å ligge, en nokså gammel fotball, på tunet, på Løvås, (husker jeg).

(Dette må vel antagelig, ha vært Risto sin fotball, hvis jeg skulle tippe).

Og den fotballen, pleide jeg, å noen ganger liksom leke meg litt med, (eller trikse med), da.

(Selv om jeg måtte være forsiktig, siden at jeg hadde, et dårlig kne, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 5), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og en gang, som jeg spilte litt fotball, (vi sentra vel bare, mener jeg å huske), med Risto.

(Våren/sommeren 2005).

Så mener jeg, at jeg overhørte, at Martin, (som pleide å gå, i svarte ola-bukser vel), sa til Grete, (om meg), at: 'Han har jo trangere bukser enn meg'.

(Noe sånt).

Så det var nok sånn, at også beina mine, ble kraftigere, av å jobbe, (og å gå/bære osv.), på gården.

Men buksene, som jeg gikk i, på den her tida.

Det var blå Levis 501-bukser, som jeg hadde begynt å gå med igjen, det første året, som jeg studerte ved HiO IU, (og jobbet deltid, som låseansvarlig, på Rimi Bjørndal), nemlig studieåret 2002/03.

Og disse Levis-buksene, de var vel størrelse 32 i livet og størrelse 34 i lengde, (hvis jeg husker riktig).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at jeg hadde med, enda en jakke, til gården.

Og det var den svarte Marlboro-jakka, som jeg hadde kjøpt meg, (og som kosta cirka 3000-4000 vel), på Oslo City, høsten 2002.

Og den jakka, (som var varm og som foret til, hadde et fint mønster, (må man vel si)), gikk jeg og henta meg, i hytta/'skuret' mitt, den kvelden, som de Østfold-folka, (med amerikaner og telt), var på besøk, (på gården).

(For det ble litt kaldt, å sitte ute, i hagen til Grete og Martin, hele natta, og 'pilsen', (uten en jakke, som man kunne lukke igjen da, for å si det sann), mener jeg å huske.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og etter, at den skinnjakka mi, (fra Amsterdam), ble ødelagt.

Så begynte jeg vel, å jobbe, i en svart bomullsgenser, (som jeg hadde kjøpt, i klesbutikken Burton, på the Bridges-senteret, i Sunderland, høsten 2004, (som jeg muligens har skrevet om, i Min Bok 6)).

(For jeg ville vel, liksom spare, den Marlboro-jakka mi litt, da.

(Og ikke bruke den, som arbeidstøy).

Siden at det vel da, var den eneste jakka, som jeg hadde igjen, (på gården), liksom.

Og det ble også, en god del varmere ute, (etterhvert som våren ble til sommer), da).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at jeg, (ihvertfall den første tida, på Løvås).

Gikk en del, med en slags 'lusekofte-genser', (som muligens var svart, hvis jeg husker riktig), som onkel Martin, liksom hadde 'prakka på meg', (en av de første dagene, som jeg bodde, på Løvås da), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Grete og Martin, ga meg, et par grønne gummistøvler.

Som jeg pleide å gå med, når jeg jobba, på gården.

Og disse gummistøvlene, brukte jeg vel så mye, (siden at jeg jobba ganske mye, må man vel si), at de ble utslitt/hullete, (hvis jeg husker riktig), og Grete og Martin, skaffet meg vel da, enda et par gummistøvler, (hvis jeg ikke husker feil).

(Og disse gummistøvlene, var faktisk veldig praktiske, å bruke, i arbeidet på, gården.

Sånn som jeg husker det.

For da holdt jeg meg tørr, på føttene, (stort sett), mener jeg å huske.

Og jeg gikk vel også, med to par sokker, inni disse gummistøvlene, (hvis jeg ikke tar helt feil)).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete og Martin, 'prakka også på meg', et par brune 'hippie-sko', (eller hva man skal kalle det).

Dette var noen sko, som Grete egentlig hadde kjøpt, til Martin, (mener jeg å huske).

Men Grete og Martin ville, (av en eller annen grunn), at jeg skulle gå, med disse brune skoa, da.

Så det ble til, at jeg også brukte, de brune skoa, (som jeg hadde fått, av Grete), en del, (mens jeg bodde, på Løvås da, (mener jeg å huske)).

(Noe sånt).

Selv om de skoa, som jeg gikk med, da jeg dukka opp, på Løvås, påsken 2005.

(Et par ganske uslitte Doc Martens-sko, (modell 10 og størrelse 10).

En type sko, som jeg hadde pleid å gå med, i mange år, (både på jobb og på fritiden), i Oslo, (og i Sunderland).

Fra våren 1994, var det vel, (da jeg kjøpte, disse skoene, første gang, som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 5).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Da jeg rømte, fra gården Løvås, sommeren 2005, så hadde jeg på meg, de brune skoa, (som jeg nevner ovenfor), som Grete og Martin, prakka på meg, våren 2005, (av en eller annen grunn), og disse skoa, brukte jeg også, en god del, den første tida, i Liverpool, (siden at jeg ikke alltid, hadde så mye penger, til klær osv., mens jeg bodde der):

For jeg trodde ikke han ville gått ut på tunet der, hvis noe var galt.

Men helt sikker var jeg ikke.

Så sånn var det

Skal jeg se om jeg finner det bildet av de skoa.

PS 3.

Her var det bildet:

PS 4.

Dere får ta selvmordspilla deres.

Mislykka spioner, eller hva dere er.

Så sånn er det.

(Jeg tror Haldis hadde sånne piller i veska.

Og også mora mi.

Jeg tok en av Haldis sine piller en gang, og sov som en stein i mange timer.

Og jeg tok en av mora mine sine piller.

(Dem hadde disse pilene i veska).

Og da måtte jeg pumpes på sykehuset i Larvik).

Jeg tror man må ta to av de her spion-selvmordspillene, eller hva det er, for å daue.

Noe sånt).

Posted by Erik Ribsskog at 14:05 Recommend this on Google

Etiketter: Fascist-idoter sender tegning, Folk jeg skal stappe hue oppi ræva på hvis jeg finner ut hvem de er, Sko, Sko-koden

<https://johncons-mirror.blogspot.no/2009/03/noen-sendte-meg-denne-tegningen-de-vil.html>

Kapittel 30: Mer fra Løvås

Det var også sånn, at jeg husker Pia sin mulattsson Daniel, fra Løvås.

Og det var, fra en gang, (våren 2005 vel), som jeg gikk, fra hoved-huset, (på gården), og opp, til 'skuret' mitt, (husker jeg).

Og da, så dreiv Isa og Andrea, (var det vel), og prata, med Daniel, (mener jeg å huske).

Og da, så var det sånn, at Andrea vel, sa noe, om meg, (som da, var ganske nedstemt vel, grunnet det mislykkede slektsrådet osv.), til Daniel.

(Noe sånt).

Og dette var, mens Isa og Andrea lekte, i en trampoline, som stod, på tunet, (på Løvås).

Og mens Daniel, (som tydeligvis kjente, Isa, Andrea og Risto, fra før), stod like ved trampolina, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, mens jeg bodde, på Løvås, (husker jeg).

At onkel Martin, ihvertfall en gang, bare satt seg på motorsykkelen sin, (en noen år gammel, svart-lakkert japansk motorsykel, vel), og kjørte avgårde, (husker jeg).

(Uten at jeg fikk med meg helt, hvor Martin skulle, (når han dro, på disse kveldsturene sine).

Men jeg tror, at han nok antagelig, fortalte om dette, til Grete.

Hvis jeg skulle tippe, ihvertfall.

For jeg mener å huske, at jeg overhørte, at Martin sa, (til Grete), at: 'Nå kjører jeg dit', (eller noe i den duren), på en slags nervøs/anspent måte, (eller noe sånt), vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete fortalte en gang.

At hu hadde hatt, en venninne, inne i Oslo vel, med masse tatoveringer, (eller om det var piercinger), osv.

(Det er mulig, at disse vanket sammen, på Blitz, eller noe sånt.

Noe sånt).

Og så hadde hu venninna, tatt livet sitt, (eller noe sånt da), fortalte Grete.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 31: Enda mer fra Løvås

Det var også sann, (på Løvås), husker jeg.

At onkel Martin, pleide å lese i avisa, (det vil si Østlands-Posten), om morningene.

Og da, så pleide han, å se etter annonser, hvor folk ga bort, et eller annet, da.

Og så pleide han, å kjøre, til de folka, og hente noe slags skrot, (eller hva man skal kalle det), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at jeg mener, at jeg overhørte, noe sånt, som at onkel Martin klagde, til Grete, på at jeg fikk bøkene, etter min mor, (da hun døde, i 1999).

Men for det første, så er det jo ungene, som arver foreldrene.

Og min søster Pia, hadde jo tatt med onkel Martin, istedet for vår halvbror Axel.

(Eller hva nå den egentlige grunnen kan ha vært.

For at Martin hadde bil, var vel ikke grunnen.

For jeg hadde selv bil, på den tida.

Så Pia kunne bare ha bedt meg om å leie en tilhenger, for eksempel.

Og hennes samboer Negib, (fra Etiopia), jobbet jo, som budbil-sjåfør.

Så han kunne også eventuelt ha transportert det skulle transporteres, (må man vel si)).

Dessuten, så kom dette, med at vi skulle fordele arven, etter min mor, litt 'bardus' på meg, (for å si det sånn).

For Pia hadde bare sagt, at vi skulle rydde leiligheten, til mora mi.

(Så jeg trodde nok, at det var veldig rotete der.

Noe det ikke var, sånn som jeg husker det.

Mora mi, hadde sagt det, til meg, (på Moss sykehus), noen dager før hu døde.

At hu ville, at jeg skulle hente, en kjole, til henne, (i leiligheten hennes).

Men det ville ikke Pia og Martin, at vi skulle hente, (sånn som jeg husker det), da jeg prata om dette, hjemme hos Martin og dem, i Askim.

Så jeg fikk ikke sett leiligheten, til mora mi, (som vel Pia hadde nøklene til), før vi liksom skulle 'rydde' der, da.

For å si det sånn).

Så da tenkte ikke jeg på det, at vi skulle dele innboet, etter mora mi.

Så det ble litt dumt, å blande disse to tingene, må jeg si.

(Og grunnen til, at Pia ordna, med dette arveoppgjøret.

Var fordi, at jeg selv, på den tida, hadde en ganske hektisk jobb, som butikksjef.

Mens min søster, var arbeidsledig, da.

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Pia sa vel noe sånt, som at Martin, skulle få kjøleskapet, (eller om det var komfyren), til mora mi.

(Siden at Martin og dem, hadde så dårlig råd da, eller noe sånt).

Men Martin fikk også noen fine karafler, (blant annet), som mora mi hadde.

Og da sa søstera mi noe sånt, som at: 'De karaflene vil kanskje du ha Martin?'.

(Noe sånt).

Så jeg fikk ikke lov å si noe om de karaflene, (som jeg ikke vet, hvor mora mi hadde fra, men jeg som sånn halvveis tenkte, at nok hadde sett fine ut, (i reolen), i min leilighet, (på St. Hanshaugen), liksom).

Så at _Martin_ skulle klage over dette arveoppgjøret.

(Hvis jeg hørte det riktig, det jeg mener, at jeg overhørte, (på denne gården, (Løvås), hvor ganske lave lyder, nådde ganske langt, siden at det var ikke noe trafikk osv. der, for eksempel)).

Det ble som en vits, for meg, må jeg si.

Og det var også sånn, at jeg, (og også min søster Pia), besøkte onkel Runar, (min fars yngste bror), i Son, (noen ganger), på 80-tallet.

Og Runar hadde, (ihvertfall på 80-tallet), et bibliotek-rom, (som var et lite naborom til TV-stua).

Og etter at jeg flytta, til St. Hanshaugen, (i 1996).

Så ble det til, at jeg begynte å kjøpe en del billige bøker, (i en butikk, i Akersgata, som solgte billige bøker, på den tida, og også, i antikvarier).

For jeg hadde en stressende jobb, (på Rimi Bjørndal), og jobbet mye sein-vakter.

Og det fulgte med, noen reoler, med Rimi-leiligheten.

(Og jeg hadde ikke bokhylle-plasser, på Ungbo, (på Ellingsrudåsen), sånn som jeg husker det).

Men det fikk jeg plutselig, på St. Hanshaugen, da.

Og da, så tenkte jeg vel det, at jeg kunne begynne å heller kjøpe, billige bøker, (både paperback-bøker fra bokhandlere og brukte bøker fra antikvariat).

Og så hadde jeg det, som et langsiktig mål, at jeg også kunne få meg, et sånt bibliotek, (som onkel Runar hadde, (ihvertfall på 80-tallet)), etterhvert.

(For jeg hadde jo tenkt til, å jobbe som assisterende butikksjef, (på Rimi Bjørndal), resten av livet, liksom.

For å si det sånn).

Så etter det med karaflene.

Så gikk vi ned trappa, (hos min mor).

Og der stod det, en hylle, i sånn rotting, (eller hva det heter), full av bøker, da.

Og Pia sa vel noe sånt, som at: 'Også var det bøkene da'.

(Noe sånt).

Og siden at jeg ikke hadde blitt spurt engang, når det gjaldt de karaflene.

Så sa jeg det, at jeg godt kunne ta bøkene.

(For jeg samlet tross alt på bøker, må jeg si).

Og da sa hverken Pia eller Martin, noe om, at det ikke var greit.

(Og Pia sin venninne Siv.

Hun arvet visst et bord, etter min mor.

Av en eller annen grunn).

Men så, fem-seks år etter min mors død, (og etter dette arveoppgjøret).

Så hører jeg plutselig noe klaging, fra onkel Martin da, (om det, at han ikke arvet bøkene, etter sin storesøster, som han tydeligvis innbilte seg, at var hans mor, eller noe sånt, da).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann.

At når det etterhvert ble sommer.

Så lå, (ihvertfall en gang), Isa og Andrea, og solte seg, (i bikini), oppå trampolina, som stod, på tunet, (på Løvås).

Og jeg måtte jo gå forbi de, for å komme meg, bort til Enga, (hvor jeg dreiv og jobba, med noe tømmerhogger-arbeid osv., på den tida).

Og da så jeg jo det, at disse søstrene, var rimelig flatbrystede.

Andrea hadde nettopp blitt konfirmert, og hu hadde, noen slags små 'speilegg-pupper da', (kunne det vel kanskje se ut som).

Men Isa, tror jeg, at var helt flatbrystet ennå, (på den tida).

(Hvis jeg så riktig).

Så døtrene på gården, var nok to jenter, (mer enn to kvinner), på den tida, (vil jeg si).

(Ihvertfall Isa).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at en gang, så var Grete, Martin og jeg, nede ved enga, (av en eller annen grunn).

Og da, så kom pluteselig Isa og Andrea ridende.

På hver sin hest.

Og det var visst noe, som de hadde planlagt, sammen med Grete.

Og det rareste var, at både Isa og Andrea, hadde på seg noen store/omfattende og rare/gammeldagse kostymer, (av noe slag).

(Kanskje noe fra Finland, (eller Russland).

Siden at deres far, visstnok må ha vært halvt finsk og halvt russisk.

Det har jeg ihvertfall seinere lest, på Isa sitt nettsted, (mens jeg bodde, i Leather Lane, (hvor jeg bodde, fra 2006 til 2011), i Liverpool), at hu er kvart finsk og kvart russisk.

Noe sånt).

Og da, så var det nesten som på sirkus, (eller noe sånt).

At Isa og Andrea, liksom viste seg frem, (oppå hesteryggene), for Grete, Martin og meg, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 32: Og enda mer fra Løvås

Det var også sånn, (da jeg bodde, på Løvås), at onkel Martin, noen ganger pleide å klage.

(Når vi hadde de nevnte 'øl-drikking-seansene', (som jeg som oftest 'sponset'), på gården).

Over det, at tante Ellen, hadde kjøpt seg eiendom, i Finnmark.

(Av en eller annen grunn.

For tante Ellen bodde jo, i Sveits, på den her tida.

Og avstanden fra Sveits til Finnmark, må vel ha vært lenger, enn avstanden fra Sveits til Afrika, hvis jeg skulle tippe.

Noe sånt).

Onkel Martin, syntes nemlig det, (sa han), at tante Ellen, heller burde ha kjøpt eiendom, i Nordland.

(Hvor Ellen, Martin, min mor Karen, og deres foreldre Ingeborg og Johannes bodde, på 50/60-tallet.

Da min morfar Johannes, jobbet som rådmann, i Hadsel kommune, i Vesterålen).

Når hu først, skulle kjøpe eiendom, 'oppi der', (av en eller annen grunn), liksom.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at onkel Martin, en gang sa til sin stesønn, (må man vel kalle han), Risto.

(Ved matbordet, var det vel).

At han syntes, at Risto, (som vel fortsatt gikk på barneskolen, på den her tida), hadde vært så mye borte, fra gården.

(Noe sånt).

Og da svarte Risto det, (hvis jeg husker riktig), at han pleide å være, på besøk, hos nabogutten.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Foreldrene til nabogutten, (sånn som jeg forstod det ihvertfall), var ihvertfall en gang, på besøk, på

Løvås, (mens jeg bodde der), husker jeg.

Og det var et fortsatt ganske ungt par, vil jeg si.

Det var en kraftig bonde, (må man vel si), og ei kone, da.

Og disse satt, på en 'ute-plass', (på Løvås), uten å gjøre så mye vesen av seg, (sånn som jeg husker det).

(Noe sånt).

Og de satt vel muligens der, en stund, uten å bli vartet opp, hele tida og.

Hvis jeg ikke tar helt feil.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og dette naboparet, (som jeg skrev om ovenfor), det var de, som var de nærmeste naboene, til den skytebanen, (Løvås leirduebane), som det var drama rundt, den første tida, som jeg bodde, på Løvås, da.

(Hvis jeg ikke tar helt feil).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 33: Mer fra Løvås

Det var sånn, (på Løvås), at onkel Martin, liksom bygde en del 'luftslott', da.

(Spesielt under disse 'øl-drikking-seansene' våre, som jeg tidligere har nevnt).

Og et sånt 'luftslott', (må man vel kalle det).

Var at jeg, liksom skulle begynne å studere, ved høyskolen i Bø, (av en eller annen grunn), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, på Løvås.

At jeg pleide å ta en kikk, i nettavisene, mens jeg spiste frokost, (noe jeg pleide å spise, en del seinere, enn de andre på gården, må man vel si).

(Det stod en laptop, inne i et hjørne, av TV-stua, liksom).

Og en dag, sommeren 2005, så var det sånn, at nettavisene nesten bare skrev, om noe som hadde hendt, i London.

Det var 7. juli-terroren, (heter det vel).

(Da det eksploderte bomber, på blant annet mange t-bane-stasjoner, i London.

Og mange ti-talls mennesker døde, (og flere hundre ble skadet), var det vel.

Noe sånt).

Og da, så hang onkel Martin, i stua, (husker jeg).

Og så spurte han meg, hva jeg syntes, om denne terroren, da.

(Noe sånt).

Men hva skal man svare, på noe sånt, da.

Det ble jo omtrent, som da Ulf Havmo, kom på besøk hos meg, i Leirfaret 4B, (på Bergeråsen), på midten av 80-tallet, en gang.

(Dagen etter at Olof Palme hadde blitt myrdet).

Og så spurte Ulf Havmo meg, hva jeg syntes, om at Olof Palme, hadde blitt myrdet.

Men Ulf Havmo, lurte jo også på, hvorfor jeg ikke ville drepe, en ugleunge og en uglemor, en gang, (på rundt den samme tida).

Så uansett hva man svarer da, så kan det vel brukes mot en seinere.

(Noe sånt).

Hvis jeg hadde sagt det, at jeg ikke likte det, at Palme ble myrdet.

Så kunne man forestille seg, at Ulf Havmo, senere ville sagt, (om meg), at: 'Han liker Palme, han er sosialist'.

(Noe sånt).

Eller, hvis jeg hadde sagt det, (noe jeg faktisk sa, siden at jeg nok var, rimelig umoden, på den tida), at det var 'kult', (eller noe i den duren), at Palme, ble drept.

Så kunne man forestille seg, at Ulf Havmo, senere ville ha sagt det, (om meg), at: 'Han syntes det var bra, at noen ble drept'.

(Noe sånt).

Så noen ganger, så blir det vel liksom feil, uansett hva man svarer, (må man vel si).

(Noe sånt).

Så sann er muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Ellers så syntes jeg, at Grete og Martin, var dårlige, til å liksom verne, om sin tid, (eller hva man skal kalle det).

For det var liksom et evig renn, av besøkende, på gården, (må man vel si).

For eksempel, så var det sann, at leieboeren Thor Borgersen, var innom, så og si hver dag, (ihvertfall i perioder), sann som jeg husker det.

Og ihvertfall en gang, så hadde Thor med seg, noen ting, som liksom hadde falt av, en lastebil da, (for å si det sann).

(Som de sier, i amerikanske mafia-filmer.

At: 'It fell off a truck'.

Noe sånt).

Og det var bare forbokstaven, liksom.

For det var så mange folk, innom gården, at jeg nesten ikke klarte å følge med, (må jeg si).

Og jeg husker ikke nå, hvem alle disse folkene var.

(Og ikke visste jeg det, da heller, vel.

Selv om jeg vel pleide, å spørre onkel Martin, hvis det dukka opp noen på gården.

Om hvem de var.

Ellers så var det sånn, at onkel Martin ville fortelle meg, hvem det var, som hadde dukka opp, (eller skulle dukke opp), på gården, da.

Men det var vel ikke alltid sånn, at jeg fikk vite, hvem det var, som var på besøk, i 'hoved-huset', (sånn som jeg husker det).

Og jeg bodde jo, litt isolert til, i 'skuret' mitt liksom, (ved låven), så det var ikke alltid, at jeg møtte, de som var på besøk, da.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 34: Enda mer fra Løvås

I et tidligere kapittel, (i denne boken), så skrev jeg det, at den skog-eiendommen, som grenset, til Løvås, var eiet, av Løvenskiold.

(Grensen gikk, noen titalls meter, i retning av Farrisvannet, fra Enga.

Husker jeg, at onkel Martin, fortalte meg, en gang).

Men etter å ha søkt litt, på Kartverket sitt nettsted, (seeiendom.no), i kveld, (19. desember 2015).

Så fant jeg ut det, at den nabo-eiendommen, er eiet, av Mille-Marie Treschow.

Og det blir jo litt rart, ettersom at hu vel, var sammen, (eller om de var gift), med Rimi-Hagen, på den tida.

(Noe sånt).

Og Rimi-Hagen jobba jo jeg for, i mange år, i Rimi.

(Selv om jeg aldri, har pratet, med Rimi-Hagen.

For Rimi/Hagen-gruppen/Hakon var et stort firma, og mellom en Rimi-butikksjef og Rimi-hagen, så fantes det både distriktsjefer, regionsjefer, driftsdirektører og kjededirektører.

Noe sånt).

Og jeg fikk et brev og en penn, fra Rimi-Hagen.

Da jeg vant Rimi Gullårer, (en driftskonkurranse for butikksjefer), for andre halvår, av 2001, (som butikksjef, på Rimi Langhus).

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Andrea, fikk en stilig, (eller om man skal si 'harry'), moped, (muligens en slags cross-moped), i en slags konfirmasjonsgave, (husker jeg).

Og en sommerdag, (må det vel ha vært).

Så var det sånn, at Martin og jeg, vel hadde, (eller skulle ha), en av våre nesten tradisjonelle 'øl-driking-seanser'.

Jeg var ihvertfall litt full, (husker jeg), denne kvelden.

Og det var sånn, at min yngre kusine, (Martin sin datter, som egentlig bodde, i Ås), Liv Kristin.

Hu dro meg med, gjennom Løvås-skogen, da.

Og så var vi plutselig, på veien, til Mille-Marie Treschow, da.

(Blir det vel.

Hvis ikke denne veien var en slags grensevei, da.

Noe sånt).

Og der, så var også Isa, Risto, Andrea og Martin.

Og Martin lot ihvertfall Andrea og Risto, få prøve seg, på å kjøre, den mopeden.

(Noe sånt).

Og Martin ville også det, at jeg, skulle kjøre den mopeden, (i fylla), husker jeg.

Og jeg sjangla avgårde, da.

Og snudde, (med en del problemer).

Og kjørte tilbake.

Og holdt på å velte, når jeg skulle parkere sykkelen, da.

(Jeg sjangla, fra side til side, mens jeg kjørte, nokså sakte, med mopeden vel, helt på slutten).

Men det rareste var.

At plutselig, så dukka Grete opp, en stund etter meg.

(På denne øde skogsveien, (som vel er den private veien, til Mille-Marie Treschow)).

Med sin SUV.

Så hvis jeg hadde kjørt lenger inn, på denne 'Mille-Marie-veien', (i fylla), så ville jeg nok, ha møtt Grete, (i SUV-en), da.

(Hva nå enn hu gjorde, så langt inn, i 'Mille-Marie-land', må man vel si).

Så jeg husker at jeg tenkte, (i fylla).

At det var flaks, at jeg ikke tok av helt liksom, og kjørte kjempelangt avgårde, (på Mille-Marie Treschow sin skogsvei), med den mopeden, (til Andrea), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Isa, (som gikk det siste året, på barneskolen vel, på den her tida), en gang, hadde en klasse-venninne, (eller noe sånt), på besøk, (husker jeg).

Og da var det sånn, at onkel Martin, hadde dratt meg med, ned til Thor Borgersen.

Og der, så ble det sendt rundt hasj, (eller om det var marijuana), som 'vanlig', (hadde jeg nær sagt).

Og Martin var kanskje smartere enn meg, og tok kanskje færre trekk.

(For jeg skulle liksom ligge litt lavt.

Så jeg bare lot som om, at jeg var en av gutta, liksom.

Og tok et trekk, når 'joint'-en, til Thor, gikk rundt, (for å liksom være sosial), da.

Noe sånt).

Og da, så var det sånn, at jeg var skikkelig svimmel i hue, (må jeg si), under middagen, da.

Men jeg prøvde, å liksom oppføre meg 'vanlig', (ved matbordet), da.

Siden at det også var, en liten nabo jente, (eller noe i duren), ved middagsbordet da, (husker jeg).

(Noe Martin vel fortalte meg, at det kom til å være.

Like før middagen, (eller noe sånt), vel).

Og under middagen, så var det sånn, at Martin liksom spurte meg, om han skulle ta noe mat for meg, (husker jeg), og legge opp på tallerkenen min, (fra et fat), da.

For Martin skjønte nok det, at jeg selv, ikke var helt sikker på, om jeg kom til å klare, å forsyne meg, med mat, (fra fatet på bordet), etter å ha røyka, narkotikaen til Thor, da.

(Noe sånt).

Så jeg svarte vel bare: 'Ja', (eller noe i den duren), i ørska, (må man vel kalle det).

Da onkel Martin spurte meg, om han skulle hjelpe meg, med å få noe mat over, på tallerkenen min, (ved middagsbordet), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 35: Og enda mer fra Løvås

Det var også sånn.

At onkel Martin og jeg, en gang, (under en av våre 'øl-drikking-seanser', var det vel, antagelig), på Løvås.

Prata om, den gangen, som onkel Martin, hadde vært på besøk, hos mora mi, stefaren min, lillesøstera mi og meg, i Storgata 30, på Østre Halsen.

(Hvor vi bodde, fra våren 1974 til sommeren 1975).

Jeg kommenterte om det, at onkel Martin, da hadde drukket sjokolademelk.

Og at Pia og jeg, måtte nøye oss, med vanlig melk.

Selv om onkel Martin, (som fylte 50 år, våren 2005, og derfor er født, våren 1955), må ha vært 18-20 år gammel, da han besøkte oss, (i Storgata), på Østre Halsen.

(Mens jeg var 3-4 år gammel, da.

Og Pia var 2-3 år gammel, da).

Så onkel Martin, var kanskje litt bortskjemt da, (som ung mann), må man vel kanskje si.

(Noe sånt).

Og mora vår, (som var i spisestue-delen, av huset, da onkel Martin drakk sjokolademelk, (på kjøkkenet, var det vel), sånn som jeg husker det.

Hu spurte ikke, Pia og meg, om vi ville ha sjokolademelk, da.

(Selv om jeg husker, at jeg syntes, at det så rimelig godt ut, med sjokolademelk, (i forhold til vanlig melk da), for å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grunnen til, at Martin og jeg, begynte å snakke, om sjokolademelk, (på Løvås).

Det var det, at onkel Martin nevnte, at han, (i sin tid), hadde jobba, for min far, (og også min farfar, (Øivind Olsen), må han vel da, ha jobbet for), på Strømm Trevare, (på Sand), i Svelvik.

Og det visste ikke jeg, fra før.

Men jeg visste det, at Martin, var så glad, i sjokolademelk, (i sine 'yngre' dager).

(Dette visste jeg jo, fra det besøket, (til onkel Martin), hos min mor, stefar, lillesøster og meg, (i Storgata), på Østre Halsen.

Som jeg har skrevet om, tidligere i dette kapittelet).

Så jeg kom da på, noe som hendte, på den tida, som jeg flytta, til min far, (på Berger/Sand), i 1979.

Og det var det, at bestemor Ågot, fortalte meg det, at det stod en boks, med Nesquick jordbærmelk-pulver, (et stykke bak), i et av de øverste kjøkkenskapene, (i 'Ågot-huset'), på Roksvold.

(Noe sånt).

Og da spurte jeg onkel Martin, om dette egentlig, var hans boks, med jordbærmelk-pulver.

Og det var det, sa onkel Martin.

Den boksen, hadde visst mora mi, kjøpt med til onkel Martin, i England, (hvor hu, på den tida, (på slutten av 60-tallet), hadde jobba, som au-pair).

(Noe sånt).

Så både min mor og onkel Martin, har visst bodd, i noen måneder/år, i 'Ågot-huset', på Sand, (på slutten av 60-tallet), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det er mulig, at onkel Martin skrønte, om den jordbærmelk-pulver-boksen.

Men jeg husker det, at jeg kikka litt, i hyllene, i butikken, på Sand, (som på den her tida, (nemlig slutten av 70-tallet), ble drevet, av Oddmund Larsen.

Og jeg klarte ikke, å se noe jordbærmelk-pulver der.

(Selv om de hadde, både Nesquick og Oboy sjokolademelk-pulver der, husker jeg).

Så det er mulig, at det jordbærmelk-pulveret, til bestemor Ågot, var kjøpt, i utlandet, (for alt hva jeg vet).

Men at den jordbærmelk-pulver-boksen, (som var åpna, mener jeg å huske), skulle ha stått, i skapene, til bestemor Ågot, i ti år, da?

(Fra mora mi, var au pair, i England, på slutten, av 60-tallet.

Og til jeg flytta, (fra min mor i Larvik), til min far, på Bergeråsen, på slutten, av 70-tallet).

Det høres litt rart ut, (det og), må jeg si.

For da hadde jeg vel kanskje, blitt litt dårlig, av å drikke, den jordbær-melka.

(Skulle man vel tro).

Men det ble jeg ikke.

(Sann som jeg husker det, ihvertfall).

Så jeg får ta et lite forbehold her, i tilfelle, at onkel Martin, har skrøna.

For hvis det hadde vært sann, at onkel Martin, hadde jobba, en del, for min far og dem, (på Strømm Trevare, på Sand).

Så ville vel, min far og dem, ha fortalt meg, om det, (ihvertfall etter at jeg flytta dit, i 1979), skulle man vel tro.

(Noe sånt).

Hm.

Så sann var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 36: Mer fra Løvås

Mens jeg har skrevet, denne boken, (Min Bok 8).

Så har jeg også vært, noen ganger, på Nasjonalbiblioteket.

Og sett litt, i gamle utgaver, av Østlands-Posten, (på mikrofilm), siden at jeg leter, etter et intervju, med min mor der, (fra midten av 70-tallet).

Og jeg har funnet noe om min morfar, (Johannes Ribsskog), sin eiendom, i Nevlunghavn, når jeg har lest, i disse gamle Larviks-avisene.

Og det ble til, at jeg også søkte, om det stedet, hvor mora mi, søstera mi og meg bodde, i Vestmarka.

(Som jeg har skrevet om, i det andre kapittelet, i Min Bok).

Og det var visst tidligere Vestmarken skole, som vi bodde i, i Vestmarka, (fra høsten 1973 til våren 1974), kan det virke som.

(Et bygg som også har vært forsamlingslokale, (i Vestmarka), og eiendommen heter Urdheim, stod det, på Kartverket sitt nettsted Seeiendom.no.

Selv om jeg ikke fikk det til å passe, med bruksnummeret.

For hos Folkeregisteret, (på mitt personnummer), så står det: 'Granum, Rømminga'.

(Og ikke: 'Urdheim, Rømminga').

Men etter å ha sett, på bilder, (i Hedrum bygdebok, blant annet), så vil jeg si, at det var, i den gamle skolebygningen, at vi bodde.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

I Hedrum bygdebok.

Så har jeg funnet, noe om gården Løvås.

Blant annet, så ble veien, (noen grusveier vel), fra Lysebo til Løvås, bygget av Treschow-Fritzøe, (til selvkost), etter krigen.

(Lysebo, (som det er skiltet til, fra Lågendalsveien), ligger en god del nærmere Lågendalsveien, (som vel går, fra Bommestad til Kongsberg), da.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg leste også det, (i Hedrum bygdebok vel), at Løvås ligger, i Farris_bygda_.

Og jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel, (av Min Bok 8).

At Thor Borgersen, (som leide en hytte, (ved tjernet), av Grete og Martin, på den her tida).

Hadde sagt det, at døtrene til Grete, (som begge, var i begynnelsen av tenårene vel, på den her tida), burde selge blomsterbuketter, på et MC-treff, (ved Farris vel), for å liksom få fart, på næringsvirksomheten, i Farris_dalen_, da.

Men etter å ha lest, i den bygdeboka.

Så lurer jeg på, om Thor Borgersen, nok må ha sagt: 'Farris_bygda_'.

Men at jeg har huska feil, (når jeg skrev, om den hendelsen, da).

(Siden at dette, nå er mer enn ti år siden.

For å si det sann).

Så sann var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det var også sann, at en gang, som Martin hadde dratt meg med, bort til hytta til Thor.

(Og Martin og jeg, satt og 'pilsa' litt der, sammen med Thor, og et par av hans kamerater, vel).

Så spurte plutselig Thor meg.

Om jeg ikke, hadde lyst til, å sykle ned, til butikken i Kvelde, for å kjøpe øl.

Men onkel Martin og jeg, hadde hatt, rimelig mange, av våre 'øl-drikking-seanser' allerede, på den her tida.

(Det er mulig, at Thor ikke hadde fått med seg det, at jeg pleide å be Martin, om å kjøpe med noen six-packer med øl, ganske ofte, den første tida, som jeg bodde, på Løvås).

Så jeg var ikke noe særlig øltørst, egentlig.

Så å sykle ned, på noen grusveier, til den butikken, (med en litt gubbete butikksjef), i Kvelde.

(En sykkeltur, på en halvtime, kanskje.

Og tilbakeveien ville vært enda værre, med masse oppoverbakker, osv.

Og med noen øl, (som kunne falle av, og knuse), på bagasjebrettet.

Og med risikoen for å møte biler, (for jeg var vel litt pussa, etter å ha drukket, et par øl).

Og å få masse støv, inn i kjeften osv., siden at disse veiene, var grusveier, da).

Nei, det virka ikke, noe særlig fristende, for meg, (må jeg si).

Og det var derfor, at jeg visste, hvem han Trond var, da.

For da ringte Thor Borgersen, til han Trond.

(Som var dørvakt, på utestedet Fritz, (på Fritzøe brygge).

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Og fikk han Trond, til å kjøpe med, noen øl til oss, da.

(Noe sånt).

Så han Thor, ville altså, at jeg skulle sykle, på disse 'Treschow-Fritzøe-veiene', (av en eller annen grunn), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Og hvilken sykkel det var, som han Thor ville, at jeg skulle sykle på, ned til Kvelde.

Det veit jeg ikke.

Det er mulig at Thor trodde, at jeg kom til gården, på sykkel.

Men det var jo sånn, at onkel Martin henta meg, på togstasjonen i Larvik.

Og alle de årene, som jeg bodde, i Oslo, (fra 1989 til 2004), så hadde jeg ikke sykkel.

(For å si det sånn).

Jeg var mer en sånn 'jappe-type', (må man vel kanskje si), så sykling, det ble som noe litt barnslig nesten, (for meg), må jeg vel si.

(Noe sånt).

Og jeg har ikke hatt sykkel, siden jeg var guttunge, (og bodde på Bergeråsen), må jeg si.

Den siste sykkelen, som jeg hadde, (som kan nevnes), det var den Apache-sykkelen, som jeg fikk, av min morfar Johannes Ribsskog, (mens jeg fremdeles bodde, hos mora mi), da vi flytta, til Jegersborggate, (i Larvik), våren 1978.

Den sykkelen, ble stjålet, fra Leirfaret 4B, (hvor jeg bodde fra våren 1981), på Bergeråsen.

Den ble stjålet, etter at jeg hadde bodd der, (i Leirfaret 4B), i et par år, (eller noe i den duren), vel.

Og så fant jeg meg, en brukt damesykkel, som stod parkert, ved siden av Jensen Møbler-bygget, på Sand, på begynnelsen/midten av 80-tallet.

Og den sykkelen, (som var lakkert lilla, (var det vel), av noen, som kanskje hadde stjålet den, for så kvitte seg med den igjen, av en eller annen grunn), brukte jeg, (nå og da), i et par år, (eller noe i den duren), i mangel av noen annen sykkel, da.

Men etter at jeg begynte, på videregående, så ville jeg nok ikke, liksom 'drite meg ut', ved å bruke, en sånn gammeldags, (og stygt lakkert), damesykkel.

Så jeg har ikke hatt sykkel, siden jeg gikk, på ungdomsskolen, (må jeg si).

Så å sykle, (i 'pussa' tilstand), i flere kilometer, på noen bratte grusveier, (på et sted jeg ikke var kjent).

For å kjøpe noen øl.

(Noe jeg hadde drukket mye av, i Frankrike, Nederland og England, (og på Løvås).

I månedene før det her).

Det ble, som noe rart, for meg da, (må jeg si).

Så det ble liksom, som noe, som ikke fristet noe særlig, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 37: Enda mer fra Løvås

Det var også sånn.

At noen uker/måneder, etter at Andrea, (den eldste datteren, på Løvås), ble konfirmert.

Så var det sånn, at jeg satt/lå, i den store skinn-hjørnesofaen, (i 'hoved-huset'), og så, på TV, (husker jeg).

(Noe jeg ikke så ofte gjorde.

Men av en eller annen grunn, så så jeg på TV, denne dagen, da.

Det var kanskje sånn, at det var noe spesielt artig, på TV, (eller noe sånt), denne dagen.

Eller at jeg kanskje, hadde slått meg ned, foran TV-en, den dagen, som de andre, var på Hotel Wassilioff, (i Stavern), for å feire Andrea sin konfirmasjon.

Noe sånt).

Og da var det sånn, at plutselig, så stod Andrea, på alle fire, mellom meg og TV-en, (som jeg så på), husker jeg.

(Andrea dreiv og skrudde, på noen knotter, (eller noe sånt), på TV-en, da).

Og da stod hu jo, med rumpa i været, da.

Og hu hadde på seg treningsbukse, (mener jeg å huske).

Og det var vel sånn, at hu liksom også, viste fram, litt av trusa si, (eller om det var ryggen/'rørlegger-sprekken'), mener jeg å huske.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, (noen uker/måneder før, at Andrea dreiv, med den ' rumpe-visinga' si).

At Andrea spurte meg, om jeg hadde brukt badekaret, (eller om det var dusjen), husker jeg.

(Noe sånt).

Og det hadde jeg, da.

Men Andrea sa ikke, hvorfor hu spurte.

Og det var egentlig ikke noe dusj der.

Det var bare en slags hageslange-bit, som man liksom kunne holde, over huet sitt, da.

(Noe sånt).

Så det var nok ikke sann, at de som bodde, på Løvås, var så veldig opptatt av, å vaske seg, (tror jeg).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at Andrea sin mor Grete, (som eide gården), en gang sa til meg det.

At onkel Martin, var: 'Så uhygienisk', (mens hu smilte, vel).

(Noe sånt).

Og dette var vel, like etter, at Grete og Martin, liksom hadde gjemt seg bort litt, (i skogen), da.

(Så de hadde vel hatt sex der, må man vel regne med.

Noe sånt).

Og onkel Martin, lukta vel også litt rart, (noen ganger).

Og han så vel kanskje også, litt ustelt ut, (eller uvasket ut), noen ganger, (må man vel si).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de nesten kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Og etter, at Grete hadde sagt det, om at onkel Martin, var så uhygienisk.

Så begynte hu, å rote, med maten min, ved middagsbordet.

Ved at hu stakk, bestikket sitt, i maten min.

(Av en eller annen grunn).

Omtrent på samme måte, som Brusk, (fra University of Sunderland), hadde gjort det.

Da jeg bodde, på the Forge, (i Sunderland), noen måneder tidligere.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 38: Og enda mer fra Løvås

Det var også sann.

At en gang, våren/sommeren 2005.

Så ba onkel Martin meg, om å bli med bort, til tjernet, (til Thor).

For å hjelpe til, med å fjerne kvister, (som muligens hadde noe med bever'n å gjøre).

Og som liksom plagget igjen, en bekk, som gikk, mellom tjernet og Farris, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens jeg stod oppå disse kvistene, og sparka litt, på dem.

(Noe Martin og/eller Thor, hadde bedt meg, om å gjøre, vel).

Så dro plutselig Thor fram ei rive, (eller noe sånt).

Og så begynte han, å fjerne kvister, som en gal, (må man vel si).

(En arbeidsoppgave, som Thor hadde gjort, flere ganger tidligere, kunne det virke som.

For han virket rimelig dreven, når han holdt på, med dette arbeidet, da.

Noe sånt).

Så jeg måtte hoppe over, på den andre siden av bekken, (eller om man skal si elven).

For å ikke bli tatt, av en strøm med vann, som plutselig kom, (fra dette tjernet), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at en gang, som Martin og jeg, var på besøk, hos Thor.

(Og satt utafor hytta hans, og 'pilsa', eller noe sånt).

Så var det sann, at Thor sa det, (til Martin), at hvis Martin ville, så kunne godt Thor, få lånt, (til bruk, for et eller annet arbeide, på Grete og Martin sin gård), en liten gravemaskin, (som var kjørbar vel), fra en kirke, som Thor jobbet, som kirkegraver på.

(Noe sånt).

Men dette ble ikke noe av, på den tida, som jeg bodde, på Løvås, ihvertfall.

(Og det var fra påsken til 25. juli, (min bursdag), i 2005).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 39: Mer om psykolog Silke

Ikke nok med at psykolog Silke (Gjetrang), som onkel Martin dro meg med tid, var fra Tyskland.

(Og da antagelig fra tidligere Øst-Tyskland, hvis jeg skulle tippe.

Siden at silke jo er et materiale, som er, fra Kina.

Og Kina er jo et kommunist-land, (som Øst-Tyskland også var).

Noe sånt).

Silke kunne også være rimelig dum, vil jeg si.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Nå sjekka jeg det, på Wikipedia nå.

Og silke, på tysk, betyr visst: 'Himmel':

https://no.wikipedia.org/wiki/Silke_%28navn%29

Så det er mulig, at dette navnet, ikke har noe, med Øst-Tyskland, å gjøre.

Men det kan jo likevel være sann, at psykolog Silke, var fra tidligere Øst-Tyskland.

(For alt hva jeg vet).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Når jeg leste det nå, at Silke betyr: 'Himmel'.

Så var det jo sann, at butikkmedarbeider Hava Özgyr, fra Rimi Bjørndal, (i 1997 og 1998), hun hadde også, et fornavn, som betydde: 'Himmel', (antagelig på kurdisk eller tyrkisk da), sa hun.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Tilbake til det, at Silke, var dum.

For Silke sa det, at det måtte være sann, at enten Pia, Axel eller jeg, var gal.

Og det var fordi, (sa Silke), at det var en tredel sjangse, til å arve, min mors sinnssykdom.

Og da måtte altså en av oss tre barna, til min mor, være gal da, (mente Silke).

Men da tror jeg, at Silke, har misforstått.

For hvis det er en tredel sjangse, til å arve noe sånt.

Så blir det som at hver av oss ungene, til mora mi, kasta en terning.

Og hvis den terningen landet, på en eller to øyne, så arvet vi det.

Men Silke mente det, at det ble som, at en terning, ble kastet en gang.

Og hvis den landet på en eller to, så arvet Pia min mors galskap.

(Uten at jeg vet nøyaktig, hvilken diagnose/galskap, som min mor hadde).

Og hvis terningen landet, på tre eller fire, så arvet Axel min mors galskap.

Og hvis terningen landet, på fem eller seks, så arvet jeg min mors galskap.

Men jeg tror da, at Silke, må ha misforstått, hvordan dette var.

Hva hvis min mor hadde fått fire unger, for eksempel.

Hvordan hadde Silke ment, at det hadde vært da.

For en av meg, Pia og Axel, måtte være gal, mente Silke.

Siden at vår mor visstnok var gal, da.

Og da mistenker jeg, at Silke har misforstått, hvordan arv fungerer, og at hu muligens var litt dum, da.

(Noe sånt).

Så sann var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 40: Mer fra Løvås

Det var også sånn, at da Andrea lurte på det, om jeg hadde brukt, badet/'dusjen'.

Så sa vel Martin det, (mener jeg å huske).

At Andrea hadde funnet, et 'danglebær', i sluket, til badekaret.

(Noe sånt).

Så det mente de, at var, etter meg, da.

(Noe sånt).

Og det kan godt være, for jeg pleide, å noen ganger drite, (i skogen), borte ved Enga.

(Når jeg jobbet lengre økter der.

Istedet for å gå tilbake, til gården, og forstyrre ungene til Grete, liksom).

For sånn pleide vi, (altså min mor, lillesøster og stefar), å gjøre det, (altså at vi gikk på do, i skogen).

Den første tida, som vi bodde, på den hytta, i Brunlanes, (i 1975, var det vel).

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok).

For der var det ikke toalett, (den første tiden), da.

(Før vi etterhvert, fikk en slags 'camping-do', (som vel lukta litt rart), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at når jeg sommeren 2005, jobbet lange økter, borte på Enga.

(Med å rydde småtrær, som Martin hadde hogd ned, (med motorsag).

For Martin ville det, at jeg skulle legge disse trærna, (som var for tynne, til å bruke som ved, antagelig), i hauger, da.

Noe sånt).

Så pleide noen ganger, begge hestene, (på gården), å stå og gresse, like ved der jeg jobba, da.

(Av en eller annen grunn).

Så Isa og Andrea, måtte gå bort, til ved der jeg jobba, for å hente hestene sine, (når de skulle ri på de), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at jeg ikke bare rydda småtrær, borte ved Enga.

Det var også sann, at det lå mange større trær, (som var kvista), og tømmerstokker.

Rundt på/ved Enga, (og også andre steder, på eiendommen).

Og når jeg hadde samla og kvista, (og vel også saget, hvis disse trærna, var spesielt lange), mange sånne trær/tømmerstokker.

Så dukka Martin opp, på Enga, en dag.

Med SUV-en og tilhenger, (var det vel kanskje).

(Hvis det ikke var en traktor og tilhenger).

Og da, så satt jeg oppå planke-lasset, (eller om det var inni bilen/traktoren), mens Martin kjørte sakte, mot gården.

(Noe sånt).

Og da, så fulgte hesten Odin, (var det vel), etter bilen/traktoren, (husker jeg), mens vi kjørte sakte, bort mot gården, da.

Så hesten, skulle liksom følge med, (på hva som skjedde), eller noe i den duren da, (virka det som).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at jeg en gang, spurte onkel Martin.

Om man måtte ha noe slags kurs, eller noe, for å bruke motorsag.

(For Martin satt meg ikke, til å bruke den, (av en eller annen grunn), da.

Og han ga meg heller ikke noe opplæring, i å bruke, motorsag).

Og det syntes visst Martin, at var et dumt spørsmål, da.

(Noe sånt).

Men det var også sånn, at onkel Martin, ikke bare, lot meg låne bilen, (hvis jeg skulle et ærend), for eksempel.

Martin skulle alltid kjøre meg, da.

Og han sa heller aldri det, (sånn som jeg husker det), at jeg bare kunne låne bilen, hvis det var noe.

Så det var litt rart, må man vel si.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det fantes forresten, to motorsager, på gården, (sånn som jeg husker det).

Og de pleide, å ligge, her og der, (på eiendommen), da.

For Martin sendte meg, en gang, for å hente en motorsag.

(På den andre sida, av bekken, vel).

Da han ikke kunne finne, den første motorsaga, liksom.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 41: Enda mer fra Løvås

Det var også sann, at en av de første dagene, som jeg bodde, på Løvås.

Så hadde jeg drukket, en del øl, kvelden før.

Og så våkna jeg, rimelig tidlig.

Og så var jeg fyllesjuk, da.

Så jeg hadde ikke lyst på, noe øl, som jeg hadde, i hytta/skuret mitt.

Men jeg hadde lyst, på vann, da.

Så jeg gikk, i retning av 'hoved-huset'.

(For jeg tenkte, (mens jeg var fyllesjuk), at de kanskje hadde, en vannkran, på utsida av huset.

En sann kran, som er, til hageslangen, liksom).

Og på tunet, (på vei ned til 'hoved-huset'), så møtte jeg, onkel Martin, (i grålysninga, må man vel kalle det).

Jeg spurte onkel Martin, om det fantes, noen vannkran, på utsida, av huset.

Men onkel Martin svarte ikke, (av en eller annen grunn).

Han ba meg istedet, om å bli med han, ned til bekken.

(Noe sånt).

Og da vi kom dit.

Så gikk vi videre, (langs bekken), bortover mot Enga.

(Av en eller annen grunn).

Og da vi kom fram, til Enga, (hvor jeg hadde vært tidligere, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 5), og drevet, med øvelsesskyting).

Så spurte jeg onkel Martin, (for jeg var fortsatt tørst), om det gikk an, å drikke, vannet i bekken.

Og det sa Martin, at gikk an, da.

Så da fylte jeg, en tom ølflaske, (som jeg hadde med meg), med vann, da.

Og så gikk jeg tilbake, til hytta 'mi', (på en vei, som gikk, fra Enga til gården), da.

(Mens Martin, ble værende, på Enga, (sånn som jeg forstod det), da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men hva grunnen var, til at onkel Martin, ikke bare kunne forklare meg, hvor nærmeste vannkran var, liksom.

Det veit jeg ikke.

Men det veit han vel kanskje selv.

(Det er mulig).

Så sånn er muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at ungene til Grete.

De begynte, å bygge en hytte, (oppi et tre, eller noe i den duren), hvis jeg ikke husker helt feil.

Mellom hytta/skuret mitt og Løvås leirduebane.

(Noe sånt).

Og da brukte de muligens, de plankene, som jeg hadde båret opp, fra rundt hjørnet, for under låvebrua.

(På den isete stien.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da ungene til Grete, jobba med å bygge, den hytta si.

Så var det Andrea, som liksom var ledersken, (sånn som jeg forstod det).

Hu dreiv og liksom kommanderte, (eller ihvertfall ledet), sine to yngre søsken, (Isa og Risto), da.

(Sånn som jeg forstod det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 42: Og enda mer fra Løvås

Det var også sånn.

(Mens jeg bodde, på Løvås).

At onkel Martin, en dag, plutselig fant fram, en leirdue-maskin, (som stod plassert, på låven, (ikke så langt unna, der hønene holdt til, mistenker jeg)).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Onkel Martin, hadde nemlig også, en hagle.

(I sitt vapenskap, må det vel ha vært).

Og Martin ville ha meg med, på å skyte, etter leirduer da, (husker jeg).

Problemet var, at jeg aldri, hadde skutt, med hagle før.

Og jeg hadde heller aldri skutt, på leirduer, (eller flyvende fugler), før.

Så jeg fikk bare bom da, (husker jeg).

(Mens Martin traff, på bortimot halvparten, av sine leirduene, vel.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da vi skøyt, på disse leirduene.

Så stod 'leirdue-maskinen', like ved låven.

Og vi skøyt, i retning av Farris, (og Mille-Marie Treschow sin skog da), må man vel si.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at en gang, som Martin, Grete, og ungene til Grete, var i Nevlungshavn, for å besøke bestemor Ingeborg.

(I forbindelse med, at onkel Martin, fylte 50 år, var det kanskje).

Så fikk Martin og Grete, en gammel PC, av noen av Ingeborg sine venner, (var det vel muligens).

Og den PC-en, ble jeg satt til, å prøve å få til å virke, i 'skuret' mitt, da.

Og da var det sann, at PC-en min, fra Sunderland.

Den lå noen deler av, i Sunderland, og noen deler lå, i København.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 7).

Men i Sunderland, så hadde jeg kjøpt meg, en Windows XP-CD, (i en databutikk), som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 6.

(Og den CD-en hadde jeg fortsatt, i kofferten min, på Løvås).

Så jeg ringte, til Microsoft sin produktaktivering, og hørte, om jeg hadde lov til, å bruke den Windows-versjonen, på den 'skrot-PC-en', som Grete og Martin, ville at jeg liksom skulle få til, å virke, da.

(Noe sånt).

Og det var vel også sann, at Grete og Martin, hadde en annen PC der.

(Som de hadde hatt, før de fikk laptop-en.

Noe sånt).

Som de også ville, at jeg skulle fikse, da.

Så jeg ringte, til Microsoft sin produktaktivering, ihvertfall en gang, fra Løvås, (og 'skuret' mitt der), da.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da jeg ringte, til Microsoft sin produktaktivering, (fra Løvås).

Så la jeg merke til det, at han jeg snakka med der, hadde samme navn, (nemlig Erik), som meg.

Og da jeg flytta, til Liverpool, seinere dette året, (i 2005).

Så fikk jeg meg, etterhvert jobb, på denne produktaktiveringen.

(Som jeg har tenkt til, å skrive mer om, i Min Bok 9/10).

Og Erik, det var en kar, i 20-åra, fra Trøndelag, (husker jeg).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 43: Mer fra Løvås

Det var også sann, (husker jeg), at onkel Martin, ønsket å sette opp, noen pil-trær, (eller noe i den duren), hjemme hos bestemor Ingeborg, (i Nevlunghavn).

(På grensen mellom bestemor Ingeborg og nabodamen sin eiendom, var det vel.

Noe sånt).

Men dette, (med piltrærna), virka ikke bestemor Ingeborg, så klar for da, (mener jeg å huske, fra et besøk, som Martin og jeg var på, (hjemme hos bestemor Ingeborg), våren/sommeren 2005).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, (en av de første dagene, som jeg bodde, på Løvås).

At Grete ville det, at jeg skulle finne noen bilder, for hennes yngste datter Isa, på nettet.

For dette var noe, som Isa skulle bruke, til en skoleoppgave, da.

(Noe sånt).

Og dette var bilder, som liksom skulle representere, forskjellige europeiske land, da.

(Noe sånt).

Så for Frankrike, så fant jeg vel for eksempel, et bilde av Eiffeltårnet, (som jeg så printet ut), kanskje.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at de etterhvert, også fikk en hvit hest, på gården.

Og det var en hingst, (som ei dame, betalte for, å ha på gården, vel).

Og den hingsten, skulle muligens, liksom parre seg, med en av gårdens hester, da.

(Noe sånt).

Så det er mulig, at de hadde en hingst og ei hoppe, på gården, (til vanlig).

Og at Dalmann, var en hest, som de hadde hatt der tidligere, (eller noe i duren).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at Grete en gang klipte meg, (på Løvås), husker jeg.

Og da sa Risto det, (mens Grete klipte meg), at jeg ligna, på John Arne Riise, (husker jeg).

Og da ble jeg litt skuffa, (husker jeg).

For jeg syntes kanskje ikke det, at John Arne Riise, så så veldig kul ut, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve, å få skrevet mer om, i den neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 44: Enda mer fra Løvås

Det var også sånn, at onkel Martin, etterhvert ble så imponert, over mine tømmerhugger-ferdigheter, (må man vel kalle det).

Så Martin ville, at jeg skulle begynne å jobbe, for Løvenskiold-Vækerø, (var det vel han sa), i naboskogen, til Løvås.

(For Martin, hadde sett en annonse, for en sånn jobb, i Østlands-Posten, da.

Noe sånt).

Men så sa Martin også det, at det jobba, en albaner, for dem.

Og jeg lurte jo på, det som ble sagt, på Rimi Bjørndal, (i 2003).

(Nemlig at jeg var forfulgt, av 'mafian').

Kunne være noe, med albansk mafia.

Og jeg skulle jo egentlig bare bo, på Løvås, til jeg hadde funnet ut, hva jeg skulle gjøre, fremover.

Så det med at jeg skulle begynne, å jobbe, som skogsarbeider, (eller noe sånt).

(For en større skogeier).

Det var bare, et av onkel Martin, sine luftslott da, (må man vel si).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og når Martin sa Løvenskiold-Vækerø, (som jeg mener å huske, at han sa).

Så må han ha tulla, (mener jeg).

For jeg har jo funnet ut, (på Kartverket sitt nettsted Seeiendom.no), at det er Mille-Marie Treschow, som eier, nabo-skogen, til Løvås.

Så Martin må ha ment Treschow-Fritzøe, (eller noe sånt), tror jeg.

Og å jobbe, for Mille-Marie Treschow.

Etter at jeg nettopp, hadde slutta å jobbe, for hennes daværende ektemann Stein Erik Hagen.

Nei, det ville vel, ha blitt som noe dumt, (vil jeg nesten si).

(Noe sånt).

Så sann var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at onkel Martin, dro meg med, en del ganger, ut til bestemor Ingeborg, i Nevlunghavn.

(Og også, til doktor Næss, i Helgeroa).

Og da, så pleide Martin, å stoppe, på en bensinstasjon, som lå, like ved Langestrand, (mener jeg at det heter).

(Dette var den samme bensinstasjonen, (som forresten også ligger, like ved Farris), som Viking, (var det vel), hadde kjørt bilen min til.

Den gangen, som jeg besøkte bestemor Ingeborg, i Nevlunghavn, (våren 2001, eller noe sånt), husker jeg.

For da var det, noe feil, på bilen, da jeg skulle kjøre tilbake igjen, til Oslo, husker jeg).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På den bensinstasjonen, så pleide onkel Martin, å kjøpe is, (husker jeg).

Og like etter den bensinstasjonen, (på veien, til Nevlunghavn/Helgeroa).

Så pleide onkel Martin, å si til meg, at her ligger eiendommen/slottet, til Mille-Marie Treschow.

(Noe sånt).

Men den eiendommen, var ikke så lett, å se, fra veien, (syntes jeg).

Så jeg fikk bare med meg, et glimt eller to, av den eiendommen, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Jeg har egentlig ikke, vært noe særlig, i Larvik-bydelen Langestrand, (som jeg skriver om ovenfor).

Men en gang, som min far henta meg, (da jeg hadde vært på helgebeseøk, hos min mor), i Larvik.

Så dreiv han liksom, og 'råna' rundt, på Langestrand, en stund da, (av en eller annen grunn).

Han tok seg liksom, en avstikker dit da, (må man vel si).

Og en annen gang, (noen år, før det her).

En gang, som faren min henta, Pia og meg, (hos vår mor), i Larvik.

Så tok han seg en avstikker liksom, til Oterøya, (ute på Østre Halsen da), husker jeg.

Og der, så gikk han litt rundt, (til han fant en slags bukt vel), med Pia og meg, på slep da, (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 45: Og enda mer fra Løvås

Det var også sånn, mens jeg bodde, på Løvås.

At en gang, som onkel Martin og jeg, dreiv med øvelsesskyting.

(Noe Martin, hadde dratt meg med på, vel).

Så hadde jeg visst fått, en inner-tier, (husker jeg).

Og da, så ble onkel Martin imponert, (husker jeg).

Så dette nevnte han, for Thor Borgersen, (mener jeg å huske).

(En gang, som onkel Martin, hadde dratt meg med, bort til hytta hans, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Sommeren 2005, så var det også sånn, at Thor Borgersen, en gang sa til meg.

(Mens Martin, han og jeg var, på Løvås, vel).

At: 'Hva synes du om Isa, hun kommer til å bli en killer'.

(Noe sånt).

Og da, så svarte jeg ikke noe, (må jeg innrømme).

For Isa hadde jo ikke, fått pupper enda engang, (for å si det sånn).

Og hva Thor Borgersen, mente med: 'Killer', i den sammenhengen.

Det skjønte jeg ikke helt, (for å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at onkel Martin hadde, en stor Smith & Wesson-tønnerevolver, (heter det vel).

Og den skøyt vi også litt med, borte på Enga, (husker jeg).

Og da, så var det sånn, at jeg skøyt, mot to halvtomme brus-flasker, (som jeg hadde brukt, som vannflasker), som lå, borte ved Enda, (hvor jeg dreiv og jobba der, den her sommeren), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Og etter det, at Thor Borgersen, prata til meg sånn, om hu unge Isa, (som ikke hadde fått pupper enda engang, for å si det sånn).

Så var det vel, at jeg syntes, at jeg måtte si til onkel Martin, (under en av 'øl-drikkings-seansene' våre, bak låven, var det vel).

At jeg ikke var pedo heller liksom, (siden at Thor Borgersen, hadde prata, så rart, (til meg), om hu lille Isa, da).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 46: Mer fra Løvås

Det var også sånn, at min søster Pia, kom til Løvås, og begynte å 'bale', om selvangivelsen min, (husker jeg).

(Pia skulle jo kontakte Lånekassa og mine andre kreditorer.

For dette hadde hu jo spurt meg om, (en av de første dagene, som jeg bodde, på Løvås), om hu kunne få lov til, å jobbe med, husker jeg.

Noe sånt).

Og da sa Pia det, at det var sånn, at hu kunne få til det, at jeg fikk mye penger igjen, på skatten.

(Noe sånt).

Så huska jeg jo det, at Pia, hadde pleid å ha, en Sosialistisk Ungdom-plakat, på veggen, på rommet 'vårt', da hu bodde, hos bestemor Ågot, på Roksvold.

(Et sted hu bodde, fra våren 1989 til sommeren 1991, vel.

Noe sånt).

Så jeg regna med, at søstera mi hadde, et slags sosialist-nettverk, (og derfor visste om masse rare regler og måter å få penger fra myndighetene på osv.), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg hadde jo tenkt meg, til Canada, (eller noe sånt).

(Siden at jeg jo hadde overhørt det, at jeg var forfulgt, av 'mafian').

Så jeg syntes jo, at det var bra, hvis jeg fikk igjen, en del penger, på skatten.

(Siden at det også, gikk en del penger, mens jeg bodde, på Løvås.

Siden at Martin handla en brus, øl, røyk og snacks for meg.

(Mer eller mindre automatisk, vel).

Og jeg måtte også betale, 500-1000 kroner, hver uke, til Grete, for mat).

Så jeg sa til Pia. at hu godt kunne prøve å få til det, at jeg fikk igjen en del penger, på skatten, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det var også sånn.

At onkel Martin, mente det, at jeg burde få noen dagpenger, (eller noe i den duren), mens jeg bodde, på Løvås.

(Eller om det var snakk om sykepenger.

Noe sånt).

Så det var sann, at onkel Martin og jeg.

En gang gikk rundt, i Larvik sentrum.

(Han parkerte ved den nye politistasjonen cirka vel.

Den politistasjonen, som ligger cirka der, hvor varemagasinet Albert Bøe, pleide å holde til, på 70/80-tallet.

Noe sånt).

Og derfra, så gikk vi, til like ved der, hvor butikken Thorfinns, (i Jegersborggate), pleide å holde til, (på 70/80-tallet).

(Thorfinns ble etterhvert til Rimi, på 90-tallet, vel).

Og utafor, den Thorfinns/Rimi-butikken, så var det et torg, (som nå er overbygget vel), på den tida.

Og like ved der, hvor det tidligere, var lekebutikken Noldus.

Så var det, (i 'våre dager'), blitt Nav, da.

(Noe sånt).

Og onkel Martin og jeg, gikk dit, med noen skjemaer, som hu sosiologen i Sandefjord, vel hadde ordnet med, da.

(Noe sånt).

Det var ikke så lett for meg, å få oversikt, over dette.

For jeg hadde ikke så mye kontor-utstyr osv., (på Løvås).

Og dette var et arbeid, som Pia gjerne ville jobbe med, da.

For hun hadde gjort noe lignende arbeid, for min mor, (etter at hun døde), sa Pia.

(Og det var forresten også utidig, mener jeg, da Pia sa dette.

For dette sa Pia, i bilen, (til onkel Martin), mens vi kjørte, til eller fra, togstasjonen i Larvik, (mener jeg å huske).

Istedet for å ta opp dette, på det slektsråd-møtet, som vi hadde, den samme helgen/påsken, vel.

Og dette ble en liten ting da, (som jeg ble litt paff over, at Pia tok opp, liksom), for da var det snakk om, å flytte/flykte til Canada, osv.

Og det ble også noe morbid, over dette, (fra Pia), siden at hu da nevnte vår mor, som hadde dødd, noen år tidligere.

(Noe sånt).

Men jeg hadde jo jobbet, som butikksjef, osv.

Og jeg var vant til, å delegere.

Så hvis Pia absolutt ville jobbe, med dette, så var det greit for meg, liksom.

For å si det sånn).

Og jeg hadde jo ikke forestilt meg det, at jeg kom til å bli satt til, å jobbe med, masse 'idiot-arbeid', på Løvås.

For jeg hadde nok tenkt meg det, at ting skulle gå, en del raskere da, (når det gjaldt det, at jeg skulle flytte/flykte, til utlandet osv.), for å si det sånn.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det som skjedde var.

At jeg fikk igjen, en del penger, på skatten, etterhvert.

(Og dette var også snakk om, ganske mye penger, (10-20.000 muligens), sånn som jeg husker det).

Men jeg fikk ikke dag/syke-penger, (fra Larvik kommune), da.

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og psykolog Silke, hun begynte etterhvert å si, (i de cirka ukentlige møtene mine der), at det økonomiske, (altså det med dag/syke-penger), var avhengig av, at det ble noe slags fremgang, når det gjaldt det, at jeg ville ta medisiner.

(Noe sånt).

Og da, så ble det til, at jeg gikk med på, et slags kompromiss, med psykolog Silke.

(Selv om jeg ikke selv trodde, at jeg var sinnsyk).

Jeg skulle kjøpe noen piler, (som het Risperdal vel), på apoteket.

Men jeg skulle ikke begynne å ta de.

(Jeg skulle bare ha de stående, (hjemme i 'skuret' mitt), da).

Og da, så skulle psykolog Silke, til gjengjeld slutte å liksom stå iveien, for det.

At jeg ikke fikk dag/syke-pengene mine, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men jeg flykta, (noe jeg skal skrive mer om, seinere i denne boken), fra Løvås, 25. juli, i 2005.

Og jeg har aldri fått, noen dag/syke-penger, (fra Larvik kommune), for den her Løvås-tida.

(Av en eller annen grunn).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det er mulig, at det var hun sosionomen/sosiologen, fra Sandefjord.

Som psykolog Silke, ville vente med å kontakte.

Til jeg hadde kjøpt piller, mot sinnsykdom, da.

(Noe sånt).

Men det var noe med det økonomiske ihvertfall, (som Pia hadde tatt på seg ansvaret for, må man vel si), som Silke liksom stilte seg i veien for, før jeg gikk med, på det kompromisset, (at jeg skulle kjøpe piller, (noe onkel Martin gjorde, (for meg), på et apotek, på Nordbyen-senteret), men ikke begynne å ta de).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 47: Enda mer fra Løvås

Etterhvert, så var det vel ikke så mye ‘halvferdig arbeid’ igjen, (etter de forrige eierne av gården, var det vel), på Løvås.

(Dette var ting som å rydde skrot.

Og å kviste/sage/flytte tømmerstokker/planker/trær, (som det lå en god del av, på Enga, men også ellers på eiendommen).

Og det var også sann, at jeg måtte ta over, noe vedhuggingsarbeid, (på den andre sida av bekken), etter enten Martin eller de forrige eierne.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så etterhvert, (sommeren 2005), så fikk jeg i oppdrag, av onkel Martin, å grave en del grøfter, på eiendommen.

For noen eng/beite-områder, var på grensen til, å bli myr, da.

(Noe sånt).

Så det var en del areal, som det nok var best, å få drenert, da.

(Ifølge onkel Martin).

Og den enden, av Enga, som lå lengst fra ‘hoved-huset’, var det området, hvor disse ‘myr-problemene’, var værst, da.

(Noe sånt).

Så derfor, så satt Martin meg, til å først grave grøfter, på Enga, da.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg begynte å grave, fra ved bekken.

Og poenget var jo, at vannet på enga, skulle liksom forflytte seg, over i bekken, da.

(Noe sånt).

Så jeg gravde ganske dypt der, (ved bekken).

Og så gikk grøfta, litt på skrått oppover, da.

Og ble litt grunnere, dess lenger inn på enga, som jeg gravde.

(Sånn at det ble en slags nedoverbakke, (i bunnen grøfta), ned mot bekken liksom, da).

Og da rant mye vann, ut i bekken, vil jeg si.

Og jeg brukte en god del tid, på å få den grøfta sånn, at ikke vannet bare stoppa opp, (midt i grøfta liksom).

Men at det istedet, rant helt fram, til bekken, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin fortalte vel, at fantes noen slags drenerings-rør, som man kunne legge, oppi sånne dreneringsgrøfter, da.

(Noe sånt).

Men sånne rør, fantes det ikke, på gården.

(Sånn som jeg forstod det, ihvertfall).

Så grøftene, ble liggende oppgravde, da.

(For å si det sånn).

Og det likte vel ikke ungene til Grete, (sånn som jeg forstod det).

For de pleide, å kjøre cross-moped, på enga, (mener jeg å huske).

Og da, (når jeg dreiv med dette arbeidet, eller om det var litt seinere, mens jeg dreiv og rydda noe småskog, (som Martin hadde hugget ned), like ved enga).

Så mener jeg, at jeg overhørte det, at ungene til Grete, klagde til Martin, siden at jeg liksom dreiv, og drenerte enga, (på oppdrag fra Martin), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at jeg noen dager seinere, gravde noen lignende drenerings-grøfter, (uten dreneringsrør i), litt nærmere Farrisveien, (og tjernet), da.

(På oppdrag av onkel Martin).

Men her var ikke 'myr-problemene' like store, (sånn som jeg husker det).

Og det var kanskje litt karrigere jord, (heter det vel).

Så grøftene, (på denne delen av eiendommen), ble ikke like dype, (som på enga da), sånn som jeg husker det.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, mens jeg jobba, med å grave de grøftene, på Enga.

Så dukka min søster Pia og Grete Ingebrigtsen opp der, (husker jeg).

De hadde en gullfarget revolver, som Grete hadde fått seg, etter at jeg flytta til Løvås, (i påsken 2005), vel.

(Noe sånt).

Og jeg syntes vel kanskje, at det var litt spesielt, at Pia og Grete, skulle drive og skyte, på Enga, mens jeg jobba der.

(Og at de ikke sa hei, (enda Pia vel nettopp hadde dukket opp på gården, fra Oslo).

Men de oppholdt seg bare, i enden av veien, som gikk, mellom 'hoved-huset' og enga, da.

Cirka 50 meter kanskje, fra der jeg stod og jobba.

Noe sånt).

Så jeg tok med meg stikkspaden ‘min’, da jeg gikk bort til dem, (må jeg innrømme).

Og Pia sa til Grete, mens de gikk tilbake, mot ‘hoved-huset’, (om noe, som jeg nettopp hadde sagt, vel), at: ‘Det er jo som noe Axel kunne ha sagt det’.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 48: Og enda mer fra Løvås

Det var også sann, (på Løvås).

At onkel Martin ‘babla’ om, at han og jeg, skulle jobbe med, å gjerde inn, mer av ‘beite-områdene’, på gården.

Dette var, etter at jeg hadde jobbet, med mye tungt arbeid, (som å flytte et lass med singel og grave grøfter, osv.).

Så jeg merka det, på kroppen, at jeg var rimelig utkjørt, da.

På den samme tida, (våren/sommeren 2005), så hadde Martin mest, sitti på låven, og lest i avisa, (må man vel si).

Så han var antagelig mer klar, for dette ‘gjerde-arbeidet’, (enn meg), da.

(Noe sånt).

Men dette arbeidet, kom aldri i gang, (av en eller annen grunn).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dette ‘gjerde-arbeidet’, skulle foregå sann, (ifølge onkel Martin).

At han og jeg, skulle slå noen slags runde påler, ned i jorda, med en slegge, (eller noe i den duren).

Og så skulle vi, sette noe slags hønsenetting, (eller hva det kan ha vært), mellom pålene, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dette, (å sette opp mange ti/hundre-talls meter, med gjerde), var rimelig dyrt, (for gården).

Men selve materialene, til 'beite-gjerdene', ble betalt, av myndighetene, (sånn som jeg forstod det, på onkel Martin).

(For onkel Martin, hadde jobba, en god del, (forklarte han), med denne typen 'gjerde-arbeid', i årene før, jeg dukka opp, på gården.

Og da hadde visst staten/myndighetene, gitt gården støtte, ved å betale penger, for disse pålene osv., da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grunnen til, at jeg følte meg litt utslitt etterhvert, på Løvås.

Det kan ha vært, (i tillegg til det harde arbeidet), at jeg muligens ikke fikk i meg, bra nok mat der.

Da jeg bodde, på St. Hanshaugen, og gikk, på ingeniørhøyskolen, (eller HiO ingeniørutdanningen, som det egentlig het, på den tida).

Så trente jeg på Sats, et par ganger i uka, (som regel), var det vel.

(Og det pleide jeg også å gjøre, (på the Sports Centre), da jeg studerte, ved University of Sunderland).

Og på den tida, (fra 2002 til 2004), så spiste jeg mye kyllingfilet, osv.

(Og i Sunderland, så gikk det mye, i biff og chicken-nuggets, husker jeg).

Så det kan være, at den maten, som jeg spiste, på Løvås.

(Det var mye godteri og potetgull, som Martin pleide å kjøpe for meg, (mer eller mindre 'automatisk'), på mitt Visa-kort.

Og Grete sin middagsmat, (som ofte var fiskeboller i karrisaus, (for eksempel), eller forskjellig vegetar-mat, som jeg ikke hadde hørt om før, (må man vel si)).

Og brødskiver gikk det også, en god del av).

Men det er mulig, at jeg ikke fikk i meg nok mat, da.

Eller at jeg fikk i meg, for lite proteiner, (som det er mye av, i biff og kyllingfilet, osv.).

(Hvis ikke problemet var, at det begynte, å bli juni og juli, osv.

Og da ble det kanskje, litt vel varmt noen ganger, å drive, med hardt kroppsarbeid.

Det er mulig).

Så sann er muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 49: Mer fra Løvås

Det var også sann, en gang, den første tida vel, som jeg bodde, på Løvås.

At det dukka opp, to hestejenter, på gården, (husker jeg).

Og dette var, mens Martin og dem, ikke var der.

(Så jeg var aleine, på gården, da).

Men jeg hadde hørt, at Martin og dem, prata om, (ved matbordet, eller noe sånt, vel), at disse to hestejentene, skulle dukke opp, på gården, vel.

(Noe sånt).

Men Martin og dem, sa ikke fra om, til meg, at disse hestejentene, kom til å dukke opp, på gården, mens jeg var aleine der.

Så jeg bare gjemte meg, på dass, (må jeg innrømme), når disse hestejentene, dreiv og banka, på døra der, osv.

For jeg syntes det, at situasjonen, var rimelig alvorlig.

(Siden at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian', osv.).

Så jeg syntes ikke, at det var noe vits, å risikere, å få noe 'krøll', med 'bygdedyret', (i 'Kveldeområdet'), liksom.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da Martin og dem kom hjem igjen.

Så fortalte jeg, (til onkel Martin), at det hadde vært, noen hestejenter der, da.

Men at jeg bare hadde latt som, at jeg ikke hørte dem, (og gjemt meg på dass), liksom.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, en gang, sommeren 2005, (var det vel).

(En gang, som Grete Ingebrigtsen, ikke var på gården, (av en eller annen grunn), vel).

At onkel Martin og jeg, dreiv og drakk øl, (var det vel), i/ved hagen, til 'hoved-huset'.

Og så var det sånn, at jeg skulle på dass da, (husker jeg).

Og da var det sånn, at Isa og Andrea, var inne på rommet til Isa, (var det vel muligens), ved siden av do da, (husker jeg).

Og da, så mener jeg at jeg overhørte det, at Isa, (må det vel ha vært), sa til Andrea, (om meg vel), at: 'Hvis han hadde visst hva vi gjorde nå'.

(Noe sånt).

Så det er mulig, at Isa og Andrea, dreiv med noen slags sex-leker, (eller noe i den duren), inne på rommet til Isa, (var det vel), på den tida, som jeg bodde, på gården, da.

(Noe sånt).

Så sånn var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 50: Enda mer fra Løvås

Det var også sånn, at våren/sommeren 2005.

At en gang, som min søster Pia, var inne hos meg, i hytta/'skuret' mitt, (under et av sine cirka månedlige besøk, på Løvås).

Så sa Pia det, av hun ville, at jeg skulle la henne, få oppbevare, mine kontanter.

(Av en eller annen grunn).

Jeg hadde cirka 30-40.000, i utenlandsk valuta, (det var vel mest pund og euro, men også muligens noe dollar).

(Fra Min Bok 7-tida).

Og jeg lot Pia, få cirka halvparten, av dette.

(Selv om jeg ikke forstod helt, hva som var grunnen, til at Pia mente, at jeg ikke burde ha disse kontantene, på gården).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og noen uker etter, at jeg flykta, til Liverpool, (i slutten av juli, i 2005).

(Noe jeg har tenkt til, å skrive mer om, i Min Bok 9).

Så kontakta jeg Pia, (når de resterende pengene, begynte å ta slutt).

Og så sendte Pia brorparten, (må man vel si), av disse pengene, til min Barclays-konto, (som jeg fikk meg, da jeg studerte, i Sunderland, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 6)), må det vel ha vært.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, (den første tida, som jeg bodde, på Løvås).

At onkel Martin, en gang, fortalte meg, en historie.

Og det var om, at han en gang, hadde gått, til legen, (for et eller annet).

Og da hadde legen sagt, (til onkel Martin), at han hadde krav på, å få erstatning, for en MC-skade, (eller noe i den duren), som han hadde fått seg, noen år tidligere.

(Noe sånt).

Og det hadde ikke, onkel Martin, visst om, (at han hadde krav på da), sa han.

(Noe sånt).

Og da onkel Martin fikk, de pengene.

Så hadde han dratt, til Nicaragua, (var det vel), fortalte han.

(For å komme seg over, at det ble problemer, i ekteskapet, mellom han og Ann Kjerulf Hansen, (rundt slutten av 80-tallet), var det vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 51: Mer fra Løvås

En av de første kveldene, som jeg bodde, på Løvås, (i 2005).

Så ble det rimelig pinlig, (husker jeg).

Da satt jeg nemlig, i stua, i 'hoved-huset'.

(Sammen med onkel Martin, Grete, Isa, Andrea, Risto og Pia, vel.

Og det er også mulig, at min yngre halvbror Axel, var der.

(Og at Pia sin sønn, (min nevø), Daniel, var der).

Og det er ikke umulig, at Martin sin datter Liv-Kristin, også kan ha vært der).

Og ‘plutselig’, så dukket South Park-filmen opp, på NRK, (var det vel).

Og den filmen, ville alle se, da.

Men jeg hadde jo sett den filmen, (siden at jeg hadde lastet den ned, fra nettet), mange år tidligere, (mens jeg bodde, på St. Hanshaugen).

Og da den ‘uncle fucker’-sangen begynte.

Så det ble det rimelig pinlig, (husker jeg, at jeg syntes).

Ettersom at min onkel Martin var der, liksom.

Så da satt jeg meg vel bort, til ved laptop-en, og begynte å søke litt, på nettet, (eller noe i den duren), i stedet for å se på TV, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, en av de første dagene, som jeg bodde, på Løvås.

At jeg lå, (på den ‘beste’ plassen liksom), på den komfortable og store skinn-hjørnesofaen, (og så på TV), husker jeg.

Og Martin og dem, hadde ikke så lenge før, (at jeg dukka opp der), fått seg, en kattunge, (som muligens var Isa sin), husker jeg.

Og jeg var jo vant med, å ha masse katter, under oppveksten, (som jeg har skrevet om, i Min Bok).

Så jeg lå, og klappet katten, som lå, oppå magen min, (må det vel ha vært), husker jeg.

(Mens jeg lå, (på ryggen), på sofaen).

Og da, så reagerte hunden Gunnar, (som også var i stua), på dette, (husker jeg).

Hunden begynte å bjeffe og pipe, (og muligens også logre), mens den så på katten, som lå, oppå magen min.

(Noe sånt).

Og da, så måtte jeg også klappe hunden litt og, (syntes jeg vel).

Og Pia, (som også var i stua), begynte å snakke til hunden, (om et eller annet), husker jeg.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grunnen til, at jeg følte meg såpass hjemme, i stua, på Løvås, (at jeg lå, på den beste plassen liksom, foran TV-en).

(De første dagene der).

Det kan ha vært, fordi at jeg hadde blitt tildelt soveplass, (på den sofaen), de første dagene, på gården.

(Noe sånt).

Før onkel Martin fant fram den metallstigen, (til senga/hemsen, i hytta/'skuret' mitt), og jeg liksom flytta over dit, da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den første tida, som jeg bodde, på Løvås.

Så hendte det, at jeg gikk tur, med hunden, (oftest om kvelden eller etter middagen vel), husker jeg.

Og da, så var det sann, at den hunden, hadde nesten for vane, å rømme.

(Ihvertfall noen ganger, når ungene til Grete, gikk tur, med den.

Noe sånt).

Og da Gunnar, (som var navnet på hunden), og jeg, kom ned, til den delen av enga, som lå lengst unna 'hoved-huset'.

Så forsvant Gunnar inn i skogen der, (husker jeg).

(Og det var en del av eiendommen, som jeg ikke var så kjent på.

Og Gunnar, må vel ha fortsatt å løpe, lang inn på eiendommen, til 'nabo-dama' Mille-Marie Treschow, (hvis jeg skulle tippe).

Noe sånt).

Og det tok, kanskje et kvarter, (eller noe i den duren), før Gunnar endelig bestemte seg for, at det var på tide, å komme seg tilbake igjen, (til enga), da.

Og jeg hadde jo da stått, (på enga), og ropt, på Gunnar, (en god del), for å prøve å få han, til å komme tilbake igjen, (til enga da), for å si det sånn.

Og da Gunnar og jeg, kom tilbake, til 'hoved-huset'.

Så var Gunnar møkkete på labbene, (husker jeg).

Og jeg var ikke vant til, å vaske beina, til Gunnar, (for å si det sånn).

Så jeg lot bare Gunnar, få gå inn i huset, (husker jeg).

(Uten at jeg vet, hva de andre pleide å gjøre, etter at de hadde gått tur, med den bikkja).

Og da, (når Gunnar og jeg, kom hjem, fra denne 'dramatiske' turen, må man vel kalle den).

Så var det også sånn, at Andrea satt, på kjøkkenet, (husker jeg), av en eller annen grunn.

Og da skvatt jeg nesten, (husker jeg).

For da var det sånn, at når jeg åpna døra, til kjøkkenet, (som ledet inn, til TV-stua), så var det sånn, at Andrea liksom satt, rett innafor døra, da.

(Noe sånt).

Og jeg forklarte, til onkel Martin og dem, (før jeg stakk opp, i hytta/'skuret' mitt), at det var såvidt, at jeg hadde klart, å få bikkja, til å bli med tilbake igjen, til gården, da.

(Noe sånt).

Og det var siste gang, som jeg turte, å gå tur med den hunden, (Gunnar), for å si det sånn.

(Siden at den bikkja, ikke var noe særlig flink, til å høre på meg da, (må jeg si)).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, en gang, mens jeg bodde, på Løvås, (våren/sommeren 2005).

Så dro onkel Martin, meg med, bort til Thor Borgersen, (som leide gårdens hytte, som lå, på den andre sida, av Farrisveien).

Og der, så satt Thor på en video, som hadde blitt filmet, av det fallskjermhoppet, (til Thor), da han

skadet føttene.

(Man kunne se, at Thor kom, i litt for stor fart vel, mot bakken, (eller om det var en skråning/li).

Og man kunne vel høre, at Thor ynket seg da, etter 'smellet', (må man vel kalle det), hvis jeg husker riktig.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens jeg bodde på Løvås, (denne våren/sommeren).

Så satt Martin på en video, som han hadde filmet, av hunden Gunnar, (som hvalp), mens jeg klappet den, da.

Og dette må vel ha vært, fra sommeren 2002, (hvis jeg skulle tippe).

(Da Pia, Axel, Daniel og jeg, bodde hos Martin og dem, (på Løvås), mens vi var i bestemor Ingeborg sin 85-års dag, (i Gurvika).

Og Pia, Axel, Martin og jeg, var også med, og rydde, i Gurvika, dagen etter bursdagen til Ingeborg, (det året).

Som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 5).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 52: Enda mer fra Løvås

Det var også sann, mens jeg bodde, på Løvås.

At jeg noen ganger sovna, (på en slags sovesofa, var det vel), foran TV-en, om kvelden.

(I hytta/'skuret' mitt).

Og en gang, som jeg gjorde det.

Så våkna jeg, (morgenen etter vel), mens TV-en, (som onkel Martin visstnok hadde funnet, på låven), fortsatt stod på.

Og da var det bare prøvebildet, vel.

Men det var sånn, at det var radio-lyd, i bakgrunnen, (samtidig med prøvebildet), da.

(Noe sånt).

Og da, så hørte jeg, at en radio-dame, (på NRK radio, må det vel ha vært), sa det, at nå kommer den nye sangen, til Madrugada.

(Noe sånt).

Og Madrugada, det var et kjent band.

Selv om jeg ikke likte, deres sang: 'Girl in Oslo', noe særlig, (husker jeg).

(For jeg syntes vel, at den sangen, var litt vel enkel, da.

Noe sånt).

Men denne nye Madrugada-sangen, virka bedre, (husker jeg at jeg syntes).

Og det var kanskje også det, at jeg hadde sovet godt, (etter å ha jobbet hardt, og drukket whiskey osv. vel), som gjorde, at jeg likte, denne nye Madrugada-sangen.

(Noe sånt).

Og da onkel Martin og jeg, jobba sammen, borte på enga, noen timer vel, etter at jeg hadde stått opp.

Så nevnte jeg det, til onkel Martin, at jeg hadde hørt, en ny sang, (som var bra), med Madrugada, da.

(Noe sånt).

Og da Martin spurte meg, hva den sangen het.

Så måtte jeg tenke litt.

Men så kom jeg på, at hu radio-dama, hadde sagt, at den sangen, het: 'Kids are on high street'.

(Noe sånt).

Men da jeg sa det, til onkel Martin, så svarte ikke han noe, da.

Så da lurte jeg på, om det var på grunn av, at navnet på sangen, muligens var litt dumt, (eller noe i

den duren), husker jeg.

(Og jeg lurte på, om jeg liksom hadde driti meg ut, siden at jeg hadde nevnt, den sangen, da).

Noe sånt.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg søkte nå, på YouTube, etter de sangene, som jeg nevnte ovenfor.

Og det var visst bandet Big Bang, som har sangen: 'Girl in Oslo'.

Jeg hørte mest, på M2/MTV2, rundt årtusenskiftet, (siden at jeg hadde parabolantenne, de siste årene, på St. Hanshaugen).

Så jeg har nok kanskje blanda, disse to bandene, (Big Bang og Madrugada), da.

(Noe sånt).

Så sann er nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Når jeg tenker mer, angående det, at jeg trodde, at det var bandet Madrugada, som hadde den sangen, som het: 'Girl in Oslo'.

Så kan det, muligens ha vært fordi, at det var en sang, som rimelig ofte, ble spilt, på utestedet Studenten.

Hvor min halvbror Axel og jeg, pleide å vanke, en del, rundt årtusenskiftet.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Og da kan det ha vært sann, at jeg har spurt Axel, om hvilket band det var, som hadde, den sangen.

Og så har kanskje Axel svart: 'Madrugada', da.

(For jeg pleier ikke, å surre, med sånt, (må jeg si)).

Men det er ikke sikkert, at det var sann, som det var, heller.

For dette, er noen år siden nå da, (for å si det sann).

Så sann er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, på Løvås.

At onkel Martin og dem, hadde en ganske så stor ‘ghetto-blaster’, (må man vel kalle det), på gården.

Og dette stereo-anlegget, ble noen ganger plassert, i hagen deres da, (mener jeg å huske).

Og på den her tida, (våren/sommeren 2005), så hadde jeg litt dilla, på en sang, som Federica Mauro, (som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 6), fra the Forge/University of Sunderland, ganske ofte, pleide å spille, (og som hu vel brant, på en CD til meg, (siden at vi pleide å bytte, en del musikk, må man vel si)).

Og det var en Pearl Jam-sang, som het: ‘Black’, (husker jeg).

Og den sangen, fikk jeg lov til, (av onkel Martin), å sette på en gang, (som vi drakk vel), mener jeg å huske.

Og da stakk jeg opp, i hytta/’skuret’ mitt, og henta en CD da, (må det vel ha vært).

Men hvis jeg skjønnte det riktig, så likte ikke onkel Martin den sangen, så utrolig bra.

Og heller ikke Thor Borgersen, (som vel kunne høre denne sangen, i hytta si, som lå noen hundre meter, fra Løvås, (siden at det var rimelig lytt, i Farrisbygda)), likte vel den sangen, (sånn som jeg skjønnte det, fra en gang, som han var på besøk, på Løvås, noen dager seinere, må det vel ha vært).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 53: Og enda mer fra Løvås

Mens jeg jobba, på enga.

Så var det sånn, at det noen ganger, begynte å regne, ganske så mye, (husker jeg).

Og da, så kunne jeg nok, gå tilbake, til gården.

(En avstand på en halv kilometer, kanskje.

Noe sånt).

Men det var sånn, (husker jeg, at onkel Martin fortalte), at denne gården, hadde vært, en grisegård.

Og mellom enga og noen beiteområder ved Farrisveien/tjernet.

Så stod det fortsatt noen ubrukte trebygg.

Som grisene muligens har oppholdt seg i, mens det regnet, da.

(Noe sånt).

Og en gang, som det begynte, å regne.

Så satt jeg bare, (på gulvet vel), i et sånt skjul, i et kvarter kanskje, mens det regnet som værst, (istedet for å dra tilbake, til gården da), husker jeg.

Og dette fortalte jeg om, til Grete, (var det vel), seinere på dagen.

(Noe sånt).

Og da svarte hu ikke noe, (sånn som jeg husker det).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Når jeg tenker mer, på dette.

Så var det ingen rester, etter gjerder, (sånn som jeg husker det), ved enga.

(For eksempel, der hvor hunden Gunnar, en gang stakk av, inn mot Mille-Marie Treschow sine skoger.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Men det gikk noen hester, og beita, på enga, (mens jeg jobba der, husker jeg).

Og de gikk vel fritt, helt ned til Farrisveien, (hvor det var noen gjerder), vel.

(Noe sånt).

Men de hestene, stakk ikke av, bort til nabodama Mille-Marie Treschow, (sånn som hunden Gunnar, hadde gjort).

Så skogen fungerte antagelig, som et slags gjerde, (for hestene), da.

(Noe sånt).

Men noen griser, de ville nok bare, ha gjort som hunden Gunnar, og besøkt Mille-Marie Treschow litt, (vil jeg nok tippe på).

(Noe sånt).

Så de grisene, som var på gården.

De var nok ikke 'frittgående', (hvis jeg skulle tippe).

Men onkel Martin viste meg, (en gang), at grisene, som de hadde, på gården.

De holdt til, i første etasje, (eller om man skal si kjelleren), på låven.

(Og der var de nok, de meste, av sine liv, (i noen slags 'metall-båser' vel), hvis jeg skulle tippe.

Noe sånt).

Så sann var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så hva de 'bodene', ved enga, ble brukt til, i sin tid.

Det kan man kanskje lure på.

Men i gamle dager, så var det jo noe, som het: 'Svin på skogen'.

Så kanskje det hadde foregått hemmelig svineoppdrett der, (under krigen), for eksempel.

Hva vet jeg.

Eller hjemmebrenning kanskje, (i gamle dager).

Eller noe mer uskyldig.

(Hvem vet).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Martin og dem, satset på sauer, (istedet for griser), husker jeg.

Og disse sauene, holdt til utendørs, (mellom 'hoved-huset' og Farrisveien, var det vel).

Og jeg mener å huske, at disse sauene, også ble klippet, (av Grete vel), nå og da.

(Noe sånt).

Men når de foret sauene, osv.

Og når de lot de beite.

Såne ting, det fikk jeg aldri noe opplæring i, (husker jeg).

Jeg hadde så lite, med sauene, å gjøre, at jeg aldri lærte navnene, på noen av de, for eksempel.

Og jeg klippet de vel, for eksempel heller aldri, (som man vel muligens kan gjøre), sånn som jeg husker det.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var ikke bare sånn, at det var grevling, under hytta/'skuret', som jeg bodde i, på Løvås.

En gang, som onkel Martin og jeg, hadde vært ganske lenge, nede hos Thor, (på hytta hans), en kveld/natt.

Så så jeg en grevling, (ikke så langt unna postkassene, var det vel), når jeg gikk, (om Farrisveien), tilbake til gården, (husker jeg).

(For man kunne velge, om man ville gå langs Farrisveien, tilbake til gården.

Eller om man ville gå, over noen gjerder og beiteområder, (for sauene og/eller hestene), tilbake, til gårdstunet).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Eller, det var kanskje i bakken ned, fra parkeringsplassen, (som lå, cirka rett over Farrisveien, for postkassene, vel).

At jeg så den grevlingen.

(Noe sånt).

Så det var, en slags endring, i landskapet, der gården Løvås lå, (må man vel si).

Siden at parkeringsplassen, lå en god del meter høyere, enn selve gårdstunet, da.

(For å si det sånn).

Og enga, lå også, i en slags dal.

Med dalsider langs begge sidene, (må man vel si).

Og den ene dalsiden, (ved enga), var da, den samme dalsiden, som parkeringsplassen lå på.

Men ved hovedhuset, så forsvant den andre dalsiden, (den mot Farris).

Så om den andre dalsiden, bare var en slags voll, (eller noe lignende).

Det kan godt hende.

(For jeg gikk ikke, så langt oppover, i den 'dalen', (til Mille-Marie Treschow), som hunden Gunnar gjorde, (da han rømte), må jeg innrømme.

Så dette vet nok, den hunden mer om, (hvordan var), vil jeg nok tippe på.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Når jeg så litt, på Google Maps nå.

Så la jeg merke til det, at det nå, også finnes noen gjerdestolper, (nede ved tjernet/hytta til Thor), på den andre siden, av Farrisveien.

Og det var vel sånn, (hvis jeg husker riktig), at onkel Martin, (og muligens Risto), satt opp dette gjerdet, (mens jeg jobba, på/ved enga), sommeren 2005, (hvis jeg ikke tar helt feil).

(Noe sånt).

Så sånn var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 54: Mer fra Løvås

Fra da jeg bodde på Løvås, så husker jeg det, at spesielt onkel Martin, var ganske opptatt, av ‘Gråtass-tunet’, (het det vel), lenger nord, (var det vel), i Vestfold.

Dette, (med en traktor, som het Gråtass), var som noe rimelig kjedelig, for meg, (husker jeg).

Men jeg husker det, at onkel Martin, prata med Grete, om dette ‘Gråtass-stedet’ da, (når det stod om det, i Østlands-Posten).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at onkel Martin, spurte meg, ihvertfall en gang, sommeren 2005.

(Borte på enga, var det vel).

Om når, jeg hadde tenkt, til å reise, fra gården.

Jeg svarte da, at jeg bare venta, på arbeidsledighetstrygden, (var det vel), som onkel Martin og jeg, sammen hadde gått, til Nav i Larvik, (var det vel), og søkt om.

(Noe sånt).

Og det var fordi, at jeg ikke lenger, hadde like mye penger, som da jeg dro, fra Sunderland, (noen måneder tidligere), for eksempel.

Så jeg syntes nok, at jeg hadde litt lite penger, til å etablere meg, på nytt, i for eksempel Canada, (som jeg jo hadde nevnt, i det slektsrådet, (i påsken 2005, på Løvås), at vi burde flytte til), da.

(Siden jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av ‘mafian’).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at jeg tenkte, ‘i det lange og det breie’, mens jeg bodde, på Løvås.

Om hvilket sted, (i utlandet), som jeg skulle flykte til.

(Og jeg skreiv vel en liste, med aktuelle steder.

Etter å ha drevet, med litt ‘brainstorming’ vel, (som vi lærte om, det andre året, på handel og kontor, i faget markedsføring)).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at jeg så en annonse, (som jeg rev ut), i Østlands-Posten, for en hybel-leilighet, (med bredbånd osv.), på Østre Halsen.

(Hvor jeg jo hadde bodd, i 1974 og 1975, (i Storgata), som jeg har skrevet om, i Min Bok.

Og jeg bodde der også, (i Mellomhagen), fra 1976 til 1978, (som jeg også har skrevet om, i Min Bok)).

Og det virka fristende, (husker jeg), å heller bo der.

(Og ha bredbånd, (noe som det ikke fantes muligheter for, i Farrisbygda ennå, på den her tida), og ha bedre standard, på boligen, for det 'skuret', som jeg bodde i, (på Løvås), våren/sommeren 2005, var ikke noe særlig egnet, som vinterbolig, (for eksempel), vil jeg si).

Men noe fikk meg til, å drøye det.

Det var vel antagelig det, at jeg syntes, at jeg måtte reise, til utlandet.

For å få litt avstand, mellom meg, og det stedet, (Rimi Bjørndal, i Oslo), hvor jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian', da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at datteren og stedøtrene til Martin.

(Det vil si Liv-Kristin, Isa og Andrea).

De bare lo av meg, (i bilen), en gang, som vi alle skulle kjøre, ut til bestemor Ingeborg, (i Nevlunghavn), var det vel.

Og så sa de noe om 'mafian', da.

(Noe sånt).

Uten at jeg vet, hva som liksom skulle være så morsomt, med det, at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian'.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og onkel Martin, sa vel en gang, (til Grete), at det var som, at jeg kom, med pest, til gården, (hvis jeg hørte riktig).

(Siden at jeg dro dit, etter å ha overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian', da).

Men hvis jeg ikke hadde fortalt mine slektninger, om dette, (i det slektsrådet), så ville sikkert noen ha sagt, at det var feil og.

Så dette var ikke en lett situasjon, (for meg), må jeg innrømme.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på Løvås.

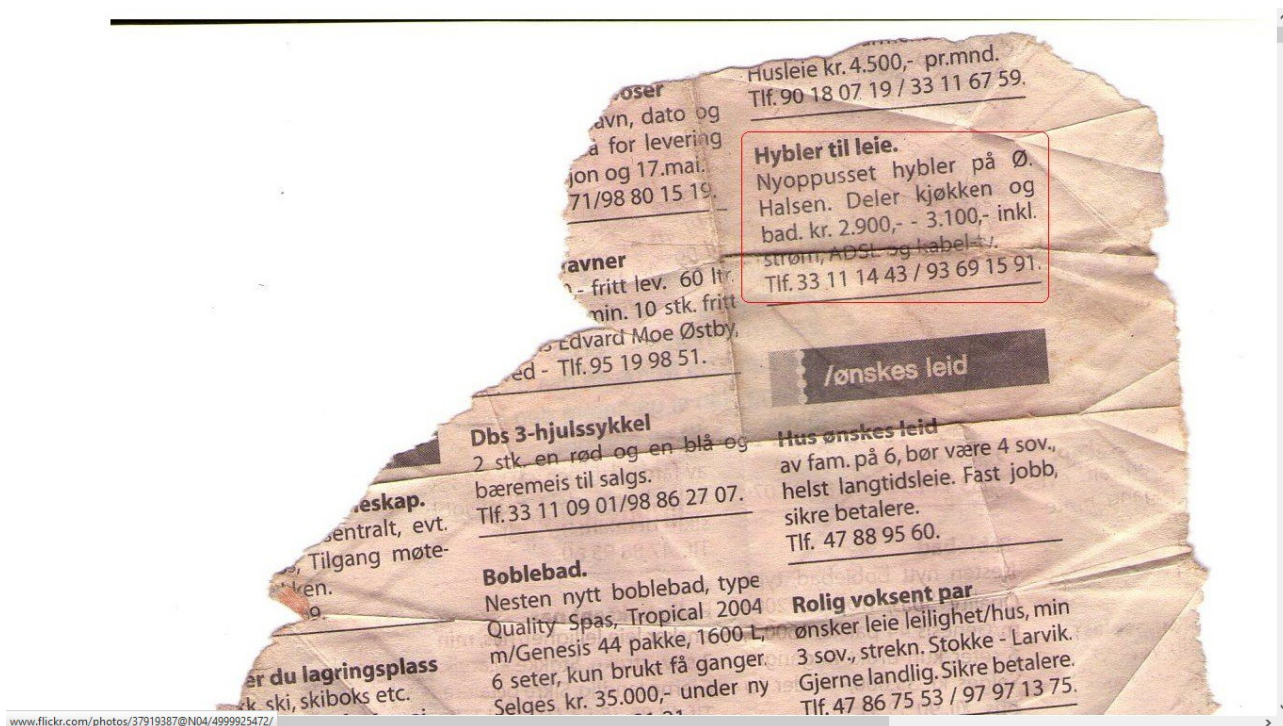
Og dette tenkte jeg, at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 8.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Da jeg bodde, i Leather Lane, (hvor jeg bodde, fra 2006 til 2011), i Liverpool, så hadde jeg fortsatt, den lommeboka, som jeg kjøpte meg, (på Steen & Strøm), mens jeg gikk, på ingeniørhøyskolen, (hvor jeg gikk, fra 2002 til 2004), og i den lommeboka, så lå den annonsen, (fra Østlands-Posten), som jeg skriver om, i kapittelet ovenfor:

<https://johncons-mirror.blogspot.no/2010/09/her-kan-man-se-det-at-da-jeg-bodde-pa.html>

PS 2.

Og da jeg bodde, på Løvås.

Så mener jeg, at jeg overhørte det, at onkel Martin, sa til Grete, at han ikke klarte, å komme seg fram, til lommeboka mi, (eller noe i den duren).

(Hva han nå mente, med det).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS 3.

Det var også sånn, at jeg noen ganger, pleide å søke, om albansk mafia osv., (siden at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafan', på Rimi Bjørndal, i 2003), fra laptop-en, til Grete, (som stod, i stua, i 'hoved-huset', på Løvås).

Og i den forbindelse, så pleide jeg noen ganger, å slette cache-minnet, til nettleseren.

(I tilfelle, at noen 'mafian-folk', ville dukke opp, på gården.

Eller noe i den duren).

Og en gang, som jeg skulle gjøre det.

Så så jeg det, at Grete, (må det vel antagelig ha vært), hadde søkt, om gårder/eiendommer, som var

til salgs, i Østfold, (var det vel), på Finn.no, (eller om det var, et lignende nettsted).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 55: Kristiansand

Den siste dagen min, på Løvås.

Det var 25. juli 2005, (husker jeg).

Martin hadde sagt til meg, at ungene til Grete, skulle være, hos Grete sin mor, i Svelvik.

(Men Svelvik er fra Nesbygda i nord, til Berger i sør.

Så dette var som noe, som en, som ikke var, fra Svelvik, kunne ha sagt.

Men jeg begynte ikke, å mase om, hvor i Svelvik, som Grete sine slektninger bodde.

For å si det sann).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete og Martin, skulle på MC-ferie, til Danmark.

Og det var også min 35 års-dag.

Så det var litt mye, på en gang, må man vel si.

Siden at disse ville, at jeg skulle passe på gården, (noe jeg ikke hadde fått opplæring i), mens de var, på ferie.

Og jeg fikk ihvertfall to bursdag-gaver, siden at det var min 35 års-dag, (husker jeg).

Det var en halvflaske whiskey, fra Martin.

Og en bok, om Nilen, (eller om det var Egypts elver), fra bestemor Ingeborg.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete og Martin, ba meg se, etter hestene.

Men jeg kunne ikke se, noen hester der.

Jeg gikk bort på enga, og opp noen gamle 'sten-veier', (som var laget, for hundre år siden, (eller noe i den duren), og som var laget, for å vare, i mange hundre år til, kunne det kanskje virke som), som gikk, (i 'sikk-sakk'), oppover selve 'løv-åsen' da, (må man vel kalle det).

(Noe sånt).

Og så gikk jeg forbi, huset til naboen, (som bodde over enga).

Og videre bortover 'ås-toppen', fram til 'hoved-huset', (via parkeringsplassen), da.

Hvor Grete og Martin stod, klare til å dra, til Danmark, (på motorsykkelen til Martin).

De sa, at jeg fikk se opp, for: 'Banditter'.

(Noe sånt).

Og at Thor kom hjem, fra ferie, den dagen.

(Noe sånt).

Så jeg fikk litt sjokk, (og lurte på om de mente, at Thor var en skummel banditt, (eller noe i den duren)), husker jeg.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg prøvde å finne ut, hva som foregikk, liksom.

Og når jeg var alene, på gården.

Så prøvde jeg å finne ut, hvor våpenskapet, til Martin, var.

(Sann at jeg kunne forsvare meg, i tilfelle dette var noe, med banditter).

Men jeg fant ikke noe våpenskap, inne på rommet, til Grete og Martin.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete og Martin, hadde sagt til meg, at jeg måtte mate, katten og hunden.

Men katten fant jeg ikke.

Men når det gjaldt hunden Gunnar, så ga jeg den, et par skåler tørrfor, (fra den store tørrfor-sekken, som Grete og Martin, hadde kjøpt, til den).

Og så lot jeg den sekken stå, sånn at Gunnar, (som stod, i et nokså langt bånd vel), ville finne resten av maten, hvis han ble sulten, (inne på rommet sitt, (som døra til, stod åpen), i stallen der), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg syntes, at det virka som, at det var mye trafikk, bort til hytta, til Thor.

Og jeg tenkte, at det var noe galt, siden at alle de andre, bare liksom hadde 'stikki av', fra gården.

Og jeg hadde også overhørt, (noen dager før dette, var det vel muligens), at Martin sa til Grete, at det kom til å stå folk der og der, (i skogen).

(Noe sånt).

Og at det ikke var noen mulighet for meg, å komme unna.

(Noe sånt).

Men jeg lurte nå på, hva dette tullet, skulle bety, da.

Så jeg samlet noen ting, i en bærepose.

(Det var noe sjokolade, (som jeg fikk til bursdagen min vel), en lusekofte og en sløv kniv, (som lå, i et av 'redskaps-rommene', i første etasje, på låven), blant annet).

For det var midt på sommeren, så jeg tenkte, at jeg kunne jo eventuelt sove, under en gran, (som onkel Martin, en gang hadde sagt, at var mulig å gjøre, på denne årstiden).

(Noe sånt).

Og da jeg hørte, at noen gikk, i bakken, ned fra parkeringsplassen.

Så stakk jeg bort, til enga.

Og så gikk jeg, over bekken.

Og gjemte meg, i skogen, (på en liten slette, (hvor jeg tidligere hadde jobba, med å rydde skog, som

Martin hadde hugd ned), i en slags skråning, som var der).

Og så sendte jeg en tekstmelding, til Grete, om at jeg ikke fant katten, (blant annet).

Og jeg hørte at det var noen karer, som snakka sammen, på gården.

Om at det lå brev fra Rimi-Hagen der, (et brev jeg hadde fått, da jeg vant Rimi Gullårer, (som butikksjef, på Rimi Langhus), i 2001).

Og noe om at: 'Nå fikk jeg nesten Gjedda', (eller noe i den duren).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Fra der jeg stod, ved enga, så hørte jeg, noen stemmer.

(De snakka om å skyte meg, eller noe i den duren).

Men jeg så ikke noen.

(For det var rimelig tett skog der).

Og jeg sendte vel også, en tekstmelding, til Magne Winnem, (og vel også, til psykolog Silke), mens jeg stod der.

(Noe sånt).

Og da jeg plutselig, hørte hunder, fra borte ved 'hoved-huset', så bare satt jeg fra meg, den bæreposen, som jeg hadde.

Og løp så, i retning av Farris-vannet, (gjennom Mille-Marie Treschow sin skog), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde trent ganske mye, mens jeg studerte, i Sunderland.

Så jeg var fortsatt, i ok form, da.

Og mens jeg løp, (fra gården), så ringte jeg, til Magne Winnem, (og forklarte han, hva som foregikk da), husker jeg.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg kom ut av skogen, akkurat ved badeplassen, (til Grete og Martin og dem), husker jeg.

Og det lå to båter der.

Jeg syntes, det det hadde hørtes ut som, at jeg hadde, de hundene, etter meg.

Så jeg tok en båt, (det var en slags pram vel), og rodde, ut på Farris.

Jeg rodde så rundt Øya, og over Farris, (i retning av Larvik vel).

Jeg så, (fra Farris), at det var en hytte, (i en liten bukt vel), hvor de flagget, (med norsk flagg).

Og satt kursen, mot den hytta, da.

Der var det et ungt par, som hjalp meg, å ringe, etter drosje.

(Jeg trengte hjelp med, å få forklart veien, for drosjen.

For jeg var ikke, så kjent der, da).

Og så tok jeg en drosje, inn til Larvik sentrum.

(Etter å også, ha fått et glass vann, av dette unge paret.

Som brukte litt tid, på å åpne døra, vel.

Så det er mulig, at de liksom dreiv, og koste seg litt, (på denne sommerdagen), da.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Drosjesjåføren, (en mann, i 30-årene deromkring), hadde bodd, på St. Hanshaugen, (i Oslo), forklarte han.

(Av en eller annen grunn).

Og jeg måtte love han, at han skulle få driks, siden at han hadde henta meg, på et sted, som drosjene vanligvis ikke kjørte til, (eller noe i den duren), da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På Larvik togstasjon, så spurte jeg ei dame, (i Narvesen-kiosken muligens), om når det neste toget, til Kristiansand gikk.

(Eller om jeg spurte om prisene).

Og det viste seg, at det gikk en buss, til Kristiansand, en drøy time vel, før toget.

Så jeg kjøpte en billett, til den bussen, og satt meg på den bussen, (som for det meste, var full, av ungdommer), når den bussen, dukka opp, da.

(Og jeg måtte slå av mobilen min, husker jeg.

For Magne Winnem, var så masete, (husker jeg, at jeg syntes).

For han kom hjem, fra Danmarks-ferie, den samme dagen.

Og han tok ferja, fra Hirtshals til Larvik.

Så det var snakk om, at jeg kanskje skulle møte han, i Larvik da, (den dagen).

Men det droppa jeg etterhvert, (siden at jeg ikke visste helt, om det var så smart da), husker jeg).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da bussen kom fram, til Kristiansand.

Så spurte jeg, en dørvakt, (utenfor et utested), om et hotell, (som lå like ved der bussen stoppa), var bra.

Og dørvakten, kunne anbefale, det hotellet, da.

(Noe sånt).

Så jeg leide et rom der, (for natten), husker jeg.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dette var siste 'vanlige' kapittel, i Min Bok 8.

Men det var fortsatt en del mer, som hendte, mens jeg bodde, på Løvås.

Og dette tenkte jeg, at jeg skulle skrive om, i noen ekstrakapitler, (til denne boken).

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Cirka sånn her, var det, at jeg rodde over Farris, (i 2005), som jeg har skrevet om, i kapitlet ovenfor:

Den siste dagen min, på Løvås.

Det var 25. juli 2005, (husker jeg).

Martin hadde sagt til meg, at ungene til Grete, skulle være, hos Grete sin mor, i Svelvik.

(Men Svelvik er fra Nesbygda i nord, til Berger i sør.

Så dette var som noe, som en, som ikke var, fra Svelvik, kunne ha sagt.

Men jeg begynte ikke, å mase om, hvor i Svelvik, som Grete sine slektninger bodde.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete og Martin, skulle på MC-ferie, til Danmark.

Og det var også min 35 års-dag.

Så det var litt mye, på en gang, må man vel si.

Siden at disse ville, at jeg skulle passe på gården, (noe jeg ikke hadde fått opplæring i), mens de var, på ferie.

Og jeg fikk ihvertfall to bursdag-gaver, siden at det var min 35 års-dag, (husker jeg).

Det var en halvflaske whiskey, fra Martin.

Og en bok, om Nilen, (eller om det var Egypts elver), fra bestemor Ingeborg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete og Martin, ba meg se, etter hestene.

Men jeg kunne ikke se, noen hester der.

Jeg gikk bort på enga, og opp noen gamle 'sten-veier', (som var laget, for hundre år siden, (eller noe i den duren), og som var laget, for å vare, i mange hundre år til, kunne det kanskje virke som), som gikk, (i 'sikk-sakk'), oppover selve 'løv-åsen' da, (må man vel kalle det).

(Noe sånt).

Og så gikk jeg forbi, huset til naboen, (som bodde over enga).

Og videre bortover 'ås-toppen', fram til 'hoved-huset', (via parkeringsplassen), da.

Hvor Grete og Martin stod, klare til å dra, til Danmark, (på motorsykkelen til Martin).

De sa, at jeg fikk se opp, for: 'Banditter'.

(Noe sånt).

Og at Thor kom hjem, fra ferie, den dagen.

(Noe sånt).

Så jeg fikk litt sjokk, (og lurte på om de mente, at Thor var en skummel banditt, (eller noe i den duren)), husker jeg.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg prøvde å finne ut, hva som foregikk, liksom.

Og når jeg var alene, på gården.

Så prøvde jeg å finne ut, hvor våpenskapet, til Martin, var.

(Sann at jeg kunne forsvare meg, i tilfelle dette var noe, med banditter).

Men jeg fant ikke noe våpenskap, inne på rommet, til Grete og Martin.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grete og Martin, hadde sagt til meg, at jeg måtte mate, katten og hunden.

Men katten fant jeg ikke.

Men når det gjaldt hunden Gunnar, så ga jeg den, et par skåler tørrfor, (fra den store tørrfor-sekken, som Grete og Martin, hadde kjøpt, til den).

Og så lot jeg den sekken stå, sånn at Gunnar, (som stod, i et nokså langt bånd vel), ville finne resten av maten, hvis han ble sulten, (inne på rommet sitt, (som døra til, stod åpen), i stallen der), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg syntes, at det virka som, at det var mye trafikk, bort til hytta, til Thor.

Og jeg tenkte, at det var noe galt, siden at alle de andre, bare liksom hadde 'stikki av', fra gården.

Og jeg hadde også overhørt, (noen dager før dette, var det vel muligens), at Martin sa til Grete, at det kom til å stå folk der og der, (i skogen).

(Noe sånt).

Og at det ikke var noen mulighet for meg, å komme unna.

(Noe sånt).

Men jeg lurte nå på, hva dette tullet, skulle bety, da.

Så jeg samlet noen ting, i en bærepose.

(Det var noe sjokolade, (som jeg fikk til bursdagen min vel), en lusekofte og en sløv kniv, (som lå, i et av 'redskaps-rommene', i første etasje, på låven), blant annet).

For det var midt på sommeren, så jeg tenkte, at jeg kunne jo eventuelt sove, under en gran, (som onkel Martin, en gang hadde sagt, at var mulig å gjøre, på denne årstiden).

(Noe sånt).

Og da jeg hørte, at noen gikk, i bakken, ned fra parkeringsplassen.

Så stakk jeg bort, til enga.

Og så gikk jeg, over bekken.

Og gjemte meg, i skogen, (på en liten slette, (hvor jeg tidligere hadde jobba, med å rydde skog, som

Martin hadde hugd ned), i en slags skråning, som var der).

Og så sendte jeg en tekstmelding, til Grete, om at jeg ikke fant katten, (blant annet).

Og jeg hørte at det var noen karer, som snakka sammen, på gården.

Om at det lå brev fra Rimi-Hagen der, (et brev jeg hadde fått, da jeg vant Rimi Gullårer, (som butikksjef, på Rimi Langhus), i 2001).

Og noe om at: 'Nå fikk jeg nesten Gjedda', (eller noe i den duren).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Fra der jeg stod, ved enga, så hørte jeg, noen stemmer.

(De snakka om å skyte meg, eller noe i den duren).

Men jeg så ikke noen.

(For det var rimelig tett skog der).

Og jeg sendte vel også, en tekstmelding, til Magne Winnem, (og vel også, til psykolog Silke), mens jeg stod der.

(Noe sånt).

Og da jeg plutselig, hørte hunder, fra borte ved 'hoved-huset', så bare satt jeg fra meg, den bæreposen, som jeg hadde.

Og løp så, i retning av Farris-vannet, (gjennom Mille-Marie Treschow sin skog), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde trent ganske mye, mens jeg studerte, i Sunderland.

Så jeg var fortsatt, i ok form, da.

Og mens jeg løp, (fra gården), så ringte jeg, til Magne Winnem, (og forklarte han, hva som foregikk da), husker jeg.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg kom ut av skogen, akkurat ved badeplassen, (til Grete og Martin og dem), husker jeg.

Og det lå to båter der.

Jeg syntes, det det hadde hørtes ut som, at jeg hadde, de hundene, etter meg.

Så jeg tok en båt, (det var en slags pram vel), og rodde, ut på Farris.

Jeg rodde så rundt Øya, og over Farris, (i retning av Larvik vel).

Jeg så, (fra Farris), at det var en hytte, (i en liten bukt vel), hvor de flagget, (med norsk flagg).

Og satt kursen, mot den hytta, da.

Der var det et ungt par, som hjalp meg, å ringe, etter drosje.

(Jeg trengte hjelp med, å få forklart veien, for drosjen.

For jeg var ikke, så kjent der, da).

Og så tok jeg en drosje, inn til Larvik sentrum.

(Etter å også, ha fått et glass vann, av dette unge paret.

Som brukte litt tid, på å åpne døra, vel.

Så det er mulig, at de liksom dreiv, og koste seg litt, (på denne sommerdagen), da.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Drosjesjåføren, (en mann, i 30-årene deromkring), hadde bodd, på St. Hanshaugen, (i Oslo), forklarte han.

(Av en eller annen grunn).

Og jeg måtte love han, at han skulle få driks, siden at han hadde henta meg, på et sted, som drosjene vanligvis ikke kjørte til, (eller noe i den duren), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På Larvik togstasjon, så spurte jeg ei dame, (i Narvesen-kiosken muligens), om når det neste toget, til Kristiansand gikk.

(Eller om jeg spurte om prisene).

Og det viste seg, at det gikk en buss, til Kristiansand, en drøy time vel, før toget.

Så jeg kjøpte en billett, til den bussen, og satt meg på den bussen, (som for det meste, var full, av ungdommer), når den bussen, dukka opp, da.

(Og jeg måtte slå av mobilen min, husker jeg.

For Magne Winnem, var så masete, (husker jeg, at jeg syntes).

For han kom hjem, fra Danmarks-ferie, den samme dagen.

Og han tok ferja, fra Hirtshals til Larvik.

Så det var snakk om, at jeg kanskje skulle møte han, i Larvik da, (den dagen).

Men det droppa jeg etterhvert, (siden at jeg ikke visste helt, om det var så smart da), husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da bussen kom fram, til Kristiansand.

Så spurte jeg, en dørvakt, (utenfor et utested), om et hotell, (som lå like ved der bussen stoppa), var bra.

Og dørvakten, kunne anbefale, det hotellet, da.

(Noe sånt).

Så jeg leide et rom der, (for natten), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dette var siste 'vanlige' kapittel, i Min Bok 8.

Men det var fortsatt en del mer, som hendte, mens jeg bodde, på Løvås.

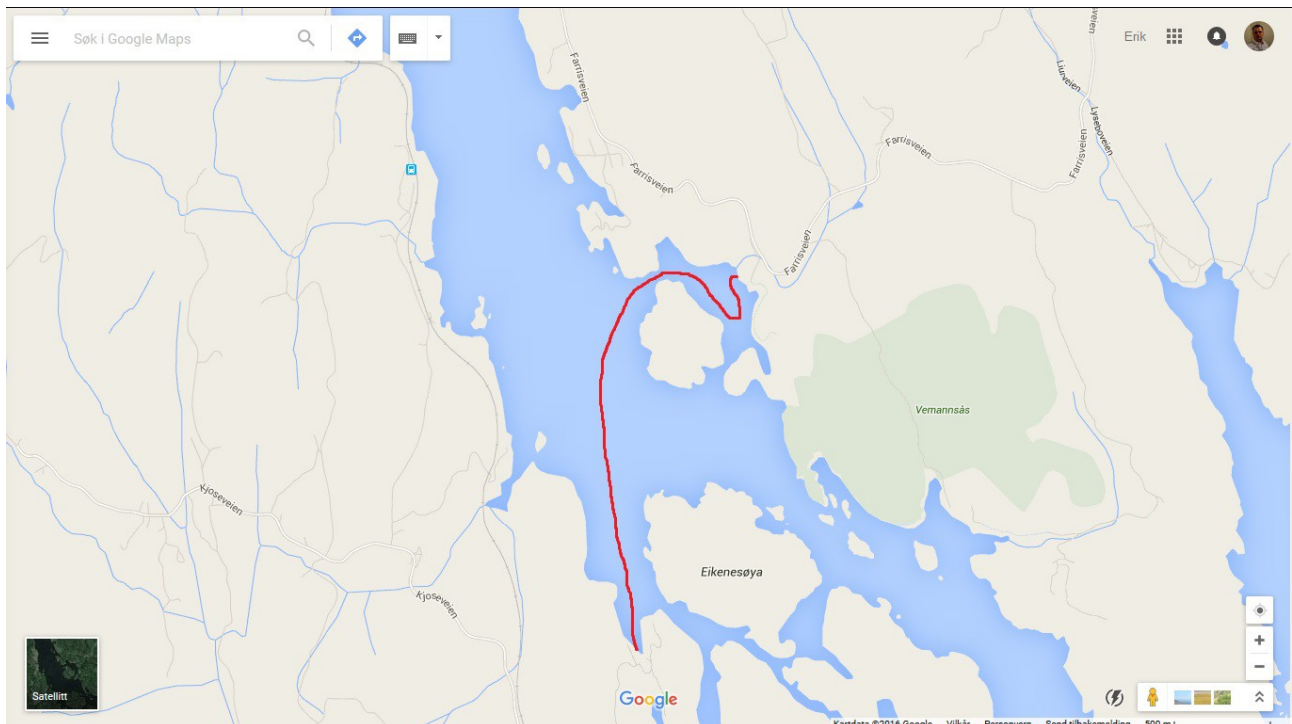
Og dette tenkte jeg, at jeg skulle skrive om, i noen ekstrakapitler, (til denne boken).

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Cirka sånn her, var det, at jeg rodde over Farris, (i 2005), som jeg har skrevet om, i kapittelet ovenfor:

Kapittel 56: Fler erindringer fra Løvås

Gården Løvås, hadde enda en nabo, på den andre siden, av Farrisveien.

Dette var en hytte, som lå, på toppen, av den samme åsryggen, som parkeringsplassen, (til Løvås), lå på.

Og denne hytta, (som ble brukt, som fritidsbolig vel), hadde utsikt, mot hytta til Thor og tjernet osv., da.

Og de som eide hytta, var et middelaldrende/eldre par, som var nazister, sa onkel Martin.

(Noe sånt).

Så disse, var aldri gjester, på gården, (eller hos Thor Borgersen, eller noen av de andre, i

Farrisbygda).

(Såvidt meg bekjent, ihvertfall).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg har forresten lest, i en bygdebok for Hedrum, (siden at jeg bodde, i Vestmarka, i Hedrum, på 70-tallet).

Og i den bygdeboka, så stod det noe, om gården Løvås, (som ble kalt Lauvaas, i gamle dager).

Og det var, at det en tid, fantes fire sager, langs bekken, (som heter Svartebekken, ifølge Kartverket sitt nettsted Seeiendom.no).

Så tjernet, er nok egentlig, noe lignende, av 'kafe-dammen', på Berger, (i Svelvik).

(Hvor jeg er fra).

Og den dammen, ble dannet, i forbindelse med at elva Fossekleiva, ble brukt, som 'vannkraft-kilde', for Berger og Fossekleiva fabrikker, (som produserte ullpledd osv.), i gamle dager.

(Noe sånt).

Så dette, som onkel Martin sa, om at det var bever, i tjernet.

Det kan nok, ha vært riktig.

Men at det var en beverdam, det tviler jeg litt på.

Det var nok heller en dam, som ble laget, for å sikre jevn forsyning, av vann, til noen sagverk, (i gamle dager).

(Noe sånt).

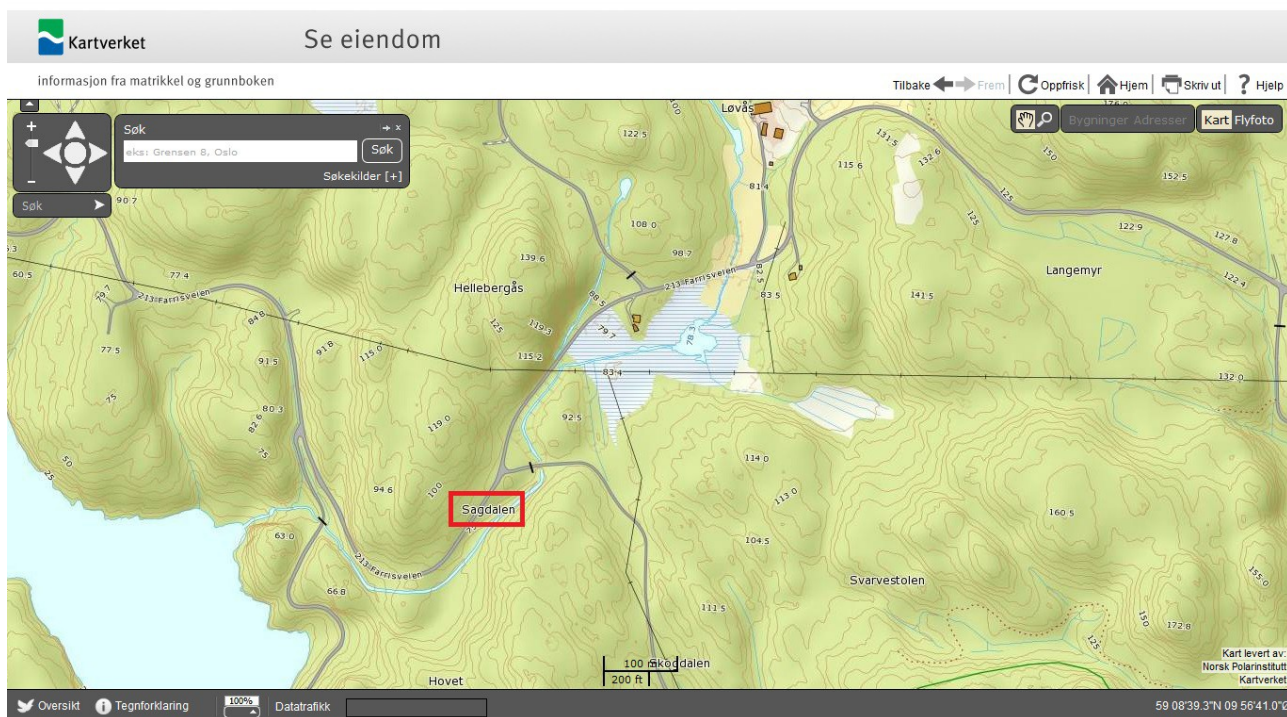
Så sann var nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS.

Her kan man se, at det heter Sagdalen, mellom tjernet og Farris:

Kapittel 57: Fler erindringer fra Løvås II

Det nazist-paret, (noe de var, ifølge onkel Martin, sånn som jeg husker det), på den hytta, over tjernet.

De var på hytta si, en del, sommeren 2005, (husker jeg).

Da kunne man høre, at de prata sammen, (på verandaen antagelig), i den stille 'Løvås-grenda', (eller hva man skal kalle, dette stedet).

(Selv om det ikke alltid, var lett å høre, hva dette paret prata om.

Men noe slags 'babling' derfra, kunne man høre, nå og da ihvertfall, husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens disse nazistene var, på hytta si.

Så dro onkel Martin med, Risto og meg, ned til tjernet, (husker jeg).

Dette var muligens, mens jeg drakk.

(For det var ganske kjedelig, på denne gården.

Og onkel Martin, pleide å kjøpe øl, mer eller mindre automatisk, for meg, (på mitt Visa-kort),

mener jeg å huske.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Martin og Risto, begynte å gå, (ned mot tjernet), før jeg fikk tatt på meg skoa ordentlig, (sann som jeg husker det).

Og etterpå, så forta Martin og Risto seg, vekk fra tjernet, før jeg hadde kommet opp, da.

(Noe sånt).

Antagelig for å få meg, til å se dum/treg ut, (for de nazistene, på den hytta), kunne det vel kanskje være.

(Noe sånt).

Og jeg mener å huske, at hu nazi-dama da sa, til nazi-mannen sin, (om meg vel), at: 'Han er ikke homo han'.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at Thor Borgersen, hadde en gummibåt, (husker jeg).

Og en gang, som Martin og Thor satt, i den gummibåten.

Så dreiv jeg, og svømte i tjernet, (i fylla vel), husker jeg.

(Jeg hadde jo trent en del svømming, i Sunderland, (siden at de ikke hadde tredemøller, på the Sports Centre).

Så jeg hadde ok svømmeferdigheter, (må man vel si)).

Og da, så var det sann, at jeg prøvde å dykke, for å se, om jeg klarte, å komme meg helt ned, til bunnen, av tjernet, husker jeg.

Men jeg måtte gi opp, etter å ha svømt, noen meter nedover, (husker jeg).

(For det var en stund siden, (det var vel på 80-tallet), at jeg hadde øvd på, å holde pusten, husker jeg).

Og grunnen til, at jeg dukka.

Det var fordi, at jeg var litt redd for, at Martin og Thor, ville slå meg, i hue, med årene, til gummibåten, husker jeg).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 58: Fler erindringer fra Løvås III

En av de første arbeidsoppgavene, som jeg fikk, på Løvås.

Det var, å kveile ut, et cirka hundre meter langt, (må det vel ha vært), synketau, (som onkel Martin kalte det).

Dette var et tau, som hadde ligget på låven vel, (av en eller annen grunn).

Og dette var en tung jobb, siden at det var metall, innerst i tauet, (husker jeg).

(Og tauet, var også rimelig møkkete, husker jeg.

Som om det hadde ligget, under vann, eller noe i den duren.

Så jeg brukte vel arbeidshansker, mens jeg drev, med dette arbeidet.

Noe sånt).

Og jeg måtte legge dette tauet, bortover i 'Enga-veien', mens jeg kveilet det ut, (siden at det var, som noe spaghetti da), husker jeg.

(Før jeg kveilet tauet sammen igjen, på 'ordentlig' vis, (må man vel si), etter at jeg hadde løsnet, ut flokene, i det).

Og onkel Martin, la vel så det tauet, tilbake igjen, på låven.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, så var naboen, som bodde over enga, (en kar, i 60-åra, eller noe sånt vel, som også muligens var nazist, (lurer jeg på, om onkel Martin sa)), på besøk, på gården, da jeg stod opp, (mener jeg å huske).

Han satt sammen, med onkel Martin og Grete, på en 'ute-plass', like ved hytta/'skuret' mitt, (husker jeg).

(Og dette var vel en nabo, som brukte boligen, som fritidsbolig.

Mener jeg å huske, at onkel Martin, en gang sa.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da jeg flytta til gården, så hadde virka som, (for meg), at alle de tre ungene til Grete, liksom var en 'gjeng', da.

Men etterhvert, så ble det vel mer sånn, (muligens fordi at Andrea, (som var eldst av ungene til Grete), ble konfirmert), at Isa og Risto, liksom ble, et 'radarpar', da.

(Noe sånt).

En av de første dagene, som jeg bodde, på gården, (var det vel muligens).

Så var jeg, borte på/ved enga, (husker jeg).

Og det var varmt, i sola, (sånn som jeg husker det).

Så jeg kunne ligge, og slappe av litt der, vel.

(Noe sånt).

Og Risto og Isa, dukka plutselig opp der, da.

Med noen pølser, (eller om det var noe annen mat), fra Grete, (var det vel).

Og da, så måtte jeg, få fyr på et bål der, (ved enga), husker jeg.

(For å få varmet maten, da).

Og dette hadde jeg noen ganger gjort, mens jeg var, i militæret, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 3), så dette husket jeg enda.

Og det var vel sånn, at Isa og Risto, også spiste noen pølser, (eller hva det var), sammen med meg, (på/ved enga).

(Noe sånt).

Og Isa, (som gikk i femte-sjetten klasse vel, men så yngre ut, må man vel si), begynte og hoppe opp og ned, (eller om hun viftet med armene, eller noe i den duren), mens hu sa til Risto, at hu ville bli der lenger, (eller noe sånt), mener jeg å huske.

(For hu trivdes vel, i sola, da.

Noe sånt).

Før disse ‘småttingene’, forsvant bort igjen, til gården, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En annen gang, mens jeg jobba, borte på/ved enga.

Så ringte jeg, til Magne Winnem, (på mobilen), om et eller annet, (husker jeg).

Og da var det sånn, at jeg plutselig så/hørte, at dette ‘radarparet’, (Isa og Risto), dreiv og gikk bortover, nesten i toppen, av åsryggen, (over enga), mens de prata sammen, og vel spionerte, på meg, (kunne det virke som).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Grete og Martin og dem, en gang, (våren/sommeren 2005), dro meg med, for å grille pølser, oppå en høyde, som lå på eiendommen.

Og det var muligens, fordi at det var pinse, (eller noe sånt).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Grete og Martin, en gang, (sommeren 2005), kjøpte rottegift, (mener jeg å huske).

Og så ville Martin drikke kaffe, sammen med meg, i hagen, (bak ‘hoved-huset’), da.

Men så gikk Martin inn i huset.

Og kaffen smakte litt rart, (husker jeg, at jeg syntes).

Så jeg bare helte ut kaffen, og lot som, at jeg hadde drukket den da, (husker jeg).

(For jeg mistenkte nok, at Grete og Martin, muligens hadde hatt rottegift, oppi kaffen min, da.

For det var liksom, en ganske anspent stemning, på gården, i perioder, (for å si det sånn).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At en gang, som Grete og Martin, ikke var på gården, (av en eller annen grunn).

Så kom Andrea, (var det vel), på døra, (i hytta/'skuret' mitt).

Og sa fra, om at det var mat, da.

Og da hadde ungene til Grete, (nemlig Andrea, Isa og Risto), som alle var, i alderen 12-15 år, vel.

De hadde da, laget middag selv, (mener jeg å huske).

Og de hadde også, laget mat, til meg da, (sånn som jeg husker det).

Så disse ungene til Grete, kunne også være flinke, (og oppføre seg ganske voksent da), for å si det sånn.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at psykolog Silke, hun spurte meg, (noen ganger), om det hendte, at jeg tok pauser, mens jeg jobba.

(Noe sånt).

Og det hadde jo hendt mye, under 'Min Bok 7-tida'.

Så jeg måtte innrømme, at det var sånn, at jeg noen ganger, tok pauser, i det kjedelige 'idiot-arbeidet', på gården.

For jeg fikk kanskje, noen slags 'flashbacks', fra 'hotell-tida', (i Min Bok 7), da.

(Noe sånt).

Og det var vel også sånn, at jeg også tenkte på, den alvorlige situasjonen, som jeg var oppi.

(Jeg hadde jo overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian', osv.

Og jeg skulle jo egentlig finne ut, hva jeg skulle gjøre, fremover.

Og ikke drive, med masse 'idiot-arbeid', liksom).

Men det er mulig, at psykolog Silke, er så 'tysk', liksom.

At hu mente, at dette med å jobbe, på gården, liksom var det, som jeg alltid hadde drevet med.

(Noe sånt).

Og ville ha det til, at det da, var noe galt med meg, siden at jeg ikke alltid tok, dette arbeidet, (på gården), like seriøst da, (for å si det sånn).

(Selv om jeg vel også tenkte på det, at jeg hjalp Grete og Martin og dem.

Med å få rydda/fiksa gården/eiendommen.

Noe som vel, har medvirket til, at Grete, fikk mye mer penger, for gården, da hun solgte den, (enn det hun betalte for den, ikke så mange år tidligere).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Psykolog Silke, spurte meg også, (av en eller annen grunn), om jeg hadde lyst til å bo litt, på et sted, (muligens et slags feriested), som Psykiatrien i Vestfold, eide/disponerte.

Men det syntes jeg, at ble som noe institusjonelt.

Så det hadde jeg ikke lyst til, (forklarte jeg, til psykolog Silke).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 59: Fler erindringer fra Løvås IV

Den arbeidsoppgaven, som onkel Martin satt meg til, den siste dagen, på Løvås.

(På 35 års-dagen min, 25. juli 2005).

Det var å flytte noen store steiner, (var det vel), under låvebrua.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at onkel Martin, han kjørte rundt, med en brosjyre, om noe slags sinnsykdom, i bilen, (husker jeg).

(Den brosjyra, lå 'stukket inn', mellom to seter, foran i bilen, vel.

Noe sånt).

Og dette, fikk meg til å lure på, (husker jeg), om onkel Martin, hadde prata, med psykolog Silke, (om meg), bak min rygg.

Og at psykolog Silke, da hadde gitt onkel Martin, den brosjyren, i et slags 'hemmelig' møte, (eller noe i den duren).

Hm.

(Men jeg fikk meg ikke, til å spørre, om dette).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En av de siste ukene, som jeg bodde, på Løvås.

Så jobba jeg med, å grave grøfter, (var det vel), borte på enga.

Og mens jeg jobbet, med dette.

Så dukket onkel Martin opp, sammen med sin datter Liv-Kristin Sundheim, (som egentlig bodde, hos sin mor Kari Sundheim, i Ås, og som var på feriebesøk, på gården), på enga.

Og da, så snakket de om noe, (som jeg overhørte litt av), mens de gikk over enga, på vei bort, til den delen av enga, hvor jeg jobbet.

Disse snakket om noe, som jeg ikke hørte alt av.

Men jeg hørte det, at Liv-Kristin sa, (om meg vel), at: 'Har han ikke driv da?'.

(Noe sånt).

Og da sa onkel Martin, at: 'Jo, du ser jo det nå'.

(Noe sånt).

Så dette var en rar episode, må jeg si.

Det var som, at Liv-Kristin var bekymret og/eller alvorlig, (må man vel si).

Og hun spurte vel onkel Martin, om hvorfor noe skulle skje, før han sa noe, om at jeg manglet driv, (eller noe i den duren), da.

(Kunne det virke som for meg, ihvertfall).

Noe sånt, var det vel antagelig, som ble sagt, før de setningene, som jeg hørte, mer tydelig, (og som jeg har sitert ordrett, (sånn som jeg mener, at jeg hørte det, ihvertfall), ovenfor).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens jeg bodde, på Løvås.

Så var det sånn, at en kveld, som jeg satt, i hytta/'skuret' mitt, (våren/sommeren 2005).

Så var det plutselig, ei sjokkert NRK-dame, på TV-en, (husker jeg).

For kong Harald, var innlagt, på sykehus.

(Noe sånt).

Det var noe, med en operasjon, som hadde gått galt, (var det vel).

(En operasjon, som det hadde stått om, i avisa, vel).

Men NRK forklarte ikke, hva som hadde gått galt, (under denne operasjonen).

Men nyhetsdama, så rimelig rar ut, i trynet da, (sånn som jeg husker det).

Så dette var en litt merkelig episode da, (må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Dagbladet, (som jeg pleide å be, onkel Martin, om å kjøpe med, for meg).

(For det var rimelig kjedelig, på gården, (må man vel si), siden at jeg ikke hadde egen internett-linje der, for eksempel).

De hadde en slags føljetong, som het: 'Kongepudler', (en slags bok vel), som fulgte med avisa, hver dag, denne våren/sommeren, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 60: Fler erindringer fra Løvås V

Det var også sann, at jeg mener å huske, litt vagt.

At onkel Martin, dro meg med, til Dr. Næss, i Helgeroa, enda en gang.

For Dr. Næss hadde visst kontakter, i politiet, (ifølge onkel Martin).

(Noe sånt).

Men jeg syntes vel ikke, at jeg hadde mandat liksom, fra det slektsrådet, (i påsken, på Løvås), til å ta dette, (at jeg hadde overhørt, at jeg var forfulgt, av 'mafian'), med politiet.

For det var ingen av mine søsken, som sa, at de var enige i, at vi skulle kontakte politiet.

(Da jeg foreslo dette).

Så dette rant ut i sanden, for min del.

Før onkel Martin liksom snudde, (må jeg si), i den saken.

Og ville kontakte politiet, gjennom Dr. Næss, da.

(Hvis jeg husker det riktig).

Men jeg syntes kanskje, at det virket mer fornuftig, å ta dette, med de innen politiet, som var eksperter, på mafia-saker, osv.

Og da ble det litt feil liksom, å ta dette, med Larvikspolitiet, tenkte jeg vel.

(Hvem vet, hva politiet, i en søvnig småby, kan finne på, liksom.

Og bak ryggen, på Pia og Axel, ble vel dette også da, (må man vel si).

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Onkel Martin, hadde vel ikke, bodd så mange år, i Vestfold, kanskje.

Men han sa det, at 'Vestfold-tøffingene', ikke bare lot seg kue, av 'Oslo-tøffingene', liksom.

(Noe sånt).

Det hadde hendt flere ganger, at folk fra Vestfold, hadde liksom tatt, (eller om det var drept), folk fra Oslo, da.

(Sa onkel Martin.

Da vi snakka om det, at det var noe rart, som hadde skjedd, på Rimi Bjørndal, (i Oslo).

Siden at jeg hadde overhørt det, at jeg var forfulgt, av 'mafian' der, osv.

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann, at jeg fulgte litt med, på engelsk fotball, mens jeg bodde, på Løvås, (våren/sommeren 2005).

Jeg så på NRK, (som vel hadde 'pling', fra de engelske fotballkampene), at mitt favorittlag, (siden 70-tallet), Everton, vant 1-0, mot Manchester United, var det vel, (etter en scoring, av Duncan Ferguson).

(Noe sånt).

Og det var vel første gang, på mange år, at Everton hadde vunnet, mot Manchester United.

(Noe sånt).

Og Everton kom på fjerdeplass, i Premiere League, den sesongen, og skulle dermed være med, i Champions League-kvalifisering, noen uker/måneder etter, at sesongen var ferdig.

(En kvalifiseringsrunde, som jeg så hjemmekamp-delen av, på Goodison faktisk, (som jeg skal skrive mer om, i Min Bok 9), for jeg endte opp, i Liverpool, den sommeren/høsten, og bodde på herberget International Inn, da denne kampen, (mot Villareal), ble spilt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at det ble rimelig anspent, (må man vel si), på Løvås, sommeren 2005.

Onkel Martin og dem, hadde mange gjester etterhvert, (i 'hoved-huset'), som jeg ikke visste, hvem var.

(Sånn som jeg skjønte det).

Og jeg mener, at jeg overhørte, at onkel Martin sa, (til disse tøffe gjestene, var de vel), at: 'Jeg vet om et sted i Holmsbu'.

(Noe sånt).

Så da lurte jeg på, om hva det var om.

Så jeg sendte noen tekstmeldinger, til min egen mobil, (husker jeg).

For jeg lurte på, om dette var noen folk, som hadde tenkt til, å angripe meg, (i hytta/'skuret' mitt), for å si det sånn.

Og når jeg sendte de tekstmeldingene, så ble vel de lagra, (et sted), tenkte jeg vel.

(I tilfelle at det skjedde noe, liksom.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at tilslutt, så syntes jeg, at det ble så mye tull, på Løvås.

At jeg ringte, og bestilte en taxi dit, fra Larvik.

(Tidlig en morgen, (en av de siste dagene, som jeg bodde, på Løvås), var det vel.

Etter at jeg hadde overhørt, at onkel Martin sa til Grete, at det kom til å stå folk, her og der, da.

Noe sånt).

Men da drosjen dukka opp.

Så gikk onkel Martin, ut på tunet, (husker jeg).

Og da spurte jeg onkel Martin, om han ville, at jeg ikke skulle dra.

(Jeg spurte vel, om hva som var best, for familien, osv.

I tilfelle, at det var noe spesielt, som foregikk, (som jeg ikke visste om), liksom).

Og da sa vel onkel Martin det, at han ikke ville, at jeg skulle dra.

(Noe sånt).

Ihvertfall så ble det til, at jeg sa til drosje-sjåføren, at jeg ikke, skulle ha drosjen, (som vel hadde kjørt dit, helt fra Larvik), likevel.

Og så spurte jeg drosjesjåføren, om hvor mye penger, som jeg skyldte han, for å møte opp der.

Han skulle bare ha en femtilapp, sa drosjesjåføren.

Noe jeg syntes, at virka, for lite.

Men jeg ga nå drosjesjåføren, femti kroner likevel, da.

(Siden at det var det han ba om.

For å si det sånn).

Og så kjørte drosjesjåføren igjen.

Mens jeg selv, ble igjen, på Løvås, (i enda noen få dager), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS.

Da har jeg ikke noen fler notater igjen, til denne boken.

Men jeg kan ta med en bloggpost, som jeg skrev, i 2010, (om tiden på Løvås), mens jeg bodde, i Leather Lane, i Liverpool.

Mvh.

Erik Ribsskog

PS 2.

Her er mer om dette:

‘Her kan man se det, at da jeg bodde på gården til min onkel Martin sin samboer, Grete, i 2005, så drømte jeg om å leie hybel, på Østre Halsen

Nå leita jeg egentlig etter noen batterier til en sånn elektrisk tannbørste jeg har kjøpt, (som er ganske billige her), fra Colgate.

For jeg merker at jeg har ganske mye belegg på tenna mine nå, merker jeg.

Så fant jeg ikke det.

Men jeg fant en annonse, fra Østlands-Posten, fra 2005, fra da jeg bodde på gården til onkel Martin, og samboerdama hans da.

Jeg skal se om jeg klarer å få lastet opp den på Flickr.

Vi får se.

Mvh.

Erik Ribsskog

PS.

Her er mer om dette:

img032 paint

PS 2.

Den annonsen lå i lommeboka mi da, mens jeg flykta til England, i slutten av juli 2005.

(Så fant jeg den tilfeldigvis igjen nå da).

Og der, i de hyblene, så hadde dem jo ADSL og alt mulig.

Mens på den gården, til Martin og Grete, så hadde de bare vanlig modem.

Det gikk ikke ann å få bredbånd der.

For det var for langt inne i skogen, i Kvelde, (det var nesten så langt som til Farris-vannet).

For den tida jeg var på gården til Martin og dem.

Så hadde jeg egentlig tenkt meg, å søke på internett, og finne ut om hvordan man kom seg til Canada osv.

Og kontakte Politiet osv.

For jeg ville egentlig prøve å komme meg unna Norge, for jeg hadde overhørt det, at jeg var forfulgt av noe som ble kalt 'mafian', i Oslo, i 2003, (altså ca. 1-2 år tidligere).

Så sann var det.

Så jeg planla nesten å lage johncons-blogg, allerede på den tida.

Ihvertfall å sitte mye foran internett, og søke meg til fram til riktige folk å kontakte innen politiet osv. da.

Sanne ting.

Men istedet, så ble jeg satt til å gjøre mye ryddearbeid på gården, og grøftegraving og skogsarbeid,

OSV.

Så jeg ble bare utnytta av onkelen min og samboer-dama hans.

Avtalen var bare at jeg skulle betale for mat, først 500 i uka, så 1000 kroner i uka.

Og så 500 i uka, igjen.

Og bare ta i et tak, hvis det var noe spesielt, som dem trengte en person til, til å få ordna da.

Det var ikke meninga, at jeg skulle fly rundt som en slave, på gården der, og rydde hele innmarka, eller hva det heter, på den gården.

Men det var sånn det endte opp da, selvfølgelig.

For onkelen min, Martin, han sa han ikke klarte å jobbe mer enn en time om dagen, grunnet en motorsykkel-ulykke da.

Men da jeg dro til den gården, like før påske 2005, var det vel.

Så var ikke det, fordi at jeg hadde noe avtale om å jobbe der, eller noe.

I tilfelle noen tror det.

Det var fordi jeg tenkte jeg skulle dra tilbake til Norge, og si fra til slekta mi, hva som foregikk.

For jeg syntes jeg overhørte bak min rygg, i utlandet, på engelsk, folk som gjorde et nummer av, at jeg ikke hadde kontakta familien min enda.

Men men.

Så jeg tenkte jeg måtte gjøre det.

Men men.

Men jeg hadde ikke noe privatliv, på den gården.

Jeg sov i en slags uisolert hytte.

(Som kanskje var ulovlig oppført).

Det var en veldig liten hytte, med kun et lite rom.

Så det var kanskje som en brakke da, men uten innlagt vann.

Det var bare en skjøteledning, fra låven, med strøm da.

Så sånn var det.

Men jeg lengtet meg bort, til å få noe eget.

For det var f.eks. ikke engang gardiner foran vinduet, der jeg sov.

Og det var veldig lytt der.

Så jeg fikk jo helt noia, for jeg hadde jo ikke noe privatliv.

Og jeg overhørte at Martin sa til Grete, at jeg 'ikke fikk lov å runke', før jeg stod opp en morgen.

Så jeg fikk jo helt noia.

Og det var unger på gården og.

Så det var veldig upraktisk.

Og onkel Martin, han var veldig sånn sjefete og dominerende da.

Så han detaljstyrte meg da.

Gjør det og det sånn og sånn.

Jeg måtte gjøre 'idiot-ting', som å kveile sammen et kjempelangt tau, som lå på låven, ordentlig.

Den hadde vært som spagetti ca. da.

Et tau med stålwaier inni, så det var tungt arbeid.

Samt å grave dreneringsgrøfter.

Og rydde skog, og legge i hauger da, som Martin hadde hogd ned, med motorsag.

Det gjaldt kvist da.

Trærna, de måtte jeg sage opp til vedkubber da.

Mens ungene leika med moped og hest.

Og bare klagde på grøfta på enga, til Martin, husker jeg.

For da gikk det ikke ann å kjøre moped der, eller noe.

Og mens mora, Grete, stod på låven og malte da.

Så sånn var det.

Og Martin satt stort sett på låven og drakk kaffe.

Og så i Østlands-Posten da, etter ting som folk ga bort gratis.

Av kjøkkenting og sånn da.

Eller hva det nå var.

Hvis han ikke satt hos naboen Thor, som var kirkegraver, og tidligere fallskjermhopper, som ble

skadet.

Og prata piss der, sammen med kriminelle vel, fra andre steder i Larviksområdet.

Mens dem røyka hasj som han Thor hadde dyrka da, (ifølge Martin).

Eller drakk øl da.

Dem satt ihvertfall der og hørte på at jeg jobba.

Og klagde hvis jeg la meg noen minutter i sola, (for jeg var så bleik, husker jeg, det året).

Men egentlig så skulle jeg bare drive med data og sånn der, sånn som jeg så det for meg.

Og jeg avtalte aldri at jeg skulle jobbe der.

Det var bare hvis dem trengte spesielt hjelp liksom.

Men det bli liksom sånn, at dem så stygt på meg, syntes jeg, hvis jeg satt foran dataen.

Så det ble ikke så mye konstruktivt jeg fikk gjort der.

Hvis jeg hadde prøvd å lage johncons-blogg derfra så hadde det kanskje blitt noe sånt:

‘Jeg blir forfulgt av mafian.

Hjelp.

Oj, nå må jeg visst ut og grave noen grøfter igjen og hogge noe ved.

Det kommer foran å få kontroll fra å bli forfulgt av mafian.

Og onkel Martin sier at han skal ta meg med til lege og psykolog etterpå’.

Så det hadde nok blitt hele johncons-blogg da, er jeg redd.

Men men.

PS 3.

Grunnen til at jeg syntes det så fint ut å bo på Østre Halsen.

Det var jo fordi jeg hadde bodd der tidligere, da jeg var 3-4 år.

Og huska fremdeles tilbake på den tiden som ganske harmonisk vel.

Ihvertfall den tida vi bodde i Storgata der.

Vi bodde jo i Mellomhagen der seinere.

Og da hadde vi noen nabogutter, som jeg ikke likte så bra, for dem skulle slåss og sånn da.

Og de var tre stykker, og jeg var bare en.

Men jeg tenkte ikke på Mellomhagen akkurat, da jeg leste Østre Halsen, i den annonsen.

Da tenkte jeg på Storgata, må jeg innrømme.

Men det kan jo være at det var i Mellomhagen likevel, for alt jeg vet.

Men men.

Men jeg droppa å ringe.

For det ville vel hs vært litt uhøflig kanskje, ovenfor Martin og Grete vel, å flytte til Østre Halsen.

(Når dem lot meg bo på gården deres, i Kvelde, som også var i Larvik-området, som Østre Halsen da).

Og, jeg hadde jo egentlig planlagt å dra til utlandet.

(For å komme meg bort fra det her 'mafian'-greiene da).

Men jeg kunne også ha flytta til Østre Halsen da.

For jeg hadde en god del penger igjen av det studielånet, som jeg fikk da jeg studerte i Sunderland, noen få måneder før det her da.

Så jeg hadde vel kanskje noe sånt som 50.000-60.000, eller noe, da jeg dukka opp på gården til Martin og dem.

Og kanskje ca. 30.000, da jeg dro derfra.

Noe sånt.

(Ihvertfall en god del mindre.

Enda søstera mi gjorde noe 'kommunist-greier', med selvangivelsen min, sånn at jeg fikk igjen mye penger der og.

Så det gikk en del tusen, de månedene jeg bodde hos Martin og dem, det er helt sikkert.

Og søstera mi, hu fikk også overtalt meg, til å få oppbevare, noen av pengene jeg hadde i utenlandsk valuta.

Ca. 12.000-14.000 i norske kanskje?

For hu mente at jeg ikke kunne ha så mye penger i lommeboka.

Men jeg ga henne kanskje bare halvparten, av de kontantene jeg hadde i lommeboka da.

Men men.

Og som hu da sendte tilbake, (minus 3-4.000 vel, som hu hadde brukt opp kanskje?), til den

engelske kontoen min, etter at jeg hadde flykta hit, til Liverpool.

For det kom et jaktlag, til den gården, som prøvde å drepe meg, i juli 2005 da.

Så fikk jeg de pengene tilbake, fra søstera mi, akkurat like etter at jeg hadde fått meg jobb på Arvato, her i Liverpool, husker jeg.

Men men).

Jeg hadde jo dårlig samvittighet, må jeg vel si.

Eller var nedtrykt.

Siden jeg kom med dårlige nyheter.

Om at jeg var forfulgt av noe 'mafian' osv.

Så derfor ble det sånn, at jeg ofte kjøpte en god del øl, osv.

Sånn at jeg og Martin drakk litt da.

Siden jeg syntes jeg kunne betale det, siden jeg kom med så dårlige nyheter da.

Men egentlig, så var det ikke sånn, at jeg hadde planlagt å bo på den gården.

Jeg hadde tenkt å dra inn til Oslo.

Og bestilte rom på Perminalen der, fra gården dems da, den første dagen der vel.

(For det var billigere enn hotell da).

Men, jeg ville gjerne låne et våpen av onkel Martin da.

Som hadde den våpensamlingen.

Men det ville ikke Martin låne meg da.

Og hu Grete, som var samboer-dama hans, (og som eide gården).

Hu sa at hennes kvinnelige intuisjon, fortalte henne, at jeg burde bli på gården.

Så da sa jeg det var greit.

Og vi ble enige om at jeg skulle betale 500 kroner i uka, til mat da.

Så sånn var det.

Så det var ikke noe sånn arbeidskontrakt, eller noe, som jeg hadde der.

Det var vel bare et besøk, vil jeg si.

Eller, at jeg fikk lov å bo der, (på ubestemt tid), av hu Grete Ingebrigtsen da.

Så jeg mener at jeg egentlig da har lov å bo der enda.

Og har hevd på den gården da.

Siden den avtalen da vel må sies å gjelde enda, mener jeg.

Men men.

Det får tiden vise eventuelt, om advokater osv. også er enige i det.

Vi får se hva som skjer.

Vi får se.’

<https://johncons-mirror.blogspot.no/2010/09/her-kan-man-se-det-at-da-jeg-bodde-pa.html>

Kapittel 61: Fler erindringer fra Løvås VI

Det var også sann, at psykolog Silke, hun hadde en slags sjef, som het Roar Verde, (eller noe i den duren), hos Psykiatrien i Vestfold.

Og han snakket jeg aldri med, (sann som jeg husker det).

Men han bare nikket liksom, (uten å tørre å si noe, virket det som), da psykolog Silke spurte han, om det var riktig, at jeg skulle kjøpe, den sterke medisinen.

(Noe sånt).

Så jeg lurte på, om Verde, (som var overlege, i den ‘søvnige’ småbyen Larvik), var redd for meg, siden at jeg vel var en del kraftigere, enn Verde, (etter all jobbingen, på gården, blant annet), og hadde et tjukt helskjegg, (på den tiden).

(Hvem vet).

Så sann var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg har også vært på nasjonalbiblioteket, og prøvd å finne, et ‘fem på gaten’-intervju, med min mor, i en Larviksavis, fra midten av 70-tallet.

Og jeg fant ut det, at gården Løvås, sin øvre del, (var det vel), hadde brent ned, høsten 1975, (var det vel).

Det bodde en firebarnsmor, (ved navn Randi Kyrrestad vel), i dette huset, (som muligens var et lignende ‘hoved-hus’, som det, som onkel Martin og dem hadde).

Men hun var på en campingplass, med ungene sine, da det brant, (stod det, i Østlands-Posten).

Og brannen skyldtes visst lynnedslag.

Og denne boligen, må vel ha ligget, på høyvde, med parkeringsplassen og Løvås leirduebane.

Og når man tenker på, at det ble konflikt, mellom Martin og dem og Hedrum jeger- og fiskerlag, (som eier leirduebanen), i 2005.

Så kan man vel lure på, hvordan dette var, på 70-tallet.

(Når en stor barnefamilie bodde, enda nærmere denne skytterbanen, vel).

Det kan vel ikke ha vært sånn, at disse 'skytterbane-folka', var 'gjerne' nok, til å brenne ned dette huset, (og så skylde på lynet), siden at dette huset lå, rimelig nærme, deres leirduebane?

Hm.

Dette lurte jeg nå, ihvertfall litt på, mens jeg leste, om denne husbrannen, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS.

Her er mer om dette:

<https://flic.kr/p/CNgWAb>

PS 2.

Enda mer om dette:

<https://flic.kr/p/CpjZgF>

PS 3.

Er dette datteren til Randi Kyrrestad, tro?:

ResearchGate

JOIN FOR FREE LOGIN

 Henriette Kyrrestad Strøm Universitetet i Tromsø, Tromsø
Health Psychology, Social Psychology
PhD
5.89

Connect

OVERVIEW CONTRIBUTIONS INFO STATS

3 PUBLICATIONS **98** Reads **5** Citations **4.71** Impact Points [View stats](#)

 University of Tromsø
The Regional Centre for Child and Adolescent Ment...
Tromsø, Norway

FEATURED PUBLICATIONS [View all](#)

 Article: Preventing alcohol use with a universal school-based intervention: Results from an Effectiveness study
Henriette Kyrrestad Strøm · Frode Adolfsen · Bjørn Helge Handegård · Henrik Nævig · Martin Eisemann · Monica Martinussen · Roman Koposov

SKILLS AND EXPERTISE (3) [View all](#)

Addiction Psychiatry Psychopharmacology
Addiction Psychology

TOP CO-AUTHORS [View all](#)

 Read 3 publications by Henriette Kyrrestad Strøm
Join now to access them and millions of other **full-texts for free.**

First name
Last name
[Join for free](#)

https://www.researchgate.net/profile/Henriette_Strom

PS 4.

Her er mer om dette:

Henriette Kyrrestad Strøm

Erik Hjem Finn venner

Ny melding

Til: Henriette Kyrrestad Strøm

Heisann,

er det en slektning, av Randi Kyrrestad, som bodde, på Løvås, i Farrisbygda, på 70-tallet?

Det er min onkel Martin Ribsskog, som bor, på gården, nå.

Han og hans samboer Grete Ingebrigtsen hadde litt problemer, med leirduebanen, som var naboen, (husker jeg).

Kan det ha vært Hedrum jeger- og skytterlag, som brant ned huset deres, (mens dine slektninger var på en campingplass, som det står om, i Østlands-Posten), for å få mindre problemer, med 'plagsomme' naboer.

Bare lurte.

Mvh.

Erik Ribsskog

Legg til filer Legg til bilder [Send](#)

Henriette Kyrrestad Strøm

Tidslinje Om

KJENNER DU HENRIETTE?

Hvis du vil se hva hun deler med vennene sine, kan du s

Venner · 379

Camilla Solheim
Sline Andersen
Torvalds datter Tøllefsen
Berit Todal

Sponset

 Inspirerende og visjonær...
www.nrk.no
Vi søker en ny fylkesutdanningssjef som kan være med å løfte skolesektoren inn i framtida.

NEI FRA BANKEN?

Slik kan du få et lån på 10...
x0-enkeltforbrukst-rab.no
NEI fra banken? Stor test av 12 lån som ikke krever sikkerhet eller kausjonist.

Hjerdal Dahle Hansen
Rosario González Oriá
Espen Brisner 34 min
Jarle Kristiansen 11
Scott Johansen 101

Søk

PS 5.

Jeg søkte også litt, på Google, om hva synketau, (som onkel Martin hadde et av, på Løvås), blir brukt til.

Og det er visst, noe som brukes, til fiskeoppdrett, osv.

Så det er mulig, at noen av de tidligere eierne, av Løvås, har drevet, med fiskeoppdrett, (i tjernet), da.

Eller om onkel Martin, drev med noe sånt, da han hadde firmaet Fiskedammen i Spydeberg, på 80/90-tallet.

(Noe sånt).

Så sann var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etterord

Når jeg lagde denne jubilums/backup-utgaven, av Min Bok 8.

Så endret jeg noen av linkene (for noen av bildene) osv.

(Dette gjelder blant annet kapittel 7).

For jeg fikk meg et Angelfire-nettsted (johncons-web) i 2008.

Og for en del måneder siden, så ble den plattformen (Angelfire) lagt ned.

Men det var sann, at under pandemien, så fikk jeg meg et mirror/backup/'reserve'-nettsted (johncons.net).

Så jeg har endret Angelfire-linkene, til johncons.net-linker.

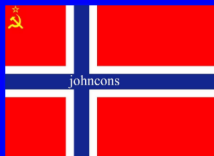
Og jeg har også endret noen gammeldagse 'http-linker' (som linket til min Blogger-blogg) til 'https'.

Bærum, 29. juni 2026

Erik Ribsskog

PS.

Mer om mirror-nettstedet (johncons.net):

Mirror-nettsted

Jeg har nå gått til innkjøp av domenenavnet johncons.net, og på den nettadressen så har jeg nå installert en mirror-versjon av johncons-web, (uten Angelfire-reklamer/bug-er).

Dette er for å ha en mer proff nettadresse, som kanskje imponerer mer, når jeg søker jobber, osv.

Samtidig så vil jeg fortsette å ha nettstedet på Angelfire sitt gratis-shell, (et shell som jeg har hatt i mange år nå).

Så johncons.net kommer bare til å være en kopi av johncons-web, og johncons-web ligger på et gratis-shell, med litt lite plass, så jeg kommer av den grunn, til å begrense bruken av bilder litt, på disse nettstedene.

Da jeg bodde i England, (hvor jeg bodde fra 2004 til 2014), så skjedde det, at arbeidsformidlingen der, tulla med trygden min, (eller om det var at min daværende arbeidsgiver Packaging Europe, var litt seine med en lønns-sjekk), og da forsvant johncons.com, siden at jeg ikke fikk betalt

[Rettighetssaker](#)

[Bøker](#)

[Kontakt](#)

[Sosiale media](#)

[Lenker](#)

[Søk](#)

[Sikkerhetskopier](#)

[Arkiv](#)

[Om](#)

<https://johncons.net/mirrornettsted.html>